

editörden

Toplumların gelişiminde en önemli yapı taşı eğitimidir.

Bir toplumu abad etmenin de berbat etmenin de tek yolu eğitimidir.

Her ne kadar bu değer aklımızın bir köşesinde devamlı bulunsa da üstündeki örtü bir türlü kaldırılmaz ve hak ettiği yer bir türlü verilmez.

Değerli bir hocamızın belirttiği gibi eğitimin üç amacı vardır; Emniyet, ehliyet ve şahsiyet.

Biraz açmamız gerekirse...

Emniyet...

İnsanların kendilerinden emin olacağı kişiler yetiştirmek. Toplumda güven telkin etmenin, birbirlerini sorgulayan, birbirlerinden korkan insanlar yerine birlik ve beraberliği ön planda tutan insanlar yetiştirmenin en kolay yolu.

Ehliyet...

İnsanlara faydalı olacak hizmetleri yerine getirmeye yetkili, ehil kişiler yetiştirmek. Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in "Faydasız ilimden Allah'a sığınırım." duası bu noktada

rehber olmalıdır. Çünkü O'na götürmeyen söz, O'nun yarattıklarına faydası olmayan ilim malayanıdır, gereksizdir.

Şahsiyet...

Kişiliği olan, maddiyatı ve maneviyatı kendi benliğinde harmanlayarak bir bütünlük oluşturmuş, kendini yetiştirmiş ve insanları yetiştirebilecek bireyler yetiştirebilmek.

Bu üç ayaklı sacın bir ayağını kısa tuttuğunuzda eğitim dengede durmaz ve mutlaka diğer ayakları da kendisiyle birlikte düşürür.

Bu kapsamda geldiği günden itibaren eğitimde köklü reformlar yapmayı planlayan Sayın Milli Eğitim Bakanımız Ömer Dinçer'in bu hususları göz önünde bulundurarak günü kurtaran bir yöntemden öte insanlığa faydalı bireyleri yetiştirecek bir "Milli Eğitim Politikası" hazırlaması gerekmektedir.

Erbakan Hocam her zaman şöyle derdi: "Bir milletin asıl gücü ne parasıdır ne tankıdır ne topudur. Bir milletin asıl gücü iman"dır, inançlı evlatlarıdır."

SAHİBİ
ÖĞ-DER

Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
Genel Başkan İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Mustafa AYDIN

EDİTÖR
Tacettin ÇETİNKAYA

YAYIN KURULU
Prof. Dr. Mete GÜNDOĞAN
Dr. Nuh SAVAŞ
Şaban CENGİZ
Mecit DÖNMEZBİLEK
Yılmaz BÖLÜKBAŞI
Mustafa ALKAN
Abdurrahman ERBAŞ

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR

DAĞITIM
Adem Semih UYAR

GRAFİK TASARIM
KARAMETE TANITIM TASARIM
Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88

BASKI
Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No:74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0312) 341 40 75
Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ
15 Eylül 2011

YAYIN İDARE MERKEZİ
Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80
Web: www.millisuur.com.tr
e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Milli Şuur Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Milli Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar.

Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

İçindekiler

Kur'an ve Eğitim.....	5
Doğuda, Batıda ve İslamda Kadın.....	10
Yeni Öğretim Yılına (Besmele Şuuru ile) Başlayalım.....	24
Şuurlu Eğitim (4).....	28
Mili Eğitim'in Devam Eden Sorunları.....	31
Malezya Konferansı: Batı Sömürgeciliği ve Türkiye.....	35
Hız. Büreyde İbni Husayb (ra).....	40
Yazık Olmasın Gençlerimize.....	44
Sanki Okuduk.....	47
Zamansız Gelen İyilik.....	49
İlmi ve Siyasi Düşüncesi ile Örnek Şahsiyet Ekrem Doğanay Hocamız.....	50
Bir Rüya.....	53
Anne Yüreği.....	54
Sözün Gücü.....	55
Bulmaca.....	56
Karikatür.....	57
Allah'ın Verdiği Nimetlerin Kıymetini Bilmek.....	58
Kâfirler İflah Olmaz.....	59
Etkili Olmak için Nail Konuşmalısınız?.....	60

Kur'an ve Eğitim

5

İsmail Hakkı AKKİRAZ

Doğuda, Batıda ve İslamda Kadın

10

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

Şuurlu Eğitim (4)

28

Ramazan AKSOY

Malezya Konferansı: Batı Sömürgeciliği ve Eğitim

35

İbrahim PÜR

Yazık Olmasın Gençlerimize

44

Adnan ELGÜN

İlmi ve Siyasi Düşüncesi ile Örnek Şahsiyet; Ekrem Doğanay Hocamız

50

İsmail DOĞANAY
Hüseyin YAVUZ

KUR'AN VE EĞİTİM

İsmail Hakkı **AKKİRAZ** / ÖÇ-DER Genel Başkanı

Euzübillahimineşşeytanirracim

Bismillahirrahmanirrahim

Âlemleri yaratan, yaşatan, yöneten, terbiye eden Rabbimize hamd, her şeyi tanzim edici, âlemlere rahmet Peygamberimize salât ve selam olsun.

Gökyüzüne baktığımızda muazzam bir kâinat görmektediriz. Bu kâinat noksan sıfatlardan münezzeh, kemal sıfatları ile vasıflanmış Allah (c.c) tarafından yaratılmıştır. Bu inkârı mümkün olmayan bir hakikattir. Allah bu kâinatı kendi varlığının bilinmesi için yaratmıştır.

Allah yaratandır. Ondaki başka yaratan, yaşatan, rızık veren, yöneten yoktur. Onun yaratmasında bir eksiklik söz konusu değildir. O işini eksiksiz yapandır. Bu kâinat O'nun kemal sıfatının eseridir.

Allah biz insanı da kemal sıfatı gereği eşrefi mahlûkat olarak yaratandır. **“Ki O, yarattığı her şeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir**

biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? “ (Secde: 7-9)

Sapıtmış evrimcilerin beşeriyeti ifsat etmek için uydurdukları, kainatın ve insanın evrim sonucunda kendiliğinden meydana geldiği iddiaları bir hurafedir, yaratılış gerçeğini inkârdır, Allah'a isyandır. Ölümü engelleyemeye güç yetiremeyen evrimciler kendilerini evrenin sahibi olarak görmekten vazgeçip Allah ile savaştan dönmelidirler. Zira Allah ile yaptıkları bu savaşı kazanmaları imkânsızdır. Çünkü Allah her şeyin sahibi ve hâkimidir. Bu imtihan dünyasında Allah inkârcılara mühlet verir, ancak onları ihmal etmez. Allah intikamı şiddetli olmaktadır.

Allah insanı niçin yarattığını Kur'an'da şöyle beyan etmiştir. **“Ben, cinleri ve insanları sadece bana ibadet etsinler diye yarattım. Ben, onlardan bir rızık istemiyorum ve onların beni doyurup-beslemelerini de istemiyorum. Hiç şüphesiz, rızık veren O, metin kuvvet sahibi olan Allah'tır.” (Zariyat: 56-58)** Kulun vazifesi bir imtihan dünyası olarak tanzim edilmiş dünya âleminde yaratan

Rabbin rızasını kazanma mücadelesi içinde olmaktır.

Allah'ın rızası İslam ile kazanılır. Kim dünya hayatını İslamsız yaşarsa böylesi bir hayat ona, ahiret hayatında Cehennemden başka bir akıbet sunmayacaktır.

Bu gerçekler ışığında insan eğitimini Kur'an rehberliğinde değerlendirmeye çalışalım.

Konuyu değerlendirirken şu temel esası unutmamamız gerekir.

İnsanın dünya hayatı bir imtihandır. Bu imtihan bir HAK-BATIL mücadelesi şeklinde tanzim edilmiştir. **“İman edenler Allah yolunda savaşırlar, inkâr edenler ise tağut (şeytan) yolunda savaşırlar; öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır”** (Nisa: 76)

Bu mücadelede kulun imtihanı, batıl ve fitnenin kökünü kazıyıp hakkı hâkim kılmak görevi iledir. **“Fitnenin (terörün) kökü kazınıp Allah'ın dini kesinlikle hâkim oluncaya kadar onlarla savaşınız. Eğer yaptıklarından vazgeçerlerse, hiç şüphesiz Allah onların ne yaptıklarını görür.”** (Enfal: 39)

Allah insanı yeryüzünde zalimlerin, nefislerini ilah edinenlerin, şeytanın ve işbirlikçilerinin muradı olan batılı yürütsün diye değil, kedi rızası ve muradı olan **İslam'ı** hayata hâkim kılsın, yaşanması ve yaşatılması için çalışacak bir halife olarak yaratmıştır. **“Hani Rabbin, Meleklerle: ‘Muhakkak ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim’**

demoştı. Onlar da: ‘Biz seni şükürle yüceltir ve (sürekli) takdis ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kan dökecek birini mi var edeceksin?’ dediler. (Allah:) ‘Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim’ dedi.” (Bakara:30)

İnsanın yaratılış hikmeti ve kedisine Allah tarafından yüklenen halifelik görevi dikkate alındığında Kur'an insanın **SALİH** insan olarak yetişmesini hedeflemektedir.

Salih insan yaratan Allah'ı bilip tanıyan ve kendi yaratılış hikmetini kavrayıp bütün insanlığın iki cihan saadeti için var gücüyle **ÇİHAD** eden kimsedir.

Kur'an talim ve terbiyede yalın okumayı öngörmez. Böyle bir okumaya da onay vermez. Okumayı Allah için yerine getirilmesi gereken bir görev olarak emreder. **“Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir alak'tan yarattı. Oku! Senin Rabbin en büyük kerem sahibidir. O, kalemle yazmayı öğretendir, insana bilmediğini öğretendir.”** (Alâk: 1-5)

Bu ve benzeri Kur'an ayetlerinin ortaya koyduğu tek gerçek yaratan Allah'ın insanlara kalemle yazmayı, bilmediklerini öğreten bir muallim olmasıdır.

Bütün isimleri, ilimleri Âdem'e öğreten Allah'tır. **Ve (Allah) Âdem'e isimlerin hepsini öğretti. Sonra onları meleklerle y ö n e l t i p : ‘Eğer doğru s ö z l ü y s e n i z , bunları bana isimleriyle haber verin’ dedi. Dediler ki: ‘Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim**

hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten sen, her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın. (Allah:) ‘Ey Âdem, bunları onlara isimleriyle haber ver’ dedi. O, bunları onlara isimleriyle haber verince, dedi ki: ‘Size demedim mi, göklerin ve yerin gaybını gerçekten ben bilirim, gizli tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı da ben bilirim.’” (Bakara: 31–32)

Ve Kur'an insan eğitimine Fatiha suresi ile Rahman ve Rahim olan, Hesap gününün tek sahibi Allah'a hamdetmeyi telkin ederek başlar. Ve insanın sadece Allah'a ibadetle mükellef olduğunu, darlandığında, muhtaç hale geldiğinde yardımı sadece Allah'tan dileyebileceğini öğretir. İslam'ı anlayıp yaşama ve yaşatma mücadelesinde hidayet üzere bulunmayı, gazaba uğramışların ve sapmışların batıl yollarına sapmaktan korunmayı Allah'tan dilemeyi talim eder. “Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarız. Hamd, Âlemlerin Rabbi, Rahman, Rahim ve Din gününün maliki olan Allah'adır. Biz yalnızca Sana ibadet eder ve yalnızca Sen'den yardım dileriz. Bizi doğru yola ilet; kendilerine nimet verdiklerinin yoluna, gazaba uğrayanların ve sapmışların yoluna değil.” (Fatiha: 1–7) Burada öne çıkan husus insanın inanan ve İslam'a bağlanmış bir kimse olmasıdır.

Sonra Kur'an insanların inanıp inanmama durumlarına göre bir tasnifini yaparak eğitimini sürdürür.

Önce müminlerden söz eder. “Elif, Lam, Mim, Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için yol gösterici bir kitaptır. Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. Ve onlar, sana indirilene, senden önce indirilenlere iman ederler ve ahirete de kesin bir bilgiyle inanırlar. İşte bunlar, Rablerinden olan bir hidayet üzeredirler ve kurtuluşa erenler bunlardır.” (Bakara: 1–5)

Sonra kâfirleri tanıtır: “Şüphesiz, inkâr edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Büyük azab onlar içindir.” (Bakara: 6–7)

Münafıkları ise detaylıca tanıtır: “İnsanlardan öyleleri vardır ki: ‘Allah’a ve ahiret gününe inandık’ derler; oysa inanmış değildirler. (Sözde) Allah’ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar da şuurunda değildirler. Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalansöylemekte olduklarından dolayı, onlar için acı bir azab vardır. Onlara: ‘Yeryüzünde fesat çıkarmayın’ denildiğinde: ‘Biz sadece ıslah edicileriz’ derler. Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurunda değildirler. Ve (yine) onlara: ‘İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin’ denildiğinde: ‘Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?’ derler. Bilin ki, gerçekten asıl kendileri düşük-akıllılardır; ama bilmezler. İman edenlerle karşılaştıkları zaman: ‘İman ettik’ derler. Şeytanlarıyla baş başa kaldıklarında ise, derler ki: “Şüphesiz, sizinle beraberiz. Biz (onlarla sadece) alay ediyoruz.’ (Asıl) Allah onlarla alay eder ve azgınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarına (belli bir) süre tanır. İşte bunlar, hidayet yerine sapıklığı satın almışlardır; fakat bu alışverişleri bir yarar sağlamamış; hidayeti de bulmamışlardır.” (Bakara:8–16)

Sonra Müşrikler ile ilgili hükmü açıklar: “İman etmedikçe putperest kadınlarla evlenmeyin. Beğenseniz bile, putperest bir kadından, imanlı bir cariye kesinlikle daha iyidir. İman etmedikçe putperest erkekleri de (kızlarınızla) evlendirmeyin. Beğenseniz bile, putperest bir kişiden inanmış bir köle kesinlikle daha iyidir. Onlar (müşrikler) cehenneme çağırır. Allah ise, izni (ve yardımı) ile cennete ve mağfirete çağırır.

Allah, düşünüp anlasınlar diye ayetlerini insanlara açıklar. (Bakara:221) **“Ehl-i kitap ve müşriklerden olan inkârcılar, içinde ebedi olarak kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte halkın en şerlileri onlardır.”** (Beyine: 6)

Kur'an eğitimin muhtevası bakımından da net bir tavır içindedir. Eğitim ve Öğretim tevhide dayanır. Şirk ve benzeri sapkın anlayışlar içermez. Bu konuda Lokman(a.s.)'ın bir öğretmen olarak oğlunu eğitirken verdiği şu ders çok önemlidir. **“Hani Lokman oğluna -öğüt vererek demişti ki; ‘Ey oğlum, Allah’a şirk koşma. Şüphesiz şirk, gerçekten büyük bir zulümdür.’”** (Lokman: 13)

Burada tevhitte sapıp şirke düşmenin büyük bir zulüm olduğu vurgulanırken, Allah'ı tevhit etmeden ve O'nun rızası olan İslam'a bağlanmadan dünya ve ahiret saadetinin imkânsızlığı tembihinde bulunmaktadır.

İnsan terbiyesinde ilk okul aile yuvasıdır. Anne ve babanın terbiye hakkına büyük önem veren Kur'an insana bunun kıymetini bilmesini tavsiye eder. **“Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. ‘Hem bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız banadır.’ Bununla**

birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bilgin olmayan şeyi bana şirk koşman için, sana karşı dayatır ve telkin ederlese, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana ‘gönülden-katıksız olarak yönelenin’ yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır; böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim.” (Lokman: 14-15)

Burada önemli bir hususun üzerinde durulmaktadır. Anne veya baba veya öğretmen bir insana batıl olan şeyleri öğretirse kişinin bu batıl olan şeylere değil İslam'a itibar etmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Kur'an insana sağlam bir ahiret inancı eğitimi verir. Bunu biz yine Lokman(a.s.)'ın oğluna nasihatlerinde görmekteyiz. **“‘Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kayanın içinde ya da göklerde veya yer(in derinliklerinde) de bulunsa bile,**

Allah onu getirir (açığa çıkarır). Şüphesiz Allah latif olandır, (her şeyden) haberdardır.” (Lokman: 16)

Kur'an insanın kâmil bir kul, toplumun ıslahı için CİHAD eden sağlam bir vazife insanı olarak yetişmesini hedefler. Lokman (a.s.)'ın oğluna şu öğüdü bu hedefin en canlı delilidir. **“‘Ey oğlum, namazı dosdoğru kıl, marufu emret, münkerden sakındır ve sana isabet eden**

(musibetler)e karşı sabret. Çünkü bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir. (Lokman: 17)

Ve yine Kur'an insanın üstün bir ahlak sahibi olarak yetişmesini emreder **“İnsanlara yanağını çevirip (büyüklenme) ve böbürlenmiş olarak yeryüzünde yürüme. Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez.’ ‘Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir.”** (Lokman: 18-19)

Peygamberler bu eğitim anlayışının muallimi olmuşlardır. Peygamberimiz **“Ben muallim olarak gönderildim”** derken tevhidi esas alan bir muhtevanın öğretmenliğini kastetmiştir.

Kur'an'ın Talim ve Terbiyeye getirdiği bir başka ölçü de bilginin Allah'ı bilmek ve tanımak ile ilgili ilişkisidir. Bir bilgi sahibini Allah'ı bilmeye ve tanımaya götürüp İslam'a bağlıyorsa bu bilgi ilimdir. Aksi takdirde bir bilgi sahibini İslam'dan uzaklaştırıp onu inkâra götürüyorsa bu da cehalettir. Kur'an'ın ilim ve cahillik tanımı iman ve inkâr üzerine bina edilmiştir. **“Bu iki zümrenin (müminlerle kâfirlerin) durumu, kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların hali hiç eşit olur mu? Hala ibret almıyor musunuz.”** (Hud: 24)

Kur'an her türlü kötülüğün, batıl inanç ve sapık düşüncelerin, hatta şirk ve küfrün gerçek sebebi olarak insanı imana götürmeyen bilgiyi görmüş ve bu bilgiyi cehalet olarak tanımlamıştır. Bu yüzden İslam öncesi karanlık döneme **“Cahiliye Dönemi”** denilmiştir. Kur'an'ın **“Sakin cahillerden olma!”** (Enâm: 35), **“Cahillerden**

yüz çevir” (A'râf: 199) emri bu bilgiye ve mensuplarına yöneliktir.

Bu gün ülkemizde yürütülmekte olan Talim ve Terbiye anlayışı maalesef Kur'an'ın bu güzel eğitim anlayışını değil, Batı ve değerlerini esas kabul ettiği için arzu edilen Müslüman nesiller yetiştirmemektedir. Bunu için iki yakamız bir araya gelmemektedir. Müslüman anne babalar ve eğitimciler, eğitim yöneticileri, iktidar sahipleri bu gün için bu gerçekleri bilen insanlardır.

Bizim temel görüşümüz Milli Görüş'tür. Bize Batı fikriyatından hayır gelmez. Eğitimi İslam'dan, Kur'an'dan, Peygamberden koparıp ifsatçıların arzularına uygun hale getirmek büyük bir vebaldir. Çünkü İslamsız ve Kur'an'sız eğitimin sonu felakettir.

“Kâfir olanlar dediler ki: Biz hiçbir zaman bu Kur'an'a ve bundan önce gelen kitaplara inanmayacağız. Sen o zalimleri, Rablerinin huzurunda tutuklanmış, birbirlerine söz atarlarken bir görsen! Zayıf sayılanlar, büyüklük taslayanlara: Siz olmasaydınız, elbette biz inanan insanlar olurduk, derler. (Sebe: 31)

“ Sahibini Allah'a ve İslam'a bağlamayan bir bilgi kişiye bir yükür. “Tevrat'la yükümlü tutulup da onunla amel etmeyenlerin durumu, ciltlerce kitap taşıyan merkebin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlamış olan kavmin durumu ne kötüdür! Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.” (Cuma: 5) ”

DOĞUDA, BATIDA VE İSLAMDA KADIN

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN / *Milli Görüş Lideri*

Bu konferans 1967 Yılında TÜRK EV KADINLARI DERNEĞİ'NİN düzenlediği bir gecede verilmiştir.

Sözlerime başlarken böyle çok muhterem bir topluluk huzurunda bendenize sizlere hitap etmek şerefini ve imkânlarını bahşetmiş olmasından dolayı «TÜRK EV KADINLARI

DERNEĞİ» ne huzurlarınızda teşekkürü bir borç bilirim.

Konuşmam belki biraz zaman alacaktır. Onun için oturmama müsaadelerinizi rica edeceğim. Benim ayakta duruşum belki sizi rahatsız edebilir.

Efendim, bugün burada hep birlikle Doğu'da, Batı'da ve İslâm'da kadın mevzuu üzerinde bir görüşme yapacağız.

Bu kelimeler biraz umumi kelimeler. Böyle bir isim altında konuştuğumuz mevzuun ne olduğunu baştan tam manası ile kestirmek mümkün olmuyor. Ama müsaade buyurur iseniz ben bu mevzuun içerisine gireyim, Neyi belirtmek istediğimiz, tahmin ediyorum ki konuşmalarımız esnasında ve sonunda daha iyi anlaşılmış olacaktır.

Bugün bütün dünyaya baktığımız zaman hakikaten iki ayrı blok göze çarpıyor. Bunlardan bir tanesi Doğu Bloku dediğimiz memleketlerin teşkil ettiği bir alem; diğeri de Batı Bloku dediğimiz memleketlerin teşkil ettiği bir âlem. Biz bu konuşmamızda önce bu iki blokun içerisinde kadının yerini inceleyeceğiz; sonra

da bu tetkikimizden bazı neticeler çıkartmağa çalışacağız. Bu tetkiki yaparken, blokların temel yapılarını ele alıp bu temel yapılar nezdinde kadının yerini belirtmek mecburiyetindeyiz. Bir blokun temel yapısını şu üç yönden incelemek faydalı olur; iktisadi sistem, sosyal yapı ve dünya görüşü. Tetkikimizde böyle iktisadi bir sistemin, böyle sosyal bir yapının, böyle bir dünya görüşünün, netice itibariyle cemiyet içerisinde şöyle bir kadın ortaya çıkarmış olduğunu belirtmek istiyorum.

Önce Doğuyu ele alalım;

Efendim, bugün Doğu Blokuna dahil komünist memleketler hakikaten iktisadî sistem, sosyal yapı ve dünya görüşü bakımından başlı başına bir âlem ifade etmektedirler. Bu âlemin teşekkülüne bir vesile, bildiğimiz gibi bundan takriben 100 sene kadar önce Karl Marks, isimli bir Yahudi hahamın ortaya atmış olduğu iktisadi nazariyeler sebep olmuştur. Bu zatın malum nazariyeleri ortaya atmakta sadece iktisadi bir görüş belirtmek istediği, yoksa daha başka neticelere varmak mı istediği münakaşa götüren bir husustur. Kendisinin yetişme tarzı, ideolojik davaları göz önüne alınacak olursa biraz safdillik olabilir. Takriben 100 sene kadar önce ortaya atılan bu fikirler bundan elli sene önce Rus ihtilalinde kendisine bir vatan buldu. Rusya'da bu fikirler komünizm rejiminin yerleşmesine yol açtı. Böylece komünist sistem kendisine bir tatbik sahası bulmuş oldu. 2. Cihan harbinden sonra Rusya'nın bir takım memleketleri işgal etmiş olması neticesi bu

sistem muhtelif ülkelere yayıldı, en aşağı 8 ülkede tatbik sahası buldu ve bu tatbikat bugüne kadar aşağı yukarı 25 senelik bir devre geçirdi. Dolayısıyla bugün artık bir takım faraziyelerin insanları hangi neticelere götüreceği hususu bariz bir şekilde ortaya çıkmıştır, öyle ki vaktiyle sırf nazarî olarak ortaya atılan bir takım iddiaların tatbik sahasına konulduklarında ne gibi neticeler verebileceği hususu bugün artık bir kehanet olmaktan çıkmış, gözle görülür bir hakikat halini almıştır.

Bu hakikatin içerisine girmek bugün mümkündür. Yakın vakte kadar Doğu memleketlerine seyahatler yasaktı. Bilindiği gibi yakın vakte kadar ancak çok mahdut bazı yerlere seyahate müsaade olduğu halde, yavaş yavaş bu müsaadeler genişletilmiş ve bu ülkelerin durumlarını mahallerinde incelemek bugün artık İmkân dahiline girmiştir.

Bendeniz Doğu Bloku memleketlerine müteaddit seyahatleri bilfiil yapmış bulunuyorum. Hatta bir ay kadar önce bir fuar münasebetiyle Batıdan Doğuya geçmek, kısa bir zaman fasılası İçinde Leipzig ve Münih Fuarlarını gezmek İmkân ve fırsatını buldum. Daha önceden de Doğu Blokuna çeşitli münasebetlerle seyahatim oldu. Bu münasebetle huzurunuzda rivayetlere istinat ederek değil, fiili müşahadelerime dayanarak konuşuyorum,

Doğu Blokunda anafikir komünizm fikridir. Bu fikrin tatbikatında fert diye bir unsur kabul

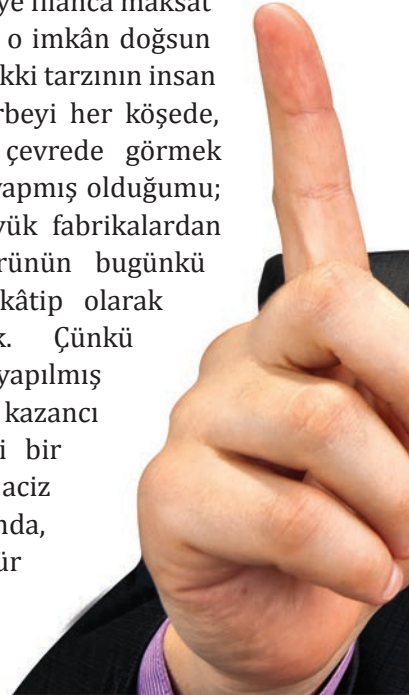
edilmiyor. Tek gaye olarak toplum menfaati adı altında bir gaye ortaya konuluyor ve bu gaye uğrunda icabında her türlü ferdi haklar rahat rahat feda edilebiliyor. Bu memleketlerde iktisadi hayat tamamen planlanmış durumdadır. Ve plân mecburî bir plandır. Plan herşeye kumanda eden bir baskı, bir tevcih vasıtasıdır. Bu planın hangi maksatlarla hazırlandığı, her vakit münakaşa edilebilir. Ama orta yerde bir vakıa vardır. Bu memleketler de idare eden ve idare edilen diye iki ayrı zümre vardır. İdare edenler idare edilen zümreyi bu plânın tatbikine mecbur tutar.

Bundan başka Doğu Blokunda kâr mefhumu diye bir mefhum yoktur. Mülkiyet diye bir mefhum yoktur, mal cemiyetindir, para cemiyetindir. İnsanlar ancak zarurî miktarınca bunlardan faydalanabilirler. Yaşamak için zaruri olan miktarın fazlası mutlaka cemiyete aittir. Dolayısıyla insanlar; daha fazla çalışıp, daha fazla kazanmak İstedikleri zaman kazanacakları bir şey yoktur. Elde edebilecekleri her şey tahtid edilmiştir. Fazla istihsal cemiyetin malıdır denilir ve İstihsali edenin elinden alınır. Kimsenin malı mülkü yoktur. Taksi şoförü kendi taksisinde bir memurdur, sürücüdür. Herkes evinde kiracıdır ve bir şeye sahip olmak istesiniz olamazsınız. Bu durum tabii cemiyette çok mühim neticeler doğurmuştur. Böyle bir durum insan tabına, İnsan yaradılışına uygun olmadığından dolayı derhal cemiyet hayatında aksaklıklarını göstermektedir. Geçen sefer yapmış olduğumun seyahat bunu çok açık şekilde gösterdi.

Batı Berlin'den Doğu Berlin'e geçişimiz esnasında gördüğümüz manzara şu oldu: Doğu Berlin'de şehir sanki alarm düdüğü çalmış, herkes mahsenlere kapanmış, caddelerde kalan ancak üç beş kişi geziniyormuş, manzarasında idi. Vitrinler fevkalâde sönük, eşyalar üstüne atılmış durumda bulunuyordu ve İnsanların da yüzleri gülmüyordu. Bu manzaranın, rejimin tabîî bir neticesi olarak telâkki edilmesi lazım gelir. Çünkü o vitrini hazırlayan insanın daha

iyi hazırlamakla elde edeceği netice yoktur. Bütün mesele kendisine verilmiş olan görevi şeklen yapmış görünmesinden ibarettir. İnsan şevkinin, insanı daha iyiye, daha güzele, daha yükseğe sevk edici tesirinden bu rejimde faydalanılamıyor. Çünkü daha iyiye gitmekte ferdin elde edeceği hiç bir ilâve neticesi yoktur. Böyle bir rejimin iktisadî hayatta büyük ve vahim neticeleri kendisini açık bir şekilde göstermektedir. Bu memleketlerde bazı evlerin inşa edildiklerini görüyoruz. Nitekim bizleri de gezdirdiler. bunları gösterdiler. Yalnız bunlar hakikatte birtakım zaruri icapların ortaya koymuş olduğu neticelerdir. İnsanın kendi insanlığını duyarak, şevkle yaparak bu eser benimdir, şu neticeyi ben yaptım diyebileceği bir esere rastlanamıyor. Elde edilen neticeler insanoğlunun yaradılışına uygun olmayan ve dolayısıyla her türlü hissiyattan yoksun bir nevi makineleşmiş mekanik hareketlerin toplamı ruhsuz neticelerdir.

Evet, evler yapılmış fakat altı çocuklu bir aileye 48 metre karelik yer reva görülmüş Fabrikalar yapılmış, fakat bu fabrikalar istihsali arttırsın, refah seviyesini yükseltsin, dolayısıyla fertlere bir şey getirsin diye değil idare eden zümreye filânca maksat için şu imkan lazımdır, o imkân doğsun diye yapılmıştır. Bu telâkki tarzının insan saadetine vurduğu darbeyi her köşede, her bucakla ve her çevrede görmek mümkündür. Vaktiyle yapmış olduğumu; bir seyahatte eski büyük fabrikalardan birinin umum müdürünün bugünkü rejimde bir dairede kâtip olarak kullanıldığını gördük. Çünkü bugün umum müdür yapılmış olan kimse eski bir kazancı çırağı idi ve herhangi bir yazıyı yazmaktan aciz olduğu için yanında, eski umum müdür seviyesindeki bir insan, bir uşak, bir kâtip gibi kullanıp

yazılarını yazdırmak ihtiyacındaydı. Eskiden umum müdür olan zat gayet kültürlü ve eski devri görmüş bir kimse olup, cari baskı rejimine rağmen yabancılarla gelip konuşacak kadar cesur idi. Hâdise Çekoslovakya'da geçmişti. Bu zata sordum :

* Bugün memleketinizi eski haline nazaran gerilemiş görüyorum, bütün bu gayretlerle elde etmiş olduğunuz neticeler nereye gidiyor? Bu tecrübeli zatın verdiği cevap çok veciz oldu.

* Bizde elde edilen neticeler kontrolün kontrolüne gidiyor. Çünkü; dedi:

* Bizde işçilerimiz çalışmaz, bunların başında bir kontrol vardır. O kontroller de çalışmaz, bunların başında da da bir kontrolün kontrolü kontrolü vardır. Aslında kontrolün kontrolü hiçbir iş yapmayan torpilli kimselerdir. Çok yüksek ücret alırlar. Dolayısıyla bizde iktisadi hayatın mânası tek kelime ile hülâsa edilecek olursa kontrolün kontrolüne girer.

Oradan bazı makineler satın alıyorduk, Bu hususta da ayrıca önemli tavsiyelerde bulundu.

* Sizden bir ricam var. Ben memleketini, vatanını seven bir insanım. Buradan aldığımız malların bilahare aleyhimize netice vermesini istemem. Burada bu mallar paketlenirken sandıklanırken lütfen başında kendi adamlarınızı bulundurun. Çünkü bizim işçimiz makinelerin bir cıvatasını sıkarsa öbür cıvatasını sıkamaz. Zira her iki cıvatayı da mükemmel sıkılmış olması veya sıkılmaması arasında bir fark yok.

Bu rejim aslında işçiye refah getirmek için ortaya çıktığını iddia eden bir rejimdir. Halbuki hakikatte işçiye bir refah getirmemiştir. İşçinin birtakım haklarını gasp etmek ve onun normal ihtiyaçlarını karşılayamadığı halde, işçiyi baskı altında tutmak tatbikatı içerisinde. Bu memleketlerde işveren ve devlet aynı kimsedir, işçinin kendisine tatbik edilen ücret sistemine itiraz merci yoktur. İşveren ve devlet aynı kimse olduğu için bütün sınıfsızlık iddialarına rağmen bu rejimdeki insanlarda yine bir idare eden ve idare edilenlerin zümresi tabii olarak teşekkül etmiştir. Yalnız tek fark idare edenlere karşı bir itiraz merci ve bir itiraz imkânı yoktur, idare edenler rahat rahat bu rejim içerisinde her türlü zulmü, işkenceyi tatbik edebilmektedir. Demin söylediğim, uzun yıllardan sonra varılan iktisadî neticeler maalesef Doğu Blokunda sadece birkaç cümleyle hülâsa ettiğim neticeler olmuştur. Bu rejim İnsan tabiatına uygun değildir ve yürümüyor. Nitekim bu kadar senelik tecrübeden sonra bu rejimin en koyu iddiacıları dahi mutlaka geriye ricat etmek zarureti duymuşlar ve yavaş yavaş kendi ideolojik dâvalarından fedakârlık edip memleketle doğan iktisadî müşküllere çare bulmak zorunda kalmışlardır. Nitekim Kuruşçef'in başkanlığı zamanında yaptığı bir konuşma çok enteresandır ve mühim bir dönüm noktasını teşkil etmektedir. Söylediği söz şu:

* Rusya'da 'ziraî istihsal istediğimiz neticeleri vermeyecek, Komünist rejimi iyi bir rejim ama İnsan

tabiatına uymuyor. Nitekim bizim köylülere kendi evinin geçimini temin etmek için kendine ait olmak üzere evinin etrafında çok mahdut arazi ayırıyoruz, bir de köyün müşterek, büyük arazisini ayırıyoruz. Köylüler kendilerine ait olan kısmı çok iyi ekip biçiyorlar. Müşterek kısmı ekmiyorlar, dolayısıyla esas hazineye gelecek olan kısımdan iyi netice alamıyoruz. Öbür kısımlarda istihsal yürüyor. Eğer biz Rusya'da zirai istihsalı artırmak istiyorsak gelin arkadaşlar, köylülerin evlerinin etrafındaki kendilerine ait bu arazi bölümlerini büyütelim.

Bunun mânası köylülere mutlaka mülkiyet tanımak mecburiyetindeyiz, demektir ve bu yol da birçok adımlar atmağa mecbur kaldılar. Zira iktisadi hayat arzettiğim gibi insan tabiatına uygun olmayan bir prensibin kurbanı haline gelmiş idi. Bundan başka fabrikalarda prim sistemleri, para sistemleri ve birbirine rakip fabrikalar sistemlerine dönmeye mecbur kaldılar kî biri istihsal etmezse öbürü ediyor, bak sen niçin istihsal etmiyorsun diye bir bahane bulup, itip, kakma imkânı elde etsinler diye. Bunun da mânası tekrar yavaş yavaş kâr sistemine dönmek demektir. Bu günkü hakikatlere dayanarak artık gayet rahat bir şekilde ifade etmek mümkündür ki: «bazı tesadüflerle kendinin» bir yurt bulmuş olan

komünizm sistemi insanlık tarihinde! muayyen bir devir yaşamak imkânını elde etmişse de insan tabiatına uymayan bu düşünce ve sistem bir müddet yaşamış, ondan sonra kaybolup gitmiştir diyeceğimiz seneler uzak değildir. Bir dönüş başlamıştır ve bu dönüşün sonu bu çeşit memleketlerde normal metotlara, sistemlere gelinmesiyle neticelenecektir.

Efendim, bu tabloyla sizlere Doğu Blokundaki iktisadî manzarayı belirtmeye çalıştım. Doğu Blokunda sosyal hayat, böylesine bir iktisadî düşüncenin tatbikatından dolayı yine insana saadet getirmekten uzak bir manzara arz etmektedir. Doğuda sosyal hayatta bir defa bizlerin anladığı manâda bir aile mefumu ortadan kalkmıştır. Kadın erkek herkes hiçbir fark gözetilmeksizin en hafif işten en ağır işe kadar çalışmak mecburiyetindedirler. Sadece kadınların biraz daha az ücret alması sureti ile aynı ağır işi yapmaları tatbikatı olarak. Çocuklar aslında ailenin malı sayılmaz. Bunlar cemiyetin birer elemanı telâkki edilerek, çok rahatlıkla daha küçük yaşta hattâ doğumundan itibaren aileden uzaklaştırılmakta ve hususi yetiştirme yerlerinde birtakım; şöyle terbiye edersek cemiyete daha faydalıdır, böyle terbiye edersek daha faydalıdır gibi nazariyelerle çeşitli yollardan yetiştirme kampları içerisine gönderilmektedir. Normal bir aile hayatı yoktur.

Ayrıca çok mühim bir hususu tespit etmeğe mecburuz. Böyle bir cemiyette mutlak manada birtakım kıymet hükümleri ve ulvî mefhumlar tamamen değersiz sayıldığı için cemiyette bizim anladığımız manada bir nizam, bir huzur ve bir manevî tatmin durumu mevcut değildir. Ayrıca her şey materyalist ve maddeci bir açıdan ele alınmış olduğu için insanların manevî tarafları dumura uğramıştır.

Bu son yapmış olduğumuz seyahatte hakikaten insanlık mefhumlarını kaybetmiş; bir nevi robotlaşmış kimselerin içine düştüğümüzü hissettik. Meselâ; arabayla herhangi bir yere gidiyorsunuz, şoför arabayı otelin önünde durduruyor. Normal bir insan müşterisinin

bavuluna yardım eder. Ama Doğu Blokunda böyle bir şey katiyyen mevzu bahis değildir. Şoför otelin önünde durduktan sonra çabucak alın bavulunuzu diyor, bir ihtarda bulunuyor ve ondan sonra yoluna devam ediyor. Çünkü insanlık mefhumu orta yerden kalkmıştır ve şoför kendine verilen mekanik vazifeyi ifa etmiştir. Bundan ötesinde menfaatini düşünmektedir ve içerideki müşterisine bavulu çabuk alın filânca yere gideceğim demekten çekinmemektedir. Şoförü, odacısı, kapıcısı müdürü her şeyi böyle maddî olan bir cemiyet, meğer insanı ne kadar çok müteessir edecek bir cemiyet imiş. Bunu fiilen içine düşenler açık bir şekilde görmektedirler. Cemiyette insanı esas tatmin eden, huzur, karşılıklı sevgi, muhabbet ve manevî kıymetler orta yerden kalkarsa nasıl huzursuz bir manzara meydana gelir, bunu Doğu'da görmek mümkündür. Hakikaten saadetten uzak bir yer. Mesele bununla da kalmıyor. Bu iktisadî güven böyle bir sosyal hayatı orta yere koyduktan başka bir de insanlara gayet tatminsiz bir dünya görüşü getiriyor.

Bir defa bu sistem, tamamıyla maddiyatçı bir sistem, materyalist bir sistemdir ve ahiret mefhumuna kendi düşünce sisteminde katiyyen yer vermemiştir. Dolayısıyla her şeyin bu dünyadaki gelip geçici esaslarına göre tanzimi orta yere çıkmaktadır. Gelişmiş, olgun bir insanın yalnız böyle gelip, geçici şeylerle tatmin olmasına imkân yoktur. Sadece bu bakımdan sistemi ele alırsak insanlara saadet getiremez insanları tatmin edemez. kabule şayan bir netice ortaya koyamaz. İktisadi hayatıyla, sosyal bünyesiyle ve böylesine tatminsiz bir dünya görüşüyle kurulmuş ve bazı tesadüflerle meydana gelmiş ve mutlaka muvaffak gözüyle bakmak mecburiyetinde olduğumuz bu âlemde, kadının yerini ararsak onun için hususî bir yer bulmamıza imkân yok. Bu âlemde kadın, erkekle hiç bir farkı olmayan ve her meselede daha az işi başardığı için daha az ücret almağa mahkûm bir varlıktır. En ağır işlerde çalıştırılmaktadır. Buralardaki

fabrikaları gezerken çok defa, ağır tezgâhların başında kızgın demirleri eldivenleri içinde elleriyle, çekmeye mahkûm kadın tipleriyle karşılaşmaktadır. Haddehanede kadın, gelen kızgın demiri maşayla tutup, ikinci haddeye vermek mükellefiyeti ile karşı karşıyadır. Kan, ter içindedir, akşama evine geç saatte dönecek ve ertesi sabah tekrar bu işin başına gelecektir. Kendisine manevî bakımdan hiçbir şey gösterilmemektedir. Bilâkis erkekten daha az ücret almak durumundadır. Yine, doğudaki kadın dediğimiz zaman size bu tablonun yanında bir diğer tablo daha tarif edeyim.

Leipzig'de bir müze gezdik. Bu müzede izahat veren bir kadın tipi gördük. Bu kadın; her saat başı aynı sözleri tekrar etmek suretiyle gelenlere izahat vermek görevini almış bir kadındır.

Yüzelli sene önce bir halk isyanındaki kahramanları, bunlara ait bir heykeli anlatırken 45 dakikalık konuşmasının yarım saatinde hiç alâkası olmadığı halde Rusları methetmeğe mahkûm kadın.

Görüyorsunuz Ruslar o zamandan beri bizi kurtarmak için ne büyük fedakârlıklarda bulunmuşlardır, demeğe mahkûm bir Alman kadını. Konuşmasında yüzünün ifadesi öyleydi ki lisanihal ile;

* Ah, ben normal, serbest bir yerde olsam size bu abidenin tarihçesini ve bizim hikâyemizi o kadar güzel anlatmasını bilirim, amma... ne

yapayım ki burada bu tekerlemeyi aynen tekrar etmeğe mecburum, demektedir.

Efendim, müsaade buyurursanız projektör-lerimizi Doğudan, Batıya çevirelim:

Batıda aynı ölçüler içinde ele alındığı zaman durum şöyle; iktisadî sistemi ele alalım. Batıda iktisadî sistem, demin Doğuda söylediğimiz aksinedir.

Batıda bir mülkiyet esası vardır. Bir kâr sistemi mevzu bahisdir. İnsanlar kendileri için bir takım neticeleri elde edebilirler. Ve bunlarla diledikleri şeylere sahip olabilirler.

Batıda kapital vardır ve para parayı çeker sistemi bütün hükmüyle caridir. Kuvvetli kapital, iyi iş bilir organizasyon daha büyük kazançlara geçebiliyor.

İnsanlar diledikleri kadar eşyaya, mala, mülke sahip olabiliyorlar. Bu durumun verdiği çok faydalı bir netice var. O da insan tab'ını, insan şevkini çalışmaya sevk etmiş olduğu için Batıda, istihlal fazladır. Bu fazla istihlal daha fazla kazancı daha yüksek hayat standardını getirmiş. Refah ve hayat

standartı yükselince devlet mekanizması o cemiyetin çalışamayanlarına, düşkünlerine, fakirlerine bu yüksek muhassaladan rahatlıkla büyük imkânlar ayırabilmekte, fakire, fukaraya devlet eliyle büyük yardımların yapılması mümkün olabilmektedir.

Fakat bu iktisadî hayat, bana sorarsanız, ideal bir hayat değildir. Zira Batıda böylesine bir gidiş aynen Doğudaki gibi materyalist esaslara göre tanzim edilmiştir. Bunun neticesi olarak Batıdaki zenginler, fakirlerle ilgilenmek hususunda kendilerinde bir mecburiyet duymamaktadırlar. Onlar da çalışıp kazansın demektedirler. Fakirlerin kazanması devletin zoruyla, devletin elindeki daha rahat imkânlarla kolaylıkla yapılabilmektedir. Ama bu kazanma, bu alâka, manevî bir açıdan meydana gelmemektedir. Dolayısıyla Batıda, insanların büyük kazançlar karşısında kendi nefislerini frenleyememek gibi bir tehlike mevcuttur. Ve bu gidişin neticesi olarak da Batı'da her şey kârla, parayla ölçülmüş olduğu için insanlarda insaf dediğimiz hassa kısmen dumura uğramıştır. Batı'da öyledir ki, bir insan bir kuruş için karşısındaki insana en büyük eziyeti verir, o kuruştan fedakârlık yapamaz,

Bu noktayı size bir misalle arz edeyim.

Bir profesör arkadaşım, geçenlerde Fransa'da bir otele gitmiş. Bu arkadaşım; Gençliğimde Fransa'da uzun müddet kaldım. O zaman onları çok pembe gözlükle görmüştüm. Şimdi bir müddet yaşlandıktan sonra tekrar gittim. Fransa'da o zaman görmediğim birtakım hususlar gözüme çarptı.

Bir pazar günüydü, kaldığım otelin parasını verecektim. Para, farz edelim 791 lira ödemesi lâzım. 790 liralık bozuk ve 1000 bütünüm vardı. 790'ı veriyorum otelciye, illâ 1 lirayı istiyor. Al şu 1000 lirayı bozdur dedim. Peki dedi ve uşağını koşturdu, yarım saat. Pazar günü, herhangi bir

yer de bozduramıyor, o bir liradan fedakârlık yapamıyordu.

Batı'da hakikaten böyle materyalist bir yapı ve insaf bakımından kısmen dumura uğramış bir bünye vardır, ve bunu Batı memleketlerine seyahat eden arkadaşlarımız, kardeşlerimiz birçok misalleriyle görmüşlerdir.

Realiteleri tespit ederek yürüyelim. Batıda sosyal hayata geelim. Batıda sosyal hayatta bir aile mefhumu mevcuttur. Mülkiyet vardır. Herkes çoluk - çocuk sahibidir. Ve bunlarla teşekkül etmiş düzenli bir aile sistemi vardır. Ancak bu tam saadet getirecek bir yapı içinde değildir. Çünkü Batı mutlaka kadının da erkek gibi aynı şartlarla çalışmasını zarurî görmektedir. Yine Batıda büyük bir bölgeyi kaplayan Katolik mezhebine göre ayrılma boşanma yoktur. Bir defa evlendikten sonra ayrılma yoktur. Boşandıktan sonra da başkasıyla evlenmek mümkün değildir. Bundan başka yine bu âlemde aile her iki taraf da tamamen eşit şartlarla çalışmağa mecburdur. Herhangi bir boşanma halinde kadına nafaka diye bir şey mevzubahis değildir. Kadın da çalışabilir bir unsur kabul edildiği için onun da çalışıp kendisine kazanç temin etmesi zarurî görülür ve kadınla erkeğin çalışma hayatında her yerde tamamen eşit oldukları iddia edilirse de Doğu Blokuna nazaran Batıda kadınlara yine insafla, şefkatle muamele edilmektedir. Onlara ağır işlerin verildiği son derece nadirdir. Daha rahat, kadın bünyesine daha uygun işlerde çalıştırılmaktadır.

Batı Blokunun kısaca dünya görüşüne de bir göz atalım:

Batı Blokunda dünya görüşüne daha ziyade Hıristiyanlık fikirleri hâkimdir. Bu fikirlere göre bir ahiret düşüncesi mevcuttur. Ancak bu düşüncede Müslümanlıktaki gibi bir berraklık yoktur. Batıda bir defa esas itikadın temelini teşkil eden bir teslis nazariyesi vardır. Bir vahdet yoktur. Cenabı Hakkın birliğine, esas mukaddes tek varlığın o olduğuna dair berrak bir inanç yoktur.

Bizler çok şükür müslüman diyarında yetiştiğimiz için bu husustaki düşüncelerimize kendiliğinden sahip olmuşuz gibi geliyor bizlere, Ama bu âlemde yetişmeyen, Batılı İnsanların esas tefekkür sistemlerini, dünya görüşü sistemlerinin nihaî noksanını araştırdığımız zaman orada bir bulanıklık, orada bir keşmekeşlik görüyoruz ve bunun tabîî büyük neticeleri oluyor. Bir Batılı asker hücumla kalktığı zaman kime yalvaracağını bilememenin tereddüdü içindedir, Meryem Anaya mı, İsa'ya mı, Cenab-ı Hakka mı yalvaracak? Bu durum karşısında tereddüttedir. Ama bir müslüman için böyle bir durum mevzubahis değildir. Cenabı Hak birdir, tektir, mukaddestir ve itikatta vahdaniyet prensibi esastır.

Batının ikinci büyük huzursuzluk kaynağını Ruhban sınıfı teşkil etmektedir, insanların kendi içerisinden bir gurup, bir teşkilâta mensup olmakla kendilerine birtakım özellikler izafe etmektedirler: Meselâ, bu sınıfa mensup olmayan insanlar ruhban sınıfına günahlarını affettirmek mecburiyetindedirler. Bu sınıf insanların başına geçmiş olan bir papa, dinî esaslarda dilediği gibi fetva vermeye yetkilidir. Onun sözü aynen bir kanun hükmündedir, Onun karşısına başka bir kuvvet kolay kolay çıkamaz. Ruhban sınıfı kendilerinin insanlarla

Cenab-ı Hak arasında bir vasıta olduklarını kabul etmektedirler. Bu durum, Batıda manevî huzur ve saadetin teessüsüne mâni olan mühim bir unsur teşkil etmektedir. Bu tespitlerden sonra Batıya baktığımız zaman Batıdaki kadının rolünü kısaca şöyle hülâsa etmemiz mümkündür. Doğuya nazaran tabîî, fersah, fersah ilerde ve ona nazaran daha mesut bir durumda. Fakat tam bir tatmin edilmiş ve huzura kavuşmuş durum mevcut değildir. Çünkü kadın mutlaka erkekle eşit tutulma bahasına en ağır işlerde çalışmağa mecburdur.

“ kadının hakiki yeri, nerededir diye merak etmeye başladınız. Bu merakınızı gidermek için hemen belirtiyim ki kadının hakiki yeri müslümanlıktır. ”

Kadın mutlaka gelir getirmelidir, Gelir getirmediği takdirde aile yapısında bu bakımdan materyalist usulde kendisine küçük bir unsur gibi bakılmaktadır, Bir erkek ailede para kazanmakla aileye daha büyük menfaat getirdiği haleti ruhiyesi içindedir. Bu, hakiki saadete geniş ölçüde mani olmaktadır. Hristiyanlığın birtakım kaideleri, kadına onun tab'ına ve insan haklarına uymayan birtakım mecburiyetler ve mükellefiyetler yüklemektedir. Dolayısı ile Batıdaki kadını tam mesut bir kadın olarak telâkki etmemiz mümkün değildir. Sadece Doğuyla mukayese ettiğimiz zaman, daha refah içerisinde, daha fazla insanî muamele gören bir kadın durumundadır. Bu iki sistemi, bu iki tabloyu belirttikten sonra hiç şüphesiz hepimiz şimdi, peki öyleyse hakikî saadet, kadının hakiki yeri, nerededir diye merak etmeye başladınız. Bu merakınızı gidermek için hemen belirtiyim ki kadının hakiki yeri müslümanlıktır.

Bu hakikati açıklayıcı bazı izahlarda bulunmamızın faydalı olacağı kanaatindeyim:

Bugün şu anda yeryüzünde, iktisadî sistemiyle, sosyal sistemiyle ve dünya görüşüyle tam manasıyla yerleşmiş bir İslam âlemi yoktur. Ama bunun fiilen mevcut olmaması, Müslümanlığın hakikaten en ideal sistemi getirmiş olduğu hakikatini orta yerden kaldıramaz. Dolayısıyla biz, falanca veya filânca memleketteki değil Müslümanlığın getirdiği ölçüler içerisinde, İslam âleminin iktisadî sistemini, sosyal sistemini, ve dünya görüşünü kısaca gözden geçirdikten sonra İslam'ın, Müslümanlığın kadına verdiği kıymeti ve kadını saadete götürmek üzere getirdiği esasları belirtmeye çalışacağız. Müslümanlığın kendine has mütekâmil bir iktisadi sistemi mevcuttur. Bu iktisadi sistem ne Doğudaki sistemdir, ne de batıdaki sistem. Çünkü müslümanlık iki kanatlıdır, daima maddiyatla maneviyatı birbirine paralel yürütmüştür. Bundan dolayı müslümanlıkta hem maddiyat vardır, hem de bununla beraber her zaman her yerde hiç ayrılmayacak şekilde bîr de maneviyat vardır. Müslümanlığın iktisadî sistemi maddiyata hürmetkârdır. Herkesin malı, mülkü vardır ve herkesin malı mülkü kendisine aittir, masundur, kimsenin buna yan bakmağa gözü ve hakkı yoktur. Ve bu hak o kadar mühim bir şeydir kî; Peygamber efendimiz Âleyhisselâti Vesselam birçok tavsiyelerinde; “Bana ahirete geldiğinizde başka türlü kusurla, günahla gelin ama kul hakkıyla gelmeyin” buyurmuştur.

“ Müslümanlığın kendine has mütekâmil bir iktisadi sistemi mevcuttur. Bu iktisadi sistem ne Doğudaki sistemdir, ne de batıdaki sistem. Çünkü müslümanlık iki kanatlıdır, daima maddiyatla maneviyatı birbirine paralel yürütmüştür. ”

Bunun mânası başkalarının her türlü malı, para vesaire gibi hakkına son derece riayetkar

olmamızın gerekli olduğudur, Müslümanlık aynı zamanda kâra ve kazanmaya da büyük yer vermiştir. «Veren el, alan elden üstündür.» buyurulmuştur. Bunun mânası her Müslüman kazanmak için çalışmak ve başkalarına yardım etmekle görevlidir. Yine müslümanlıkta «Elkâsibu habibullah» buyurulmuştur. Çalışanı Allah sever, çalışan Allah'ın sevgilisidir, denilmiştir. Binaenaleyh müslüman behamahal çalışmak, bir istihsal yapmak ve iktisadî bakımdan faydalı bir unsur olmakla görevlidir. Bu bakımlardan baktığımız zaman müslümanlık adeta Batı blokuna benziyor, gibi geliyor. Mülkiyete hürmetkârlığı esas alıyor. Ama müslümanlık sistemi Batının kapitalizm sisteminin ta kendisi değildir. Aradaki büyük fark şuradadır. Müslüman kazanacak, fakat müslüman israf yapamaz. «İsraf haramdır». Binaenaleyh müslüman kazandığını mutlaka hayırlı bir sahaya harcamakla görevlidir. Batıdaki insanın böyle bir prensibi yoktur, o kazandıktan sonra parasını her türlü nefsanî arzusu uğrunda rahat rahat harcayabilir.

Ama müslümanlıkta, bütün bu kazançlardan sonra mütevazı olmak, israf etmemek, daima başkalarına faydalı olmak, fakirlere yardımcı olmak gibi bir âmil, bir esas mevcuttur. Bu bakımdan İslâm sistemi batı rejiminin mahzurlu taraflarını ortadan kaldırıp, kapitalizmin erişemediği ulvî gayeyi kendi ölçüleriyle manevî kuvvetlerden faydalanarak ihdas etmek imkânını bulmuş bir sistemdir. Bu sistemin meydana getirdiği iktisadî hayatta hakikaten maddiyatla maneviyat birbirinden ayrılmaz. Bunu birçok misallerle görüyoruz, biliyoruz.

Bundan birkaç yüz sene evvelki Osmanlı imparatorluğuna seyahate gelmiş olan bir batılı seyyahın müşahedeleri bu hususu bize kolayca açıklayan bir misal teşkil etmektedir. Bu seyyah bir gün sabahın erken saatinde bir Müslüman mağazasından alış veriş yapmaya gelmiş, sormuş bir malın fiyatını, şu kadardır demişler. Fiyatı münasip görmüş ve peki öyleyse bu malı almak istiyorum dediği zaman, Türk dükkân sahibi kusura bakmayın şu karşıdaki komşumda aynı mal, aynı fiyata mevcuttur,

acaba mümkün müdür bu malı ondan satın alsanız. Batılı afallamış ve sormuş: Niçin bana bunu tavsiye ediyorsunuz? Türk mağaza sahibi: sabahtan beri dikkat ediyorum, karşıdaki komşum hiç satış yapmadı, siftah bile etmedi. Halbuki ben birkaç satış yaptım. Gidiniz ondan alınız da onun gönlünü de hoşnut ediniz.

Müslümanlık iktisadi maddiyatın yanında mutlaka maneviyatı da beraber yürütmüştür. Bu, ne doğunun ne batının erişemeyeceği ulvî bir neticedir. Bundan bir müddet önce İstanbul'da bir akşam toplantısına davet edildim. Yaşlı bir hanım Müslümanlığı kabul etmiş, Kendisi uzun seneler Yunanistan'da kalmış, 40 sene müslüman olmak için çırpınmış ve nihayet İstanbul müftülüğünde Müslümanlığını resmen tescil ettirmiş. O günün akşamı akrabasının evine gitmiş. Biz de bu günün akşamında yapılan toplantıda bulunuyoruz. Kadın bu güne eriştiğinden dolayı son derece memnun. Çünkü belli halinden. Biz daha söze başlamadan önce dedi ki, tabii buraya geldiniz, toplandınız. Benim niçin müslüman olduğumu merak ediyorsunuz. Siz sormadan ben size kısaca anlatayım:

Biz dedi, Konyalı zengin, müslüman bir ailenin yanında idik. Babam, annem ve kardeşlerim bu evde hizmetçilik yapıyorduk. Bu ailenin son derece zengin bir efendisi vardı. Bu efendi memleketin sayılı. Zenginlerinden olmakla beraber son derece mütevazı bir insandı. Ben çocukluğumda hiç bir bayram hatırlamam ki diyor, bu kadın, bu müslüman efendisi kendisinin hizmetçisi olduğumuz halde önce bayramlarda bize, hizmetçinin çocuklarına iyi, yeni hediyeleri ayakkabıları kendi öz çocuklarından daha sonra alsın. Her bayram önce bize alır, ondan sonra kendi çocuklarına en fazla aynı kalitede ayakkabıyı alır getirirdi. Çok zengin bir insana bu tutumu veren böyle bir dine kırk seneden beri ben hayran kalmayayım da kim kalsın? Bugün böyle bir dinin mensubu olmak şerefine eriştiğim için hayatımın en mesut gününü yaşıyorum.

“ Müslümanlık daima manevî hedefleri maddî hedeflerin üzerine yerleştirmek suretiyle hakikî adaleti, hakikî nizamı ihya etmiş, ihdas etmiştir. ”

Hakikaten Müslümanlık sistemi, Müslümanlık yolu zenginliktir, insanı zenginleştirir ve sonunda manevî bakımlardan da yetişmiş bir insan ortaya koyar. Müslümanlık ticarete büyük ehemmiyet vermiştir. Tüccarların, hakikî tüccarların peygamberlerle, şehitlerle beraber haşrolacağını bildirmiştir. Ama bundan daha büyük ehemmiyeti cömertlere vermiştir. “Cennete ilk girecek olan cömertlerdir.” Cömertliğin manası kendi hoşuna giden şeyi, kendi nefsi için ayırdığı şeyi başkasına verebilmek, hediye edebilmek, feragatkâr İnsan olmak demektir. Müslümanlık daima manevî hedefleri maddî hedeflerin üzerine yerleştirmek suretiyle hakikî adaleti, hakikî nizamı ihya etmiş, ihdas etmiştir.

Sosyal hayata geldiğimiz zaman müslümanlıkta aile, cemiyetin esasını teşkil eder. Çoluk - çocuğuyla bütün haklarıyla nizamlı, sistemli, birbirine hürmetkâr, sevgi içerisinde bir aile vardır. Komşuluk hakkını son derece üstün tutmuştur. 40 ev ilerisine kadar komşu saymıştır, insanların birbirlerine iyilikle, şefkatle, rahmetle kolaylıkla muamele etmelerini emretmiştir. Böyle birbirine ulvî bağlarla bağlı bir insan cemiyeti sosyal bakımdan en huzurlu cemiyet olmak durumundadır. Hatta eski büyüklerin bazı tavsiyeleri şöyledir: iki müslüman birbirine giderken, ben şimdi şu yaklaştığım arkadaşımın ne menfaat elde edeceğim diye bir araya gelirse o buluşmalarından hayır gelmez, bilâkis ben şimdi şu gitmiş olduğum kardeşime hangi hususta faydalı olurum diye yaklaşırsa o buluşmadan, o bir araya gelip

görüşmeden büyük faydalar çıkar demişler ve bu tavsiyelerde bulunmuşlardır.

İnsanlar hep başkalarına yardım etmek için içlerinde manevi bir imkana, manevî bir kuvvete sahip olurlarsa böyle bir sosyal düzende hiç şüphesiz mutlak saadet meydana gelir.

Dünya görüşünü ele alacak olursak, müslümanlık mutlaka her hususta ahireti gözetmeyi emretmiştir. Zira, hakikaten normal, yeteri derecede gelişmiş bir insan bu dünyadan ibaret bir hayat ile tatmin olamaz. Mutlaka ahirete inanmak, ahiretin varlığını bilmek mecburiyetindeyiz. Çünkü bu dünyada eğer herşey ölümle bitecek olursa bütün bu yaradılışın manası bir abesten başka bir şey olamaz. Mutlak adaletin tecelli edeceği gün bu dünyanın içinde de vardır. Arkasında da gelecektir. Ve bu yaradılışlar geçici değildir, insan mutlaka sonsuza kadar gidecek bir yaradılıştadır. Cenab-ı Hak bunları tahakkuk ettirecek kudrettedir. Dolayısıyla müslüman sadece maddiyatını düşünen bir insan değildir. Birçok hususlarda ahiretini de düşünür. İktisadî nizamda da bu düşünce nazım rolünü oynar.

Hatta hakiki bir müslüman tacirin şöylesine bir sıfatı vardır. Bilfiil cereyan etmiş hâdise ile arz edeyim.

Bir gün Peygamber fendimiz Aleyhissalâtu vesselâm sabah namazından sonra bir pazar yerini gezerlerken, orada bir tüccarın bir malı diğerlerine nazaran daha ucuz fiyatla sattığını görmüşler ve kendilerine sormuşlar ki, bu malı böyle ucuz fiyatla satıyorsunuz, az kâra kanaat ediyorsunuz, sırf müslüman pazarında ucuzluk olsun ve Cenab-ı Hak ahirette sizin bu hareketinizden dolayı size büyük sevap versin diye mi bunu yapıyorsunuz? O da demişti ki; evet ya Resulullah ben bunun için yapıyorum. Yoksa herkes yüksek fiyata satıyor, ben de satabilirim, ama az kârla kanaat ediyorum. Pazarımızda ucuzluk olsun, burası müslüman diyarı, benim bu hareketimin sevabını Cenab-ı Hak mutlaka verir. Onun üzerine Peygamber

efendimiz ellerini açıp, böyle bir tüccar, böyle bir satıcı için çok büyük dualarda bulunmuştur.

Binaenaleyh, hakikî müslüman tacir, böyle hareket edince, tüccardır. Bu tüccarların doğuracağı iktisadî hayatta da mutlaka bereket vardır. Şimdi bu dünya görüşü bu sosyal yapıya sahip olan müslüman âlemi içerisinde kadının yerine bir göz atalım.

Efendim bir müslüman hanımı, iktisadî hayatta çalışabilir, çalışır. Hatta bazı hizmetlerin kadınlar tarafından görülmesi teşvik edilmiştir. Hatta bazı yerlerde hanımların çalışması zarurî bile görülmüştür.

Meselâ, hemşirelik görevinde, bir müslüman diyarında hastanelerde hemşirelik, hastabakıcılık görevinin bilhassa kadınlar tarafından yapılması tercih edilmiştir, teşvik edilmiştir. Yine kadın hastalıkları doktorluğu gibi birtakım görevlerin kadınlar tarafından yapılması, hatta önemle üzerinde durulması gereken bir husus addedilmiştir. Bundan başka kadın müslüman yapısında, başka hususlarda çalışır. Belki Sümerbank Umum Müdürünün odasına gitmiş arkadaşlar vardır. O odada bir dokuma fabrikasının resmi var. 150 sene önceki bir dokuma fabrikası. Birçok müslüman hanımlar bu dokuma fabrikasında gayet güzel bir çalışma havası içerisinde bulunuyorlar. Merak eden arkadaşlar gidip görebilirler. Müslümanlıkta kadın çalışabilir ve iktisadî hayatta bir unsur olabilir. Kadın müslümanlıkta aynen erkek gibi ilimle, ibadetle mükellef tutulmuştur. Cenab-ı Hak insanları kadın, erkek, siyah beyaz diye ayırmıyor. Kimin Allah'tan korkusu en fazla ise insanların içerisinde en efdali odur diyor. Herhalde kadının erkeğe, erkeğin kadına Allah indinde hiçbir üstünlüğü mevzubahis değildir. Cemiyet içerisinde müslümanlık kadına onun yaradılışına uygun görevler tevcih etmiştir. Hiçbir zaman onu ne Doğudaki, ne batıdaki zoraki çalışması temlerine mecbur saymamıştır. Belki bazı erkeklerimizin şu anda hoşuna gitmeyebilir. Bir latife olarak söylüyorum. Çok dikkatle açıklayalım ki,

müslüman bir ailede kadın hiç bir iş yapmağa mecbur değildir. Hatta çocuğuna bakmağa bile mecbur değildir. Bütün evin vazifesini görmek, evin kazancını temin etmek erkeğin vazifesidir. Müslümanlıkta kadına kendi yaradılışına uygun görevleri yapmak tavsiye edilmiş ve eğer o bunun fazlasını yaparsa bu onun hakikaten manevî arzusuyla yaptığı, dünyada ahirette bir mükâfatını göreceği bir ilâve çalışma olarak bir lütuf olarak telâkki edilmiştir. Müslümanlıkta kadının ne Doğuda, ne de Batıda erişemeyeceği çok büyük yeri vardır.

Bunu müsaade buyurursanız, birkaç ayeti kerime ve birkaç hadisi şerifle tarif etmeye çalışalım.

Nisa suresi ismi altında Kur'an-ı Kerim'de kadın süresi denilen bir sure vardır. Bu surenin 19 uncu ayetinde (kadınlara en iyi şekilde muaşeretle bulunma) emrolunur. Bunun mânası müslümanlıkta kadınlara karşı hürmetkâr, yumuşak, haşin olmamak üzere muamelede bulunmak emrolunmuştur. Onların tabi yapıları bu istikamettir. Böyle hareket etmek lâzım gelir. Yine Bakara suresinin 187. ayeti kerimesinde (Onlar sizin libasınız, siz de onların libasısınız) buyurulmuştur. Libas, elbise ve örtü manasındadır ve bunun da hakikî manası dış tesirlere karşı her türlü zarar verecek şeylere karşı onları korumak manasındadır.

Hadisi şeriflerde kadın müslümanlıkta şöyle belirtilmiştir: (Dünya bir metadır. Onun en hayırlı metalı da Saliha bir kadındır.) Diğer bir hadisi şerifte: (Kadınlar hakkında hayırlı tavsiyelerde bulunmam için benden sorunuz, ne söylerseniz söyleyin bu hususta size tavsiyede

bulunayım, yardımcı olayım.) Diğer bir hadisi şerifte; (Müminlerin kâmili, ahlâkı en güzel olanıdır. Sizin en hayırlınız, kadınlara karşı e hayırlı olanınızdır) buyurulmuştur. Diğer bir hadisi şerifte; (Rabbinin senin üzerinde hakkı vardır, öz nefsinin senin üzerinde hakkı vardır, efradı ailenin senin üzerinde hakkı vardır, her hak sahibine hakkını ver) buyurulmuştur. Diğer bir hadisi şerifte; (ilim tahsil etmek kadın, erkek her mümine farzdır) denilmiştir. Dolayısıyla onların da görevli oldukları ve esas Allah katında mühim olan görevler bakımından onların da aynen mükellef oldukları, kendilerine hürmet gösterilmek, iyi muamele edilmek mecburiyetleri yanında erkeklerle tamamen eşit oldukları beyan edilmiştir. Diğer çok mühim bir hadis-i şerifte şöyle denilmektedir: «Ya Resulullah, benim için güzel sevgi ve bakıma en çok muhtaç olan kimdir, kime bu hizmeti yapmalıyım?» Peygamber Efendimiz Aleyhüsselâtu Vesselam buyurmuşlardır ki; annen, sonra kime denilmiş, yine annene,

sonra kime denilmiş, tekrar annene denilmiş, tekrar sorulduğunda babana buyurmuşlardır. Binaenaleyh müslüman ailesinde çocuk üzerinde annenin üç hakkı varsa, babanın bir hakkı vardır. Anne hakikaten muhterem, mukaddes, büyük bir varlık olarak müslümanın dünya hayatında, sosyal görüşünde ve iktisadî varlığında çok mühim yeri olan bir varlıktır.

Kur'an-ı Kerim'de Nisa suresi isimli bir kadın suresi olduğu gibi, peygamber Efendimiz Aleyhissalâtu vesselamın meşhur Veda Haccındaki hutbelerinde ki, bu insanlara son yaptığı bir hutbedir, mühim bir fasıl kadınlara ayrılmıştır, son derece veciz, insanlara hakikaten en özlü, en güzel tavsiyeyi yapan, veda hutbesinde kadınlara ait kısım şöyledir:

«İnsanlar; kadınların hakkını gözetmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah emaneti olarak aldınız, onların namuslarını ve iffetlerini Allah adına söz vererek helâl edindiniz. Sizin kadınlar üzerinde

hakkınız, onların da sizlerin üzerinde hakları vardır. Sizin kadınlar üzerindeki hakkınızı, onların aile yuvasını sizin hoşlanmadığınız hiç kimseye çiğnetmemeleridir. Kadınların da sizlerin üzerindeki hakları, memleket göreneğine göre her çeşit giyim ve yiyeceklerini temin etmenizdir,» buyurulmuştur. Böylece müslümanlıkta hakikaten kadın, ne Doğunun; ne de Batının erişemediği son derece muhterem bir mevkie erişmiştir, sahiptir, yerleştirilmiştir.

Efendim, bir an için Doğuda kadını düşündüğüm zaman hatırıma bir hadde makinesi geliyor, hakikaten bilfiil gördüğüm gibi bir hadde makinesi başında kan, ter içinde en ağır hizmette, kendisine hiç bir karşılık vaat edilmeden çalışan, yorgun, bedbaht bir kadın tipi görüyorum, hayalimdeki tabloda. Batıdaki kadını düşündüğüm zaman erkek kadar çalışan ve kendinin birtakım haklarında vs. mutlaka eşit tutulacaksın iddiası altında materyalist bir görüşle madde olarak tutulan bir kadın var. Kendi tab'ına kendi hususiyetlerine uygun bir

muameleyle tabi tutulup, lüzumlu hürmet, lüzumlu şefkat kendisine gösterilmiyor. Bu kadın çalışıyor, bu kadın tam manisiyle tatmin olunmuş değil, esas yerini bulmuş değildir. Demin tarife çalıştığım İslam âleminde kadını düşündüğümüz zaman ise, oradaki kadın muhterem bir kadındır, oradaki kadın hakikaten cemiyetin temelidir ve oradaki kadın temizliğin, terbiyenin örneğidir. Hepiniz bizim ninelerimizin mis kokan tertemiz bohçalarını hatırlarsınız. Kadın hakikaten o bohçaları hazırlayan, temiz bir insandır. Cennete gitmeğe namzet bir insandır. Hatta İslâm tablosunda cennet annelerin ayağının altındadır. Cenneti ayağının altında tutan bir varlıktır.

Hepinizi hürmetle selâmlarım.

YENİ ÖĞRETİM YILINA (BESMELE ŞUURU İLE) BAŞLAYALIM

Halil İbrahim KABAK / Eğitimci - Yazar

Aklı yeten, yetmeyen, bilen, bilmeyen herkes; İslam'ın ilme verdiği önemden bahsederken "İslam'ın ilk emri oku!" diye hemen söze başlayıveriyor. Bu ifade bana hep meşhur Bektaşî fıkrasını hatırlatıyor.

Hani, Bektaşî'ye sormuşlar;

- Niye namaz kılmıyorsun? diye... O da;

- Allah Kuran'da; "Lâ tekrabü's-salâh" (Namaza yaklaşmayın) buyuruyor. demiş.

- Devamını okusana!.. demişler.

- O kadar hafız değilim. demiş.

İslam'ın ilk emri "Yaratan Rabbinin adıyla oku!" olmasına rağmen şuurlu ya da şuursuz bir şekilde "İslam'ın ilk emri oku!" diye kestirmeden gidiliyor. Allah bütün noksan sıfatlardan münezzehe olduğu gibi onun Kelamı da eksiklik, noksanlık ve hatta gereksiz fazlalıktan münezzehtir. O halde ayetteki "Yaratan Rabbinin adıyla..." lafzı (Hâşâ) bir fazlalık değildir. Çok büyük bir hikmeti işaret buyurmaktadır.

Müslüman'ın okumasına, yazmasına, yemesine, içmesine, oturmasına, kalkmasına, elbisesini giyinmesine - çıkarmasına, yatmasına, uyumasına hep besmele ile başlaması; Camisine, evine, iş yerine, okuluna, girerken, dükkânını açarken, hayvanına-bineğine binerken, bağında bahçesinde, tarlasında,

bürosunda çalışırken; abdest alırken, namaz kılarken, Kuran okurken, hayvan keserken, avcılık yaparken vs. besmeleyi ihmal etmemesi Rabbine karşı göstermesi gereken bir edep ve nezaket kaidesidir.

İslâm terbiyesi Müslüman kimsenin her işine Allah'ın adı ile başlamasını gerektirir. Eğer bu bilinçli bir şekilde ve samimiyetle yapılırsa şu üç güzel sonucu doğuracaktır:

Birincisi, besmele, kişiyi kötülükten uzak tutacaktır. Çünkü Allah'ın ismi onun, kötü bir niyeti veya yanlış bir davranışı O'nun adını anarak yapmaya hakkı olmadığı konusunda düşünmesini sağlayacaktır.

İkincisi, kişi meşru bir işe başlarken Allah'ın adını anarsa, onun her hareketi tabiatıyla Allah'ın rızasına uygun yapılmış olur.

Üçüncüsü, o kişi Allah'ın yardım ve nimetiyle karşılaşacak ve Şeytanın aldatmalarından korunacaktır. Çünkü kim Allaha yönelirse Allah da ona yönelir.

Bismillâhirrahmânirrahîm: “Rahmân ve Rahîm Allah”n adıyla (başlarım)” demektir. Gerek bazı Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi ders kitaplarında, gerekse bazı farklı metinlerde besmelenin; “Esirgeyen, bağışlayan Allah'ın adıyla” diye gaflet ve cehalet kokan bir şekilde yanlış ve kısırlaştırılmış bir mana ile tercüme edilmesini kabul etmek mümkün değildir.

Bismillâhirrahmânirrahîm demekle: “Bütün işlerimde Allah'tan yardım dileyerek ve sadece O'ndan medet umarak, her şeyden önce O'nun adıyla, zikriyle ve izniyle başlarım. Çünkü O Rab'tır, itaate layık olan yalnız O'dur. O, lütuf ve kerem sahibidir, rahmeti engin, lütuf ve ihsanı boldur, rahmeti her şeyi kuşatan ve lütfu bütün mahlûkatı kapsayandır.” demiş oluyoruz.

Okumaya-ilim tahsiline besmelesiz başlayan da ilimden nasibi kadar payını alır. Ancak tahsil ettiği ilim Şer'i ilimler de olsa hikmetten mahrum kalacağı için, o ilim ona dünyada

birtakım faydalar sağlarsa da Ahiret saadetini kazandırması mümkün olmaz. Çünkü o ilim onu maneviyattan koparıp her şeye madde gözüyle bakmaya götürür.

Bütün mü'minler; meşrû ve mubah herhangi bir işe başlarken besmeleyi asla unutmamalıdır. İşinin başında besmele çeken mü'min; kazandığı malın, yediği rızkın, boğazladığı, avladığı hayvanın Allah'ın olduğunu, hangi alanda olursa olsun tahsil ettiği ilmin Allah'ın ilmi olduğunu, velhasıl tüm Mukevvenatın mülkün sahibinin O olduğunu bilerek, O'nun müsaadesini ve yardımını isteyerek işine başlamış olur. Bundan dolayıdır ki, besmele, Müslümanlara lütfedilen; dünya ve Ahiret saadetini kazandıracak, maddî ve manevî tüm güçlüklerin şifrelerini çözen ilâhî bir anahtardır. İman, ilim, irfan, ahlâk, edeb, fazilet ve kısacası insanı kemale erdiren bütün değerlerin kapıları besmele ile açılır. Nitekim Kur'an ve

Sünnet'te bu hakikati bildiren onlarca ayet ve hadis mevcuttur. Umarım bunlardan bir kaçını nakletmek maksadı ifade etmek için kifayet edecektir.

"Yaratan Rabbinin adıyla (besmele çekerek) oku!"

(Nuh) dedi ki: "Gemiye binin! Onun yüzüp gitmesi de, durması da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz ki Rabbin çok bağışlayan, pek esirgeyendir."

"Muhakkak ki, Mektup Süleyman'dandır, Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla (başlamakta) dır."

"Kendileri için nelerin helâl kılındığını sana soruyorlar; de ki: Bütün iyi ve temiz şeyler size helâl kılınmıştır. Allah'ın size öğrettiğinden öğretilip avcı hale getirdiğiniz hayvanların sizin için yakaladıklarından da yiyin ve üzerine Allah'ın adını anın (besmele çekin). Allah'tan korkun. Allah'ın hesabı pek çabuktur."

"Allah'ın ayetlerine inanıyorsanız, üzerine O'nun adı anılarak kesilenlerden yiyin. Üzerine Allah'ın adı anılıp kesilenden yememenize sebep ne? Oysa Allah, çaresiz yemek zorunda kaldığınız dışında, haram kıldığı şeyleri size açıklamıştır. Doğrusu birçokları bilgisizce kendi kötü arzularına uyarak saptırıyorlar. Muhakkak ki Rabbin haddi aşanları çok iyi bilir."

"Bismillahirrahmânirrahim ile başlamayan her iş bereketsizdir, devam etmez ve köksüzdür."

"Gerçek şu ki şeytan, Besmele çekilmeyen yemeği benimseyerek kendi hakkı sayar."

"Sizden birisi eşine yaklaşmak istediğinde: "Bismillah! Ey Allah'ım! Bizi şeytandan, şeytanı da bize ihsan ettiğin çocuktan uzak kıl!" der ve eğer bu yakınlıktan onlara bir çocuk bahşedilirse, o çocuğa şeytan ebediyen zarar veremez."

Ebû Mûleyh (r.a) bir adamın şöyle söylediğini anlatır: "Resûlullah (s.a.v)'ın terkisine

binmiştim. Resûlullah (s.a.v)'ın hayvanının ayağı tökezledi. Bunun üzerine ben, 'şeytan helak olsun, mahvolsun' dedim. Resûlullah hemen bana: "Şeytan helak olsun deme. Çünkü sen böyle söylediğin zaman o büyüklenir. Hatta kendisini bir dev gibi görür ve şöyle der: 'Kuvvetimle bunu yaptım (başardım)' Fakat sen, "Bismillah" de. Zira sen böyle söylediğinde o küçülür. Hatta bir sinek gibi olur."

Mekkeli müşrikler yemin ederken veyahut bir işe başlarken "Lât veya Uzzâ adına" ya da "Hubel adına" diye yemin eder veya işe başlardı. Kendisini (Hâşâ) rab ilan eden Firavun'un düzeninde ise; "Fir'avn'ın izzeti için" deniliyordu.

Kur'ân-ı Kerim'de "Fir'avn" kıssası haber verilirken, sihirbazların "bi-izzet-i Fir'avn" (Fir'avn'ın izzeti için) diyerek Hz. Musa (a.s) karşısında asalarını yere bıraktıkları beyan edilir.

Bu demek oluyor ki, her medeniyetin, her sistemin bir işe başlama yöntemi, bir besmelesi var. İslam Medeniyetinin mensupları olan ve onu yeniden ayağa kaldırmakla mükellef olan biz Müslümanlar, tüm eğitimcisi, öğrencileri ve velileriyle yeni öğretim yılını "Bismillahirrahmânirrahim" ile açalım ve her günümüzde, her dersimizde tekrar edelim. Tekrar edelim ki, onun bereketiyle; Rabbine inanmış, O'nun aşkıyla yanan, her engeli aşan ilme, fenne çalışan, alnı secdeye varan, kalbi Allah aşkıyla ateşlenmiş, milletine hor bakmayan faziletli, bilgili, iman ile ilgili, gücünü Hak'tan alan, Yalnız Hakka kul olan, tefekküre dalan, bu nesli kurtaracak memleketimizi kıyı kıyı, bucak bucak nurlarla donatacak şuurlu nesiller yetişsin inşallah.

Merhum şairimiz Arif Nihat Asya ne güzel söylemiş:

Besmele, ekmeğimizin bereketiydi;

İki dünyada aziz ümmet, Muhammed ümmetiydi.

hamidiye®

Kaynak Suyu

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ

İngiltere'den Avustralya'ya, Fas'tan Singapur'a kadar,
5 kıtada 35 ülkede....

Tadı damaklarda, adı dillerde!

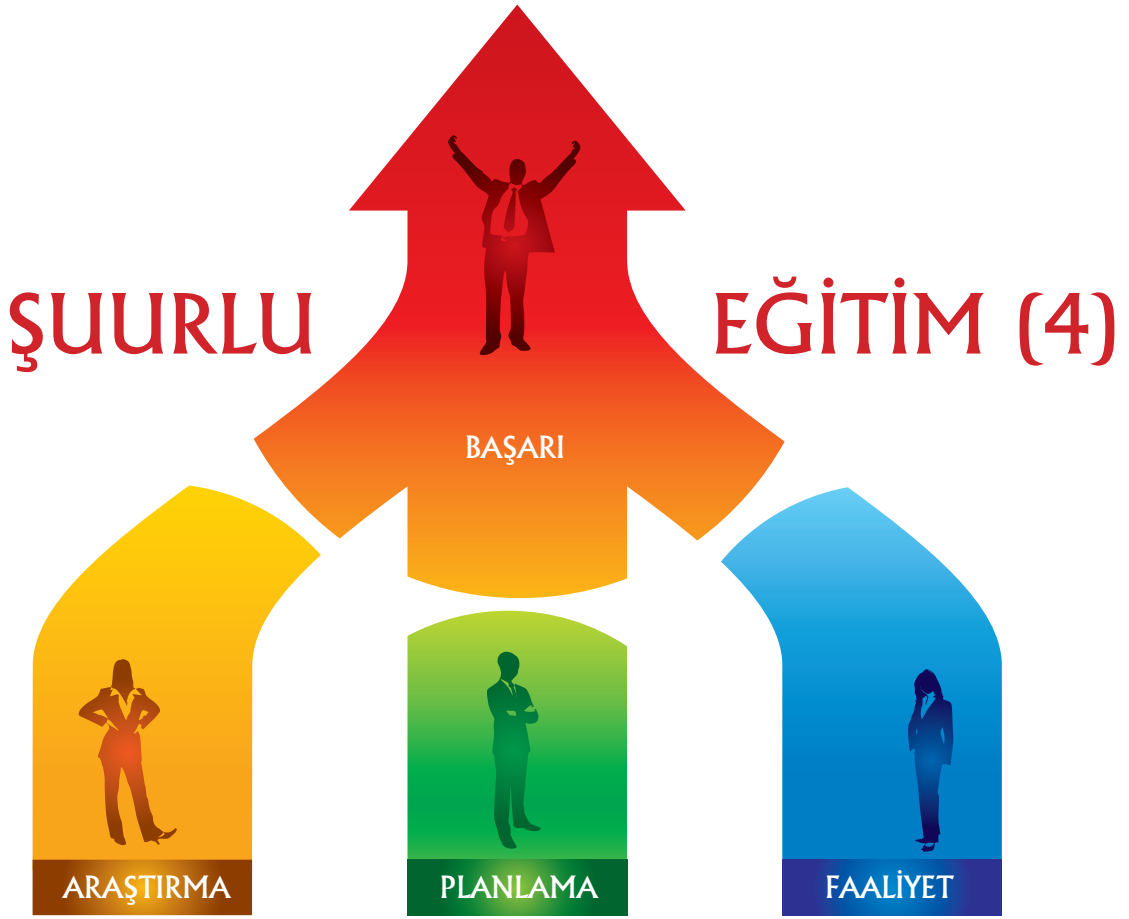
Helal Sertifikalı Hamidiye Kaynak Suları,
şimdi Turquality Markalaşma Programında.

TURQUALITY®

TS EN ISO 9001:2000
TS EN ISO 14001:2004
TS EN ISO 22000
TS 18001 (OHSAS)

Ramazan AKSOY / Eğitici

İnsanın öğretimi önemli olduğu gibi öğretimin metot ve tekniği de önemlidir ve kişiye özeldir. Fakat özellikle günümüzde toplu halde ve genellikle okullarda yapılmak zorunda kalınan öğretimde; özellikleri mümkün olduğunca bir birine yakın ve ortak olanlardan oluşan gruplarla, uygun metot ve tekniklerle yürütüldüğünde belirli bir başarı elde edilebiliyor. Her zaman olduğu gibi “iyi öğretmenler” gözetiminde ve rehberliğinde. Fakat bütün bunların hepsinden daha da önemli bir husus var ki, o da öğretilen bilginin doğruluğu. Bilgiye ulaşmanın kolaylaştığı günümüzde insanların ulaştığı bilgi ve haberlerden doğru olanları ayırt etme ve ona ulaşma konusundaki sıkıntısı da aynı oranda artmaktadır. Adeta bilgi ve haber bombardımanına uğrayan insanın ulaştığı ve elde ettiği bilgiler bazen kafasını daha da karıştırabilmektedir. Ancak sağlıklı, doğru

ve sahil bilgi ve haber ile insan daha doğru kararlar verebilmektedir. Sadece akli tek ölçü alan zihin-beyin temelli öğretim ve eğitim anlayışları ile hiçbir zaman gerçek mutluluk ve huzura ulaşmak da mümkün değildir. İnsan’ın ruhunu, kalbini, gönlünü de esas almayan hiçbir eğitim sistemi ve öğretim programı insanı mutluluk ve huzura ulaştıramayacaktır.

Elde edilen haber ve bilgi genelde “kesin doğru” veya “hata payı olmayan” şeklinde algılanıyor. Ulaşılan haber ve bilgi gerektiği düzeyde incelenmeden, soruşturulmadan; araştırma, karar ve yorumlarda kullanılmaktadır. Yanlış veya yalan haber ve bilgi bazen telafisi mümkün olmayan tehlikeli kararlara, yanlışlara, tahribatlara neden olmaktadır. Bu zarar genellikle sadece yanılan değil tüm insanları veya büyük bir kısmını etkileyebilecek boyutlara ulaşmaktadır. Bilgi

kirliliği çevre kirliliğinden daha tehlikelidir. Rabbimiz Hucurat Suresinin 6. ayetinde bizi bu konuda ne güzel uyarıyor :

“Ey iman edenler! Eğer bir fasık size bir haber getirirse onun içyüzünü araştırın. Aksi takdirde bilmeden bir kavme fenalık edersiniz de sonra ettiğimize pişman olursunuz.”

Matematik düşünce, bütün insan bilgisinin temelini oluşturur. Doğa bilimleri (fizik, kimya) ile insan bilimlerinin (Biyoloji, psikoloji, felsefe...) gelişmesi ancak Matematik temeline dayanarak mümkün olur. Hatta metafizik ve ilahiyat gibi daha çok soyut alanı kapsayan bilim dallarında da sağlıklı bir anlayış ve yorum “matematik düşünce” temeline dayanmalıdır. Elbette Peygamberlerin getirdikleri bilgiler kesin olarak doğru olduğuna inanılan bilgilerdir. Fakat bunlara insan yorumu katıldığı zaman, bu yorumun sağlıklı olduğunun kontrolü matematik düşünce temeline uygunluğuna, mantığa aykırı olmamasına göre yapılır. İmam-ı Gazali Hazretleri: “Mantık bilmeyenin ilmine güvenilmez.” derken, bu hususa dikkatleri çekiyor. Fizik ilmini bilmeyenlerin metafizik ilimleri anlaması ve yorumlaması herhalde bir takım yanlışlıklara neden olacaktır.

Eğitim alana önce; açık ve mantıklı bir şekilde nasıl düşüneceği, sağlam ve sağlıklı bilgileri tanıma ve bunlara ulaşma yolları, duygu ve düşüncelerini düzgün bir şekilde nasıl ifade edeceği, sosyal ve kültürel mirasta doğru, iyi, güzel ve faydalıyı nasıl seçip değerlendirileceği öğretilir. Daha sonra da öğrendiklerini en verimli şekilde nasıl uygulayacağı ve bunu uygularken ki niyetini kontrol edip niyetini kaydırmaması gerektiği öğretilmeye çalışılır. Sorumlulukları, hakları, görevleri hatırlatılır. Kendine güveni, kendisinin başkalarına güveni ve başkalarının kendisine güveninin önemi kavratılır ve kazandırılır. Elde ettiği haber, bilgi ve tecrübelerini başkalarıyla paylaşması ve onlara yararlı olmanın (hayırlı) önemi öğretilir.

Tüm öğretim programında öğretmenin yeri ve önemi tartışılmaz. Öğretmensiz bir

eğitim ve öğretimin sağlıklı ve verimli olması düşünülemez. Öğretmenin etkisi, çabası, rehberliği, danışmanlığı, yönlendirmesi her zaman gereklidir. Önemli olan eğitim ve öğretim ortamlarında öğretmenin etkinliğinin gereğinden fazla veya az olmamasıdır. Bu etkinlik oranı ortamı oluşturan öğrencinin durumuna göre değişebilir. Genelde %50’ler civarındaki bir etkinlik; ders, konu, zaman, mekan ve öğrenci durumuna göre azalıp çoğalabilir.

Öğrencinin yeteneklerinin ve diğer sahip olduklarının ortaya çıkartılıp geliştirmesinde öğretmenden tamamen bağımsız bir anlayış, beraberinde yetişecek neslin edineceği özellikler de bilinmezleri çoğaltılacaktır. Gelecekte neden olabileceği

çıkamazlar ve karmaşa ihtimali de vardır. Eğitim ve öğretime doğrudan bir sosyal boyut kazandıran öğretmen faktörünü tamamen dışlayan bir anlayış yerine, öğretmenin konumunu otoriter bir anlayıştan uzak orta bir yere kaydırmak daha sağlıklı olacaktır.

Sınıfta gereğinden fazla etkin olan öğretmen öğrencinin yeni değerler üretme, icat etme ve karakterini zenginleştirip, kişiliğini geliştirmesinin önünde engel olabilir. Öğrenciler serbest, kolay ve farklı düşünme, düşündüklerini özgürce ifade edebilme ortamını yeterince bulamayabilirler. Öğretmenin “model” olduğu zannedilip, öğretmenden farklı ve öğretmeni aşan bir anlayış gelişemeyebilir. Hâlbuki öğrenci öğretmenini her konuda değil, belki bazı konularda “ÖRNEK” alabilir, fakat model almamalıdır. Bunlar “tektipçi” anlayışların baskın olduğu programlarda geçerlidir. Öğretmenin eğitim ortamındaki etkinliğini azaltan, en az indiren bir anlayışta beraberinde çok daha başka sorunlar getirecektir. Önemli olan her konuda olduğu gibi dengeyi gözetmektir.

Öğrenciye hangi erdemler ve değerlerin kazandırılması ve onun nasıl bir kişilik sahibi olarak yetiştirilmesi isteniyorsa; bu konuda öğrenciye yine bu erdemleri ve değerleri içselleştirerek yaşamaya çalışan öğretmenler daha yararlı olacaktır. Özellikle “evrensel değerler” yutturmacasına kanmış, “taklitçi” ve başka kültürlerin “h a y r a n ı” öğretmenlerden olabildiğince kaçınmak gerekir.

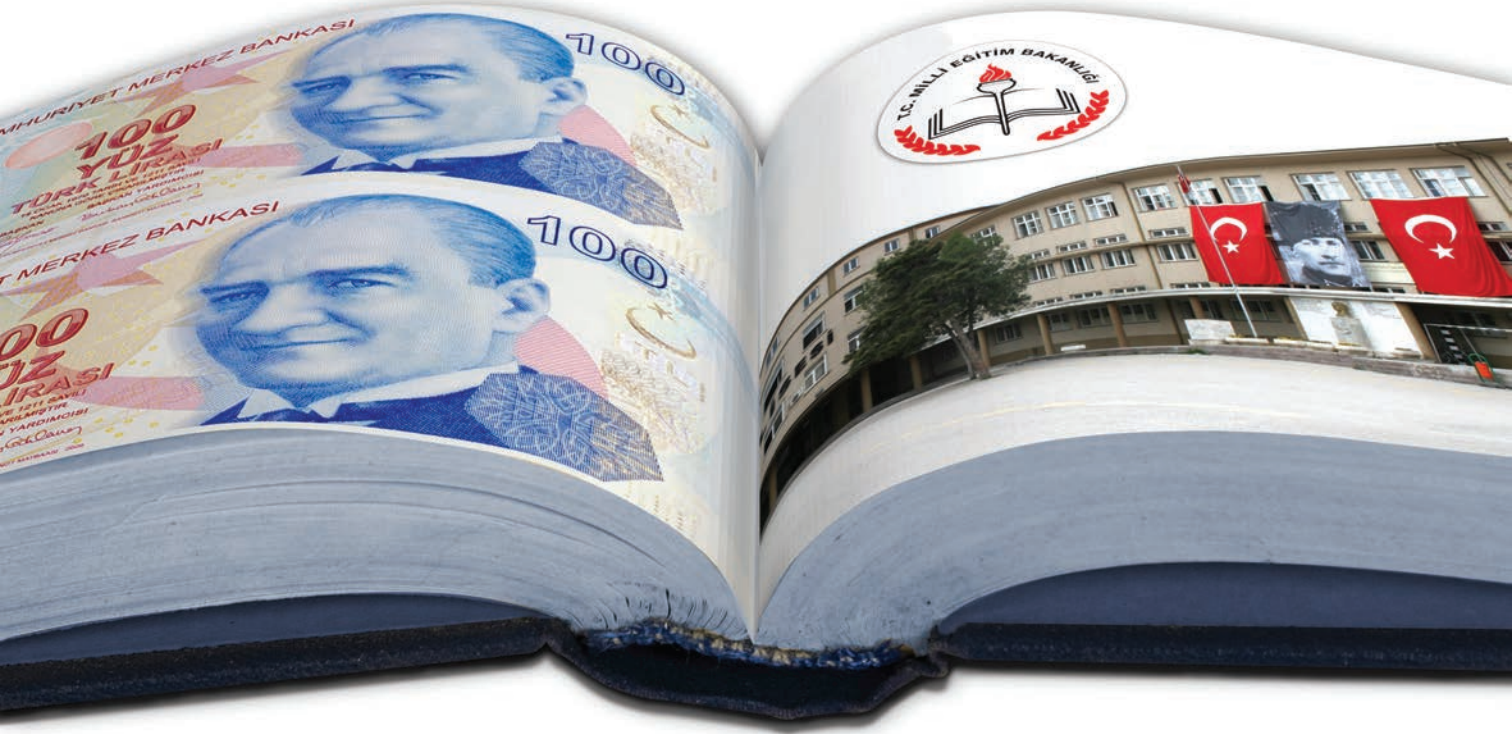
Verimli ve sağlıklı bir eğitim ve öğretim yürütebilmek için nitelikli, kendisini iyi yetiştirmiş, enerjik ve tecrübeli öğretmenlerin yeri farklıdır. Fakat her zaman, her yerde böyle öğretmenleri bulmak zordur. Tüm öğretmenlerin kendilerini

geliştirmek ve daha nitelikli hale gelebilmek için çalıştıkları ortamı bir ÖĞRETİM ve EĞİTİM ORGANİZASYONU olarak görmeleri gerekir. Okulların ve idarecilerinin anlayışı da bu yönde olmalıdır ve öğretmenlerini bu konuda sonuna kadar destekleyip yardımcı olmalıdırlar. Her bir öğretmen bu organizasyonda hem kişisel gelişiminin, hem de mesleki gelişiminin eğitimini sürekli ve bir arada yürütmelidir. Bu organizasyonun yapacağı işler tüm çalışanlarca temsil edilen bir ekip tarafından planlanmalı ve hazırlanan planı herkes incelemeli. Hedefler gerçekçi olarak belirlenmeli. Sonuçta ihtiyaçlar karşılanıp, amaca uygun olarak hedefe ulaşılmış olmalı. Öğrencilerin ihtiyaçlarına da yansıtılabilmeli.

Öğretmenin mesleki gelişimindeki amaç; ulaşmak istediği başarı seviyesine ulaşmasına yardımcı olmak ve sınıfta daha etkili uygulamalar yürüterek, öğrencinin de gelişimine yardımcı olmaktır.

MİLLİ EĞİTİM'İN DEVAM EDEN SORUNLARI

Tacettin ÇETİNKAYA / Eğitimci

Türkiye gündemi çok önemli meselelerle çok hızlı değişiyor. Bütün bu gürültü arasında eğitim konusu yeterince konuşulmuyor. Hâlbuki neredeyse hemen hemen her ailenin en sıcak gündemi. Çünkü neredeyse her evde bir öğrenci var, bu sorunları yaşayan aile bireyleri var.

Bu öğretim yılına da Milli Eğitimin devam eden çok önemli sorunlarla giriyoruz. Çözüm bekleyen sorunlarla...

Milli eğitim meselesi her öğretim yılı başında hamasi konuşmalarla dile getirilir, her seferinde de bir başka zamana kalır.

Bu sorunlara kısa kısa değinirsek...

Okullarda en az 12 çeşit para toplanıyor.

Anayasa'ya göre "İlköğretim devlet okullarında parasızdır." Gençlerimizi en iyi şekilde eğitmek ve yetiştirmek Devletimizin asli görevleri arasındadır. Hal böyle iken okullarda en az 12 çeşit para alınmaktadır. Kayıt parası, temizlik parası, temizlik personeli parası, güvenlik görevlisi parası, yakıt parası, telefon parası, temizlik malzemeleri parası, fotokopi parası, kırtasiye parası, klima farkı parası, spor parası, diploma parası ...

Öğrenci velisi okuldan istenen paradan bıkmıştır artık. Birçok aile de ekonomik

sıkıntıdan dolayı bu paraları zaten ödemekte çok zorlanmaktadır. Ama okulda isteniyor diye ne yapıp edip vermektedir.

57 ilde okul öncesi eğitim zorunlu oldu. Bunda da hem de yüksek rakamlarda kayıt parası istendiği yolunda duyumlar geliyor. Muhtemelen aylık ücret de istenecek. Bakanlığın sıkı denetimleriyle bu engellenmelidir.

Bu konuda okul yöneticilerine de fazla yüklenmeyelim. Çünkü Bakanlık yeterli ödenek göndererek okul yöneticilerini rahatlatmalıdır.

Fatih projesi

Aslında Fatih projesi henüz daha problem haline gelmiş bir konu değil. Ancak öyle görünüyor ki Bakanlığın işe alış şekline ve yöntemine bakılırsa ciddi maliyetler neticesinde fiyasko olma ihtimali yüksek.

Projenin iki temel hedefi var. Eğitimde teknoloji kullanımı, yabancı dilin daha iyi öğretilmesi. Eğitim sistemimizin içinde bulunduğu çok daha temel problemlere rağmen çocuklarımızın dünyadaki çağdaşlarıyla rekabet edebilmesi için hem teknolojiyi en iyi şekilde kullanma becerisi kazanmaları hem de yabancı dil bilmeleri şart.

Fatih Projesinden yüksek beklentilere rağmen kaygularımız vardır.

1. Ders içeriklerinin hazır olmadığı kesin. Mevcut ders içerikleri kitapların taranmış, şekinden öte bir şey değil. Bu tür çalışma ihtiyacı karşılamaz.

2. Kullanıcı kitleden özellikle öğretmenlerin teknoloji kullanımı, üstelik de bunu sınıf ortamında kullanması kısa sürede mümkün görünmüyor.

3. Sistem deneme okullarında kısmi ölçüde denenip daha sonra yaygınlaştırılmalıydı.

4. Ürünler nereden alınıyor, Çin'den ithal kalitesiz ürünlerle okullar teknoloji çöplüğü haline getirilmemelidir.

5. İthal öğretmenin tekrar gündeme gelmemesi gerekir.

Fen ve Anadolu liselerinde 10 bin kontenjan açık kaldı.

Karmaşık bir kayıt sistemi nedeniyle kalitelerinden dolayı yoğun rağbet gören Fen liseleri ve Anadolu liselerinde bu yıl da kontenjan açığı var. Çocuklarımız bu okullara gidebilmek için çok büyük bir yarışın içindeler. Çok erken yaşlarda bütün sosyal aktivitelerden uzak kalarak SBS'ye hazırlanıyorlar. Bir yandan böylesi bir yarış varken diğer yandan yanlış bir sınav ve yerleştirme sistemi yüzünden on bin kontenjan boş kalıyor. Çocuklara yazık, ailelerin çabasına yazık, emeklere yazık, kaynak israfına yazık...

1500 okul birincisi açıkta kaldı

Merkezi sınavlarda binlerce öğrenci sıfır puan aldı. Bu, mevcut eğitim sistemiyle çocuklarımızın matematikten ve fen derslerinden sıfır bilgiye sahip oldukları anlamına geliyor.

Çocuklarımız Türkçe'yi 150-200 kelimeyle konuşuyor, zaten kelime haznesinin yarısı da yabancı kelimeler.

Üniversite yerleştirme sonuçları açıklandı. Her yıl olduğu gibi bu yıl da 1500 civarında okul birincisi açıkta kaldı. Okul birinciliği kontenjanları bu çocuklarımız için düşük puanla üniversiteye girme hakkı veriyor. Düşük

puana rağmen bu çocuklarımız herhangi bir fakülteye yerleşemiyor.

Bu şu anlama gelmektedir: Eğitim sistemimiz ezbercidir ve öğrencilere sadece bilgi yüklemeyi amaçlamaktadır. Yorum ve analiz yapabilen, iyiyle kötüyü, doğruyla yanlış, faydalıyla zararlıyı birbirinden ayırabilecek üretken akli geliştirmeye yönelik değil. Üretken ve verimli kavrayışa sahip gençler yetiştiremiyor eğitim sistemimiz. Sınavda farklı bir soruyla karşılaşan ezberci gençler başarılı olamamaktadır. Hayatta da farklı bir gelişmeye karşı hazırlıklı değil. Eğitim sistemindeki temel bozukluk budur.

Çoklu zekâ sistemi diye bir model ithal edildi. Öğretmenler bu konuda yeterince eğitilmediği, aileleri yeterince bilgilendirilmediği için öğrenci yine ezbercilikten kurtarılamadı. Üstüne üstlük anneler, babalar öğretmenin verdiği ödev ve projeleri yapmak için daha fazla çalışmak zorunda.

Eğitim sistemi rötüşlarla düzeltilemez. Sistemin kökten değişmesi gerekiyor. Müfredat programları Batıdan adapte ediliyor. Adaptasyon müfredat programlarından vazgeçilmeli, kendi milli benliğimize, yapımıza uygun, öğretici, ama daha da önemlisi eğitici ve olumlu davranış kazandırıcı müfredatlar hazırlanmalıdır. Eğitim davranış kazandırma sürecidir. Elbette gelişmiş ülkelerden teknoloji alımı yapılmalıdır. Çünkü "Hikmet mü'minin yitik malıdır, nerede bulursa almalıdır." Ancak kendi bünyemize uyumu çok önemlidir. İthal müfredat programları bırakılmalıdır. Eğitim sistemimiz ciddi olarak yeniden ele alınmalı, ezberci bir eğitim modelinden vazgeçilmelidir.

Öğretmen yeterlilikleri

Öğretmenin yeterlilikte yaşadığı sorun öğretmen yetiştiren kurumlarda, yani eğitim fakültelerinde başlıyor. Eğitim fakülteleri, öğretmen adaylarına sadece bilgi yüklemesi yapıyor. Pedagojik formasyon, eğitim materyallerini üretme ve kullanma, etkinlik

hazırlama, proje konusu belirleme, eğitim metotlarını kullanma kapasitesini geliştirme, eğitim teknolojilerini kullanma...vb gibi becerilerini veremiyor. Öğretmen donanımsız olarak okullara gönderiliyor.

Bakanlık, öğretmenlerin gelişimini hizmetiçi eğitimler yoluyla gelişmelerinde fazla etkin değil. Hizmetiçi eğitim programları genelde öğretmenin talebi doğrultusunda yapılıyor. Eğitim işi sürekli gelişen bir aksiyondur. Öğretmenlerimizin bu gelişmelere adapte olması gerekir.

Öğretmenlerimiz az kitap okuyor. Öğretmenler üzerinde yapılan bir ankette hiç kitap okumayan öğretmen oranı %40'larda (%37,8).

Eskiden Milli Eğitim Yayınları vardı. Önemli eserleri basarak uygun fiyatla, üstelik öğretmene özel indirimli fiyatla satıyordu. Mesela ben, Mesnev'i'yi, Bostan ve Gülistan'ı, diğer şark ve batı klasiklerini Milli Eğitim yayınlarından aldım. Öğretmenlerin mesleki gelişimine katkı sağlayan pedagojik kitaplar vardı. Ayrıca ders kitaplarını da basıyordu. Eski MEB Hüseyin Çelik bu yayınlara son verdi. Çok yanlış bir uygulamaydı, yazık oldu.

KPSS'den yüksek puan almış, halen öğretmenlik ataması yapılmıyor.

KPSS PUANIMI YEME!!!

Öğretmenlikle ilgili diğer bir sorun KPSS. Eğitim fakültesi mezunu, KPSS'den de 85-100 civarında puan almış, öğretmenlik atamaları yapılmıyor, hala işsizler. Yüksek puanlarla eğitim fakültelerine girdiler, okullarını başarıyla bitirdiler, KPSS'de de en yüksek puanları aldılar, hala işsizler. Yazık değil mi bu gençlere? Birçoğu işsiz gezmekten dolayı bunalıma giriyor. Atama bekleyen öğretmen adaylarının tayinleri yapılmalıdır.

8 yıllık kesintisiz eğitim ve katsayı adaletsizliği

8 yıllık kesintisiz zorunlu eğitim modeli ve katsayı adaletsizliği 28 Şubat ürünü hükümetlerin dayatması. Maksat İmam Hatip Liselerinin önünü kesmek ve bu okullara öğrenci yönelişini engellemek. ÖSYM tarafından katsayı adaletsizliği önemli ölçüde giderildi. Ancak kesintisiz eğitim bu gün hem gençliğin geleceğe sağlıklı yönlendirilmesinde hem de ekonomide vasıflı ara elemanı yetiştirilmesinde önemli bir engel.

Katsayı adaletsizliği sadece İmam Hatip Liselerine zarar vermedi en az bu okullar kadar bütün mesleki ve teknik okullara da zarar verdi. Meslek liseleri telafisi çok zor olumsuz bir süreci yaşıyor.

Darbe ürünü kesintisiz eğitimden ve diğer uygulamalardan çok acil vazgeçilmelidir. Milli Eğitim Şurasında da zaten temel eğitiminin kesintili olması kararı alınmıştı.

28 Şubat sonrası süreçte öğrencisizlikten dolayı İmam Hatip Liselerinin dernekler bünyesindeki binaları MEB tarafından lise ve ilköğretim okullarına verildi. Bu binaların

İmam Hatip Liseleri açılmak üzere iade edilmesi gerekir. Şu anda yeni İmam Hatip Liselerine ihtiyaç var. Bu ihtiyacın giderilmesi gerekir.

Çocuklarımız değerlidir.

Çocuklarımızı ve gençlerimizi milli ve manevi değerlerimize göre yetiştirmek zorundayız. Çocuklarımız küçük yaşlarda, körpe zihinlerine kötü fikirlerin, kötü zihniyetlerin sokulmasını, sapkın ve yanlış davranışlar edinmesini engellemeliyiz. Bunun yolu da iyi, doğru ve güzel davranışlar edinmesini sağlamaktır. Bunun için de iyiyi, doğruyu ve güzeli öğretmek gerekir. Temel değerlerimizi esas alan ve toplumumuzun dünya felsefesini eğitimlerimize yansıtmalıyız.

Gençliğimize yönelik önemli tehditler var. Alkole ve uyuşturucuya başlama yaşı gittikçe aşağıya düşüyor. Alkol tüketimi son 10 yılda 4 katına çıkarak 2 milyar litreye ulaştı. Gazetelerde boy boy alkollü içki reklamları var. Cazip reklamlar ve görüntüler gençleri cezbediyor. Okul civarlarında uyuşturucu satıcıları fink atıyor. Gençlik arasında sapkın fikir ve davranışlar hızla yayılıyor.

Gençliği ancak eğitimle düzeltebiliriz. Sağlıklı gelecek nesillerin inşası sağlıklı eğitimle mümkündür. Yönlendirici eğitim programları ve gençliğe yönelik ciddi projelerle gençliğe el atılmalıdır. Okul civarlarında gerekli emniyet tedbirleri alınmalıdır. Gençliğin yoğun olduğu bölgelerde muhtemel tehlikelere dikkat edilmeli, sigara ve içki reklamları yasaklanmalıdır.

Gençliği muhatap alan gençlik kuruluşları ve sivil toplum kuruluşlarına devlet destek vermelidir.

Dışişleri politikası ve Milli Eğitim Politikası siyaset üstüdür. Popülizme kurban edilemez. Sayın Bakan Ömer Dinçer'in eğitim konusundaki hassasiyetlerini biliyoruz. Milli Eğitim sistemimizle ilgili problemleri köklü reformlarla çözeceğini de umuyoruz.

MALEZYA KONFERANSI: BATI SÖMÜRGEÇİLİĞİ VE EĞİTİM

İbrahim PÜR / Eğitimi - Gazi Üni. Öğretim Görevlisi

*B*atı medeniyetinin emperyal düşüncesi yüzyıllar boyunca dünya ülkeleri üzerinde bir zulüm ve baskı unsuru olarak kendini göstermiştir. Ekonomik kaygılarla diğer ülkelerin zenginliklerini sömüren ve bunu gerçekleştirmek için de buralardaki halkları kendisine bağlı, itaatkâr köleler olarak hizmet etmesini isteyen Batı, bu emelini dönemin teknolojik üstünlüklerini kullanarak başarmıştır. Coğrafi sömürgecilik üç şekilde gerçekleştiriliyordu: Ayak basılan ülkenin işgal edilmesi, buradaki yerlilerin kontrol altına alınması ve Batılı güçlere itaatkâr yarı askeri bir hükümetin kurulması.

Günümüzde coğrafi sömürgecilik neredeyse tamamen ortadan kalkmasına rağmen, Batılı güçler fiziksel olarak terk ettikleri ülkelerde kendi düşüncesinde güçlü bir yönetim oluşturmada buralardan ayrılmamışlardır. Dolayısıyla her ne kadar coğrafi sömürgecilik sona ermiş gibi görünse de Batı düşünsel ya da fikri sömürgeçiliği halen devam etmektedir. Batı orta çağlarda sömürgeçiliğini yaymak için, askeri güçlerini ve araçlarını kullanıyorlardı. Bu araçlar bugün tamamen değişmiştir. Artık Batılı yaşam tarzı erişilmesi gereken en üst nokta olarak yansıtılmakta ve Batı kültürünün

reklamı alabildiğine yapılmakta ve bunun için de günümüz teknolojik araçları, yazılı ve basılı medya kullanılmaktadır.

Batılı yaşam tarzına olan özentiler o kadar fazla yayılmıştır ki, bunun etkisi eğitim konusunda da ağırlıklı olarak görülmektedir. Ders kitapları, müfredatlar ve eğitimde kullanılan materyaller de bundan nasibini almış görünmektedir. Hatta batı eğitimi bazı ülkelerde o denli yerleşmiştir ki, bu ülkelerin okullarında Avrupa ve Amerika'daki okulların işleyiş biçimi aynen uygulanmakta ve ülkelerin kendi kültürleri ve değerleri tamamen terk edilmektedir.

Batı sömürgeçiliğinin eğitim üzerine olan etkilerini azaltmak ve ülkelerin kendi öz değerlerine dönmelerini sağlamak için Batı karşıtı organize çalışmalar da yürütülmektedir. Bu organizasyonlardan birisi 26-29 Haziran 2011 tarihlerinde, Malezya'nın Penang adasında, Malezya Bilimler Üniversitesi (USM), Uluslar arası Vatandaşlar Kuruluşu ve Malezya Yüksek Öğretim Bakanlığının sponsorluğunda düzenlendi. 20 Ülkeden 80'in üzerinde akademisyen, bilim adamı, sivil toplum kuruluşu temsilcisi, aktivistin katıldığı konferans 10

oturum halinde yapıldı. Her oturumda 4 tebliğci hazırladıkları tebliğleri sundular. Türkiye’den ise Şuurlu Öğretmenler Derneğini temsilen ESAM Genel Sekreteri Prof. Dr. Arif Ersoy ile Şuurlu Öğretmenler Derneği Dışilişkiler Komisyonu Başkanı İbrahim PÜR katıldı.

Gazi Üniversitesi Öğretim Görevlisi olan İbrahim Pür’ün tebliği “Batılılaşmanın Türk Eğitim Sistemi Üzerine Etkisi: Eleştirel Bir Bakış” idi. Komisyon Başkanı İbrahim Pür’ün tebliğinden önemli ve çarpıcı bölümleri siz değerli okuyucularımızla paylaşmak istiyoruz.

Avrupa’da modernleşmenin temelleri, 1200’lerden itibaren önemli ölçüde nüfus artması, büyük şehirlerin ortaya çıkması, üretim ve tüketimin sürekli büyümesiyle atılmaya başlamıştır. 1500’lü yıllardan itibaren insan düşüncesinde büyük bir devrim ortaya çıkmaya başlamış ve 1660’lara gelindiğinde modern bilimin temelleri atılmıştır. Artık ondan sonraki dönemlerde, bilimsel bilgilerin pratik gayelerle uygulamaya konulmasından sonra Avrupa’da bir sanayi devrimi ortaya çıkmaya başlamıştır.

Osmanlı Devletinin, Batı Uygarlığı ile temasları çok eskilere dayanmaktadır. Devletin yükselme devrinde, Osmanlılar kendi uygarlıklarını Batıninkinden üstün saymışlardır. Batının bir “model” olarak izlenmesi bir sorun olarak ortaya çıkmamıştır.

Osmanlının Batı’nın üstünlüğünü kabul etmesi oldukça zor olmuştur. Çünkü büyük bir medeniyetin varisi olan Türkler, 16. Asrın sonuna kadar Asya ve Avrupa’nın en güçlü ve müreffeh devleti durumundaydı. İmparatorluğun bu durumu toplumda bir üstünlük ve gurur yarattığından dışarıda ortaya çıkan gelişmeleri asla önemsenmemiş, asırlardan beri karşılarında hiçbir varlık gösteremeyen Avrupa’dan alınabilecek fazla bir şeyin bulunabileceğine ihtimal verilmemiştir. Savaşlar hariç Batı ile ilişkilerini kültürel ve bilimsel sahalara yönlendirmemiştir.

Osmanlı Devletinin eğitim kurumları medrese eğitime dayanıyordu. Medrese

eğitimi dini eğitimin yanı sıra sosyal bilimler ve fen bilimlerini de ağırlıklı olarak vermektedir. Medrese eğitiminin temelinde önce ahlak ve maneviyat yatmakta ve dürüst bilim adamı yetiştirmeyi amaçlamaktaydı. Bu işlerde uğraşanların İslam hukukunu iyi bilmesi gerekirdi. Din âlimleriyle adalet hizmetlileri bir sınıf içerisinde birleştirilmiş ve bunlara “ulema” adı verilmiştir. Kadılar, öğretmenler, imamlar, doktorlar, matematikçiler, astronomi âlimleri ve din âlimleri hepsi medresede eğitim gören ve toplumda önemli rolleri olan aydın kimselerdi. Kısaca medreseler Osmanlı toplumunun bürokrat, asker, doktor ve yargıç gibi her türlü eğitilmiş elemanını sağlıyordu. Sadrazamlığa kadar devletin her türlü kademesinde görev yapan ulemanın toplum üzerinde etkili bir itibarı vardı. Bu medreselerde manevi liderlerin de etkisi bulunuyordu. Örneğin, ünlü Osmanlı devlet adamı Fatih Sultan Mehmet’in yetiştirilmesinde büyük emekleri olan Molla Gürani, Akşemsettin gibi hocalar bu manevi liderlerin öğretileriyle yetişmiş ilim adamlarıydı. Bu kişiler de bir devleti yönetecek olan devlet adamını yetiştirmekteydi.

Batıyla başlayan ilişkiler Osmanlıda batı tarzında yeni okulların açılmasına neden oldu. Ülkede yaşayan azınlıklar da kendi okullarını açmaya başladılar. Anadolu’daki özellikle Amerikan misyonerler 1891’e kadar 9 kolej kurdular.

Bunlar;

İstanbul’da Robert Koleji (1862), Beyrut’ta Beyrut Üniversitesi (1864), İstanbul’da Amerikan Kız Koleji (1873), Antep’te Merkezi Türkiye Koleji (1876), Harput’ta Fırat Koleji (1878), Maraş’ta Merkezi Türkiye Kız Koleji (1882), Merzifon’da Anadolu Koleji (1886), Tarsus’ta Paul Enstitüsü (1888), İzmir’de Uluslararası Koleji (1891).

Anadolu’daki beş Amerikan Koleji’nin ana taşıyıcıları Ermeniler’di. Bunun dışında 9 Fransız koleji ve 14 İtalyan koleji de aynı

dönemde açıldı. (İlknur Polat Haydaroğlu; Osmanlı İmparatorluğu'nda Yabancı Okullar s. 109-182 20. Yy)

20. yüzyılın ilk çeyreğinde Osmanlı Devleti'nin yıkılmasıyla birlikte, ülkede bir seri inkılâp yapıldı. Buradaki amaç ülkede dağınık vaziyette bulunan eğitim sisteminin bütünleştirilmesi, eğitimin sekülerleştirilmesi, batı tarzı bir eğitimin takip edilmesi idi. Bu nedenle 1924 yılında Tevhid-i Tedrisat kanunu çıkarıldı ve bütün eğitim kurumları eğitim bakanlığına bağlandı. Yine aynı yıl bütün medreseler kapatıldı. Bunların yerine İlahiyat Fakültesi ve İmam Hatip Liseleri açıldı. Laikliği yeni benimseme aşamasında olan bir toplumda din eğitiminin gerekliliğine inanan Mustafa Kemal Atatürk, medreselerin yerine dört sınıflı 29 adet İmam Hatip okulu açtı. Bir yıl sonra İmam Hatip sayısı 26'ya, iki yıl sonra 20'ye, üç yıl sonra da ikiye düştü. 1929-30 öğretim yılında ise son kalan İmam Hatip Okulları da kapatıldı.

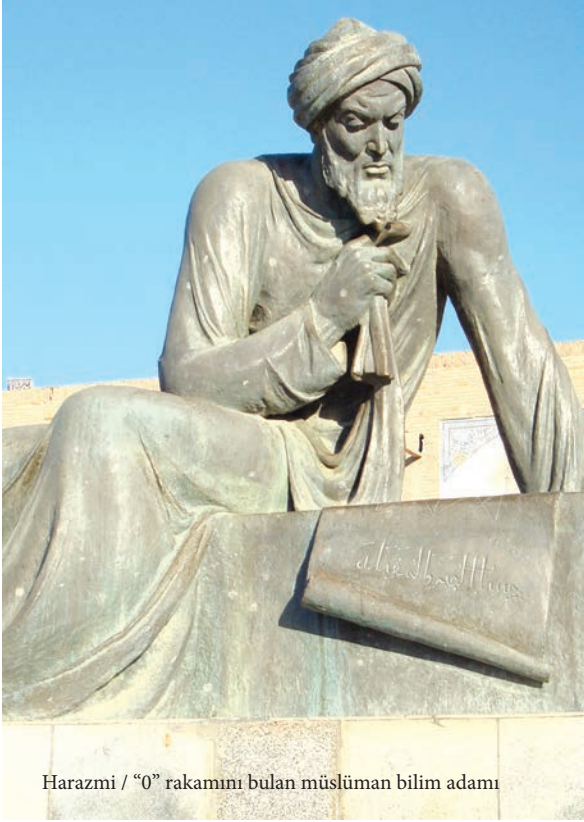
1928 yılında 9. yüzyıldan beri kullanılmakta olan Arap asıllı Türk alfabesinden vazgeçilerek (bkz. Wikipedia), Latin asıllı Türk alfabesine geçildi. Burada amaç batıyla uyumu kolaylaştırmaktı. Bu durum gelecek nesillerin altı yüz yıllık bir Osmanlı İslam Kültür

tTarihindeki yazılı metinlere ulaşmasını neredeyse imkânsız kılacaktı. Bugün toplumun büyük kesimi kendi atalarının mezar taşlarını bile okuyamamaktadır.

Almanya'da Nazi yönetiminden kaçan 15 profesör ve uzmanın sığınmacı olarak Türkiye'ye gelmesini fırsat bilen Atatürk'ün direktifleri ile 6 Haziran 1933 tarihinde İstanbul Darülfünunu kapatılarak yerine İstanbul Üniversitesi kurulmuştur (Öktem, 1973: 48; Güler, 1994: 71). Bu arada Ankara'da çeşitli tarihlerde Hukuk (1927), Dil ve Tarih-Coğrafya (1935), Fen (1943) ve Tıp (1945) gibi fakülteler kuruldu. Ankara Üniversitesi gibi yeni üniversiteler açıldı. Daha sonraları İngilizce eğitim verecek olan Boğaziçi Üniversitesi (1954) ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi (1956) açıldı.

Bu köklü değişim kendini eğitimde kullanılan terimlerde de göstermiştir. 19 Kasım 1933 günü yapılan bir törenle açılan İstanbul Üniversitesinde; Emin yerine Rektör, Fakülte Reisi yerine Dekan, Müderris yerine Profesör, Ordinaryus, Müderris Muavini yerine de Doçent denilmesi kararlaştırılmıştır (Cumhurbaşkanları, Başbakanlar ve Millî Eğitim Bakanlarının Millî Eğitimle İlgili Söylev ve Demeçleri, 1946: 141).

Üniversitelerin programları da bu etkinin altında kaldı. Örneğin Yıldız Üniversitesi eğitim programında batılı eğitimin İslami düşüncüyü etkisi altına aldığını göstermektedir. Öğretmen ya da eğitim yöneticisi olmak isteyen bir öğrenci Yunan klasiklerini, Eflatun idealizmini, Aristo dialektlerini ve Sokrat metodunu öğrenmek zorundadır. Birçok derste kilisenin geçmişi, Karanlık Çağlar, Rönesans, Rousseau'dan alıntılar okutulmaktadır. On sekizinci ve on dokuzuncu yüzyılların Pestalozzi hümanizması, Froebel'in anaokulu, İngiliz Lancaster Metodu ve Amerikan Common School yöntemi müfredat programlarında yerini almıştır (Yusef Progler, Norms and Allegiances in Muslim Education). Türk eğitim sisteminde önemli bir yeri bulunan Dewey'e de sık, sık rastlamak mümkündür.

Harazmi / "0" rakamını bulan müslüman bilim adamı

Bazı üniversitelerin eğitim fakültelerinin felsefe öğretmenliği bölümlerinde okutulan derslerden bazıları şu şekildedir:

Felsefe Tarihi (Çagdas Felsefe), **Ahlak Felsefesi** (İlkçağ filozoflarının mutluluk ahlakı ve Kant'ın görüşleri), **Felsefenin Menşei ve Hellen Felsefesi**, **Bilgi Felsefesi** (Epistemoloji) **Klasik Mantık** (Aristoteles'in tüm mantık tezlerini içeren Organon; Euler semaları ve Venn diyagramları ile gösterimi), **Bilim Felsefesi** (Thomas S. Kuhn ile belirginleşen yeni bilim anlayışı).

Siyaset Felsefesi dersinde ele alınan konular ve kişiler şu şekildedir.

Devletin kaynağı konusundaki teoriler, Eski Yunanda devlet anlayışı, Siyasi teorilerin Başlangıcı, Platon, Aristoteles, Cicero, St. Augustinus, Farabi, Montesquieu, İbn Haldun, Machiavelli, T.More, T.Hobbes, Sipinoza, Voltaire, Kant, Fichte.

Sekiz sömestrlik bir lisans eğitiminde İslam felsefesi adında bir ders bulunmamakta, sadece

Türk Felsefe Tarihi adlı derste bir dönemde kısaca bahsedilmektedir. Diğer yandan köklü bir felsefe geleneği bulunan ve İslam Felsefesinin önemli temsilcileri olan Ali Şir Nevai, İbn Sina, Yusuf Has Hacıp, Ali İbn Abbas, Farabi gibi şahsiyetlerden hiç bahsedilmemektedir. Farabi ve İbn Haldun gibi İslam Felsefesinin önemli temsilcilerinden ise sadece bahsedilip geçilmektedir.

Osmanlı eğitim sisteminin temelini oluşturan "Önce Ahlak ve Maneviyat" prensibi çerçevesinde çocuklarına kendi değerlerini öğretmeyi amaçlayan aileler çeşitli arayışlara girmişlerdir. Cumhuriyetin ilk yıllarında medreselerin görevini karşılaması için kurulan İmam Hatip Liselerinin ve İlahiyatların kapatılmasıyla bu konuda bir sıkıntı yaşanmaya başlamıştı. Tek partili siyasi dönemde (1919-1950) Müslümanların kutsal kitabı olan Kur'an-ı Kerim'in öğretilmesi ve öğrenilmesinde büyük sıkıntılar yaşanmıştır. Hatta bu dönemde Müslümanları ibadete çağıran evrensel bir davet olan ezan Türkçe okutulmuş, ancak bu uygulama halk tarafından itibar görmemiştir. 1930 - 1950 yılları arasında kapalı olan İmam Hatip Liseleri ve İlahiyat Fakülteleri muhafazakâr bir parti olan Demokrat Parti'nin iktidara gelmesiyle birlikte tekrar açılmış, Ezan orijinal şekli olan Arapça olarak okunmaya başlanmıştır. Demokrat Parti lideri olan Adnan Menderes 1950 yılında dört adet İmam Hatip Lisesi açmış ve 1997 yılına kadar bu sayı ülke çapında 600'e ulaşmıştır. Bu liselerde genel liselerde okutulan tüm derslerin yanı sıra, Arapça, Kur'an-ı Kerim, Tefsir, Fıkıh, Hadis, Siyer ve Hitabet gibi dini içerikli dersler de verilmekteydi. Ailelerin bu liselere bu kadar ilgi göstermesinin nedeni, batı değerlerini değil kendi değerlerini çocuklarına kazandırma isteğidir. Buradan mezun olan öğrenciler iyi ahlakla yetiştirilmiş bir doktor, bir mühendis, bir öğretmen, bir imam, bir çocuk gelişimi uzmanı, bir sporcu, bir sanatçı olabiliyorlardı.

Eğitim sürecinin siyasi tercihlerle çok yakın

ilişkisinin bulunduğu Türkiye’de, geleneksel öğretilerle, batı yönelimli öğretilerin çatışması hala devam etmektedir. 1960 yılından sonra siyasi sisteme iki defa daha müdahale olmuş ve askeri yönetim anayasaları değiştirmiştir. Ancak eğitimde önce ahlak ve maneviyat düşüncesi her zaman var olmuştur. Modern çağın gerektirdiği yeniliklerden yararlanmanın yanı sıra toplumun kendine özgü değerlerini tüm eğitim katmanlarına yansıtması bu düşüncenin temelini oluşturmaktadır. Bu alanda bu görüşleri savunan eğitimi siyasi sistemle entegre bir süreç olarak gören önemli bir hareket bulunmaktadır. Milli Görüş adı verilen bu hareketin lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan’dır. Kuruluşu olan 1969 yılından vefatı olan 27 Şubat 2011 yılına kadar milli ve manevi değerlerin hâkim olmasını savunmuştur. Eğitimle ilgili olarak “Önce Ahlak ve Maneviyat” prensibini benimseyen ve bunu Hükümet programına ve kalkınma planına koyarak yeniden canlandırmayı amaçlayan bu hareket, iktidara geldiği 1996 yılında bu görüşlerini yürürlüğe koymayı amaçlamaktaydı. Ancak post-modern bir darbe olarak isimlendirilen bir müdahale ile bir yıl sonra 1997 yılında iktidardan uzaklaştırıldı.

Yukarıda bahsedildiği gibi Batı yönelimli uygulamalarda üniversitelerde çalışanların unvanları Batılı isimlerle değiştirilmişti. Bu anlamda üniversitelerde eğitim gören öğrencilerin görüntüleri de çağdaş (!) ve Batılı üniversitelerdeki öğrenciler gibi olması görüşü onlarca yıldır devam etmekte ancak eyleme geçmemekteydi. Bu tarihten sonra kendi değerlerini yansıtan kıyafetlere sahip olan ve inançları gereği başlarını örten öğrencilerin başörtüleriyle üniversiteleri girmesi engellendi ve bu olay da Milli Görüş hareketinin iktidara gelmesine bağlamıştı. Oysa 1948 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Kurulu’nda kabul edilen İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi’nin ilgili maddeleri eğitimin herkesi, yani dini, dili, ırkı, kıyafeti ne olursa olsun herkese eşit olarak verilmesi gerektiğini söylemektedir:

Madde 26

1. Herkes eğitim hakkına sahiptir. Eğitim, en azından ilk ve temel eğitim aşamasında parasızdır. İlköğretim zorunludur. Teknik ve mesleki eğitim herkese açıktır. Yüksek öğretim, yeteneklerine göre herkese tam bir eşitlikle açık olmalıdır.

2. Eğitim insan kişiliğini tam geliştirmeye ve insan haklarıyla temel özgürlüklere saygıyı güçlendirmeye yönelik olmalıdır. Eğitim, bütün uluslar, ırklar ve dinsel topluluklar arasında anlayış, hoşgörü ve dostluğu özendirmeli ve Birleşmiş Milletlerin barışı koruma yolundaki çalışmalarını geliştirmelidir.

Peki çözüm nedir? Bu konuda Milli Görüş’ün eğitim konusundaki çözüm ve önerileri ileri sürülen en önemli ve en çarpıcı tavsiyelerdir:

İlim insanlığın ortak malı olduğu için;

1. “ilmi verilerin gizlenmemesi” ve yapılan deney ve araştırma neticelerinin herkesin istifadesine arz edilmesi için bir “PATENT VAKFI” kurulması

2. Ülkede ve yeryüzünde geçerli olacak bir “Ortak ilim dilinin” geliştirilmesinin sağlanmalı

3. Ve uluslararası bir “BİLGİ Bankasının” oluşturulması hedeflenmelidir.

Geriye baktığımızda, batılılaşma hareketinin Türkiye ve İslam ülkelerinin lehine sonuçlar doğurduğunu söylemek mümkün değildir. Osmanlı Devletinde batılılaşma hareketine karar verildiğinde, ülkede kendine has özel bir devlet sistemi, bir ordu ve eğitim sistemi bulunmaktaydı. Bu sistemler modernleşme ve batılılaşma adına zayıflatıldı ve daha sonra da terk edildi. Ancak bunların yerine konulanlar ise beklenen işlevleri gerçekleştirememiştir.

HZ. BÜREYDE İBNİ HUSAYB (ra)

Dr. Nuh SAVAS / Eğitimci - Yazar - Ank. Üni. İlahiyat Fak. Öğrt. Gör.

Hz. Büreyde b. Husayb(ra) cihad aşkıyla yanan bir sahabe idi. Hz Muhammed'in irtihali Sahabeye çok ağır gelmişti. Her biri Resulullah'ın dolaştığı yerlerde dolaştıkça, onun namaz kıldığı mescide vardıkça her an onu hatırlıyorlar ve kahroluyorlardı. Bu durum adeta onları Medine'den Arap Yarımadası'ndan dışarı çıkmaları için kamçılıyordu. Üstelik bunu kolaylaştıracak sahabenin önünde büyük bir bahaneleri ve fırsatları da vardı. Elbette o bahane, Kur'an'a ve İslam'a hizmetti. Onlar da bu fırsattan yararlanarak birazcık olsun acılarını unutmak ve İslâmiyet i Arap Yarımadası'nın dışına taşımak için Medine'den uzaklaşıp her birisi bir yerlere dağılmışlardı.

Hz. Büreyde(ra), Hz. Ömer(r.a) zamanında bir müddet Medine'den uzaklaşmış ve Basra'ya yerleşmiştir. Hz. Osman (r.a) zamanında, Horasan diyarına gönderilen orduya katılmıştır. Orada İslamı yaymak için çalışmış, insanları tek tek Allah'a çağırmıştır. Onlara İslamı ve Kur'an-ı öğretmiş ömrünü bu şekilde dini tebliğ ile geçirmiştir. Ve bu beldede en son vefat eden Sahâbî unvanını almıştır. Allah ona sonsuz rahmet eylesin...

Hiz. Büreyde (ra), Horasan'a vardığında tebliğ için her şeyden önce, Kur'an-ı kendisine düstur edinerek tebliğ başlamıştır. Şüphesiz ki tanıtmış olduğu yeni dinin anayasası Kur'an-ı Kerimdi. Böylece Hz. Büreyde(r.a), Kur'an'ı ön plana çıkararak ona, dolayısıyla İslam dinine en büyük hizmeti yapmıştır.

Onun İslam'la müşerref olması şöyle olmuştur: Hz. Peygamber (sav) Hz. Ebu Bekir efendimizle Medine-i Münevvere'ye hicret etmek üzere yola çıktıklarında müşrikler, Hz. Muhammed (sav) Efendimizin başına ödülleri koymuşlardı. Bu esnada Efendimizin ve arkadaşının yolu, Hz. Büreyde'nin topraklarına uğramıştı.

Bu sırada Hz. Büreyde (ra) de, diğerleri gibi, söz konusu ödülü almak için kendine göre bazı tedbirler almış, arazisinden geçen kişileri kendi yöntemi ile kimlik kontrolünden geçiriyordu. Kontrol esnasında: Resul-ü Ekrem Efendimiz ona: "Sen kimsin?" diye sordu. "Büreyde" cevabını verdi. Efendimiz, Hz. Ebu Bekir'e dönerek: "İçimiz ferahladı." dedi. Sonra Efendimiz (sav): "Kimlerdensin?" buyurdu. Hz. Büreyde(r.a): "Elsam Kabilesinden." dedi. Efendimiz (sav) yine Hz. Ebu Bekir'e dönerek:

“Selametteyiz.” buyurdu. Hz. Muhammed (sav) tekrar; “Eslem’ in hangi kolundansın?” diye sordu: “Sehm, kolundanım.” dedi. Bunun üzerine Hz. Muhammed (sav): “Yâ Ebâ Bekir! Senin nasibin çıktı.” buyurdular.

Hz. Büreyde (ra) bu tatlı konuşmalardan ve o nurlu insanlardan etkilenmişti. “Ya sen kimsin?” dedi. Sevgili Efendimiz (sav): “Allah’ın Resulü Muhammed.” dedi. Bunun üzerine Rasûlullah (sav)’ı öldürmeyi planlayan Hz. Büreyde(ra), kendiliğinden: “Eşhedü en lâ ilâhe ilaallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resuluh” diyerek İslamla müşerref oldu. Sonra da adamlarıyla birlikte Hz. Muhammed (sav)

katılmıştır. Müreysî Gazvesinden önce istihbarat görevlisi olarak düşmanın savaş hazırlıklarını tespit etmiştir. Savaştan sonra da esirlerin muhafazası ile memur olmuştur. Hudeybiye’ye yönelen İslam ordusuna kılavuzluk yaparak orduyu Mekke keşif kollarının takibinden kurtarmıştır. Mekke’nin fethi sırasında Eslem Kabilesine ait iki sancaktan birisini o taşımıştır. Daha sonra Hz. Peygamber (sav) Efendimiz onu Eslem ve Gıfar kabilelerine zekât amili olarak göndermiştir. Mekke’nin fethinden sonra da Efendimiz (sav), Halid b. Velid (ra) komutasındaki Yemen’e giden askerler arasında onu da göndermiştir. Hz. Peygamber (sav)’in rahatsızlığının son günlerinde Hz.

Efendimizin peşinde cemaatle namaz kıldı.

Rasûlû Ekrem (sav) Efendimiz ertesigün hicret yolculuğuna devam etmek üzere hazırlanıyordu ki Hz. Büreyde (ra), Efendimiz (sav)’e, Medine-i Münevvere’ ye sancaksız girmesinin şık olmayacağını arz etti ve başındaki sarığı çözüp mızrağına bağlayarak Efendimiz (sav)’e sancak yaptı. Kendi arazilerinden çıkıncaya kadar da onlara eşlik etti. Bir süre sonra kendisi de hicret ederek Medine-i Münevvere’ye yerleşti.

Hz. Büreyde (ra) Bedir ve Uhud gazveleri hariç, Resulullah (sav) Efendimizle 16 gazveye

Üsâme (ra) komutasındaki Şam tarafına giden orduda sancaktar olarak görev yapmıştır. Hayber’in fethinde bulunmuş ve buna benzer birçok savaşlara katılmıştır.

Hz. Büreyde’nin gönlü, Kur’ân’ı öğretmek ve İslamiyet’i yaymak üzere o derece cihâd aşkıyla doluydu ki! At sırtında cihâd ederek bu görevleri ifa etmek onun için hayatta en güzel uğraştı. Bu nedenle o, ömrünü hep cihâdla geçirmiş, boş işlerle uğraşmamıştır. Arkadaşlarıyla iyi geçinmiş ve onları hep hayırla anmıştır. Fitne çıkarmak isteyenlere karşı “Benim

kılıcım müslümanlara karşı kınından çıkmaz.” demiştir. Bu nedenle Müslümanlar arasında çıkan çatışmaların hiç birine katılmamış ve asla taraf tutmamıştır. Kendisine Hz. Ali(ra), Hz. Osman(ra), Hz. Talha(ra) ve Hz. Zübeyir(ra) gibi güzide sahabiler hakkında görüşleri sorulduğunda, onlara cevabı: “Yüce Allah, Hz. Ali(ra), Hz. Osman(ra), Hz. Talha(ra) ve Hz. Zübeyir(ra)’e rahmet eylesin.” şeklinde dua mâhiyetinde olmuştur.

Hz. Büreyde (ra)’nin muhaddislik yönü de vardı. Efendimiz(sav)’den 164 adet hadis rivayet etmiştir. Bunlardan bir tanesi Buharî’de, Müslim’de de on bir rivayeti bulunmaktadır. Bir rivayeti şöyledir: “ Kim Kur’ân-ı Kerimi okur, onu dünya kazancı için vasıta yaparsa, kıyamet gününde, yüzü, etten soyulmuş, bir kemikten ibaret olarak, Arasat Meydanına gelir.”

Hz. Büreyde (ra) Yezid b. Muaviye zamanında 63h/ 682m de Horasan bölgesinde vefat etmiştir.

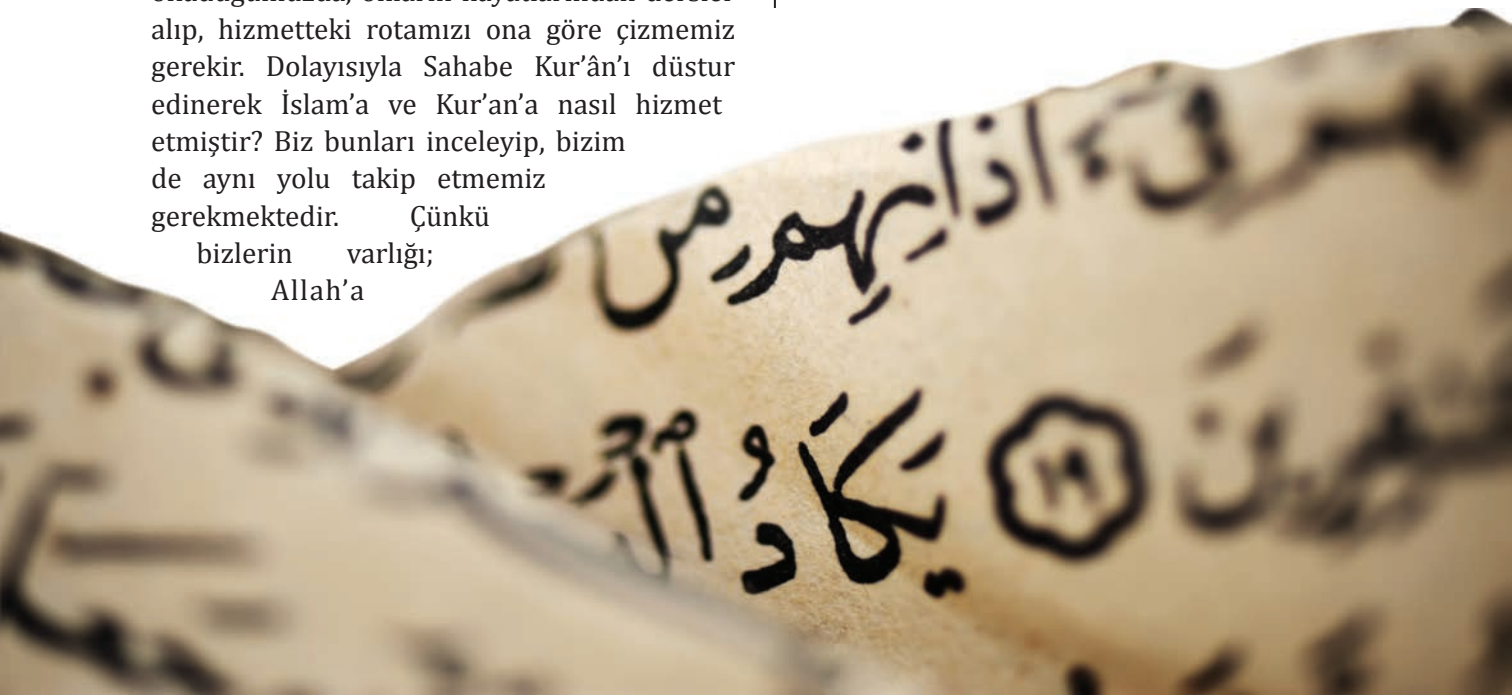
Allah ona rahmet eylesin.

Değerli okuyucularımız! Bizler, Hz. Büreyde (ra) ve onun gibilerinin hayatına bakarak Kur’ân’a ve İslamiyet’e hizmeti öğrenmek durumundayız. Onların hayatından ibret almalıyız ki, toplumumuza hizmet edebilelim. Bu nedenle bizler, sahabenin hayatını okuduğumuzda, onların hayatlarından dersler alıp, hizmetteki rotamızı ona göre çizmemiz gerekir. Dolayısıyla Sahabe Kur’ân’ı düstur edinerek İslam’a ve Kur’an’a nasıl hizmet etmiştir? Biz bunları inceleyip, bizim de aynı yolu takip etmemiz gerekmektedir. Çünkü

bizlerin varlığı;
Allah’a

ibadet etmek, Dinine hizmet etmek ve insanlığı sürüklenmiş olduğu küfür, ahlaksızlık ve şuursuzluk batağından kurtarmak içindir. Allah bizleri bu kutsal görevlerle görevlendirmiştir. Elhamdülillah! Bizler de bu göreve ehil olmak, her hususta insanları bilgilendirmek ve uyarmak için bu alanda, gayret göstermeliyiz.

Cihad denildiğinde, İslami şuurdan mahrum olan bazı insanlar hattaben “Müslüman” ım diyen bir çok insanımızın, hemen aklına öldürme yok etmek cephelerde savaşmak geliyor. Halbuki bir savaştan dönerken Efendimiz (sav)’in söylemiş olduğu şu sözü, (anlam olarak ifade ediyorum) “Küçük cihaddan büyük cihada dönüyoruz” her Müslüman’ın malumudur. Bu hadisin anlamının bütün âlimlerce nefisle mücadele olduğu bilinmektedir. Dolayısıyla! Her cihad denildiğinde aklımıza kılıç gelmemelidir. Görevimiz, yanlış anlayan insanları bir vesile ile uyarmaktır. Onun için şuurlu öğretmenler olarak bu görevi üslenmeyi kendimize bir vecibe olarak telakki ediyoruz. Unutmayalım ki! Her milletin düzelmesi ve kalkınması, eğitiminin düzelmesi ile olur. Eğitimin düzelmesi de öğretmenlerin düzelmesi ile olur. Bu nedenle her öğretmen arkadaşımın vatanseverliklerinden hiçkimsenin şüphesi ve kuşkusu olmamalı. Zîrâ O, bu görevi, bulunduğu toplumun çekirdeğinden başlayarak onu, düzeltmeye baş koymuş insandır! Kim onun vatanperverliğinden kuşku edebilir ki!

Hayalinizdeki Dünyaya Açılın

Ziya Bey Caddesi 26/4 Balgat / ANKARA

Tel: 0312 287 40 47 • Faks: 0312 287 41 88

www.karamete.com.tr

www.karametepromosyon.com

"Aynı zamanda geri dönüşü olan hizmetler"

YAZIK OLMASIN GENÇLERİMİZE!

Adnan ELGÜN

Gençlik nimettir, servettir, neşedir, ümittir. Ailenin, milletin ve devletlerin gelecekleri gençlere bağlıdır. Gençleri ihtiyarlardan ayıran en önemli özelliklerin başında güç ve kuvvet gelir. Gençlerileriye ihtiyarlarisegeriyebakarlar. Gençler düşünebilse, ihtiyarlar yapabilse. Zaten hayat dediğimiz ömür de bir bütünün iki yarısı gibi gençlik ve ihtiyarlıktan oluşmuyor mu? Bugünün en etkili ve yetkili makamları dünün gençleriydi. Deli dolu bir akıl, kılıç gibi keskin bir emel, yorulmak nedir bilmeyen bir beden sadece gençlerde olur. Dağları delen Ferhat gençti, çölleri aşan Mecnun gençti, Bolu Beyi'ne baş kaldıran Köroğlu'da bir gençti, Bizans'ı dize getiren Sultan Fatih de bir gençti.

Dîn-i Mubîn-i İslâm gençlerle kâim oldu. Rasulullah'ın bir yanında Ali bin Ebi Tâlib, diğer yanında Zeyd bin Hârise, bir tarafında Mus'ab bin Umeyr diğer tarafında ise Ammar bin Yâsir bulunuyordu. Bedir'de, Hayber'de ve Mûte'de hep gençler vardı. Onlar Allah'a ve Rasulullah'a gönülden bağlı olup, bütün güçlerini cihadla harcıyıp dünyaya tamah etmeyen şehadet arzusuyla yanıp tutuşan hazır kıta gönül erleriydi. Yüzyıllardır müslümanların mümbit coğrafyalarında; tohumları Kur'an ahlâkıyla atılan, peygamber örneğiyle sulanan, adalet ve hikmetle beslenen, mârifet ve bereketle meyveye duran, mü'minler için yüz akı, tüm insanlık için umut olan mümtaz gençlerimiz oldu.

Gençlerimiz, sadece cephelerde savaşarak değil, halkın içinde hizmet ve gayretleriyle de düşmanlarımız karşısındaki en büyük engel oldu hep. Ülkemizde çok sayıda işbirlikçileri bulunan bu zinde güçler; artık hedeflerine, **öncelikle gençlerimizin** zihinlerini uyuşturarak, bedenlerini zevk ve eğlence tutkunu yaparak, geleceğe ait tüm ümitlerini işsizlik ve pahalılık gibi nedenlerle yıkıp intihara kadar sürükleyerek, cemiyetin temeli olan aileleri türlü nedenlerle sarsıp dağıtarak ulaşmaya çalışıyorlar. Batının bizlere öldürücü bir virüs gibi uzun yıllara yayarak planlı bir şekilde bulaştırdığı; sigara, içki, uyuşturucu ve kumara bağımlılık; zevk, eğlence ve cinsellikte sınırsız özgürlük ve dahi şeytanî ne kadar mikrop ve hastalık varsa hepsi öncelikle medya ve özellikle de televizyon ve internetle özendirilerek yuvalarımıza kadar girdi. Genetiği değiştirilmiş organizmalar gibi gençlerimizin genetik kodları ifsad edildi. Gençlik, özgürlük ve çağdaşlık adına her türlü ahlaksızlığı ve sapıklığı normal gösterdi bu alçak medya! Caddelerimiz ve sokaklarımız gayr-ı müslimlerinkinden farksız oldu. Yazık Oluyor Gençlerimize!

Kapitalizm; yedikçe doymayan bir canavar gibi gençlerimizi kurban seçiyor. 'O eskidi artık, şimdi moda bu, onu at bunu al, bak bu daha güzel, böyle olmalısın, gösterişli olmalısın, arkadaşında var sende de olmalı..' bu ve benzeri gibi nefsanî vesveselerle nerdeyse her gün ihtiyaç olmadığı halde bir şeyler alıp sürekli tüketmesi için, medyanın reklam bombardımanı ile sömürdükçe sömürüyor gençlerimizi. Kredi kartlarıyla, çok kısa sürede sağlanan düşük fâizli kredilerle borçlandırarak yutuyorlar gençlerimizi Dünyaya yön veren egemen güçler, Allah'ın Kur'an'da "**esfele sâfilin**" diye nitelediği aşağılıkların daha aşağısı olan sapıklığa kadar varan kokmuş tükenmiş kültürünü, kalkınma ve ilerleme yalanlarıyla bizlere satmaya devam ediyor. Emperyalist kültür tüm araçlarıyla kuşattı hayatımızı ve bizi içimizden **-gençlerimizden-** yaraladı! Biz

aklımızı başımıza alıp her şeyimizle aslımıza dönmedikçe tüm bu virüsleri; **İman-İlim-Ahlâk ve Gayretle** tedavi etmedikçe bu gençlik yarası daha çok kan kaybedeceği benziyor. **Yazık Oluyor Gençlerimize!**

Şöyle bir çevremize dikkatle baktığımızda; âilesinden ve çevresinden hakkı olan ilgiyi ve sevgiyi göremedikleri için savrulup duran ve bazen de bağından bahçesinden koparılan civan gençler, aldıkları eğitim ve öğretimin doğal sonucu olarak okumayan, düşünmeyen ve üretmeyen zavallı gençler görüyoruz. Saygıyı sevgiyi önemsemeyen, bencilliği mârifet bilip paylaşmayı bilmeyen, bana dokunmayan yılan bin yaşasın dedirtecek kadar dertsiz tasasız ve sorumsuz gençleri; bırakın çözümü, sürekli sorun oluşturan, en yakınlarına bile menfaati icabı en büyük zararı vermektan çekinmeyen gençler görüyoruz. Dedelerinin hayal dahi edemeyeceği kadar içinde bulunduğu sayısız nimetlerin farkında olmayan, tek isteği daha rahat ve daha eğlenceli bir hayat olan konforist gençler, yarını ileriye hiç düşünmeyip sanki sonsuza kadar yaşayıp ahretini hiç düşünmeyen gençler görüyoruz. **Yazık Oluyor Gençlerimize!**

Kalkınma dediğimiz şey yalnızca yollarla binalarla olmuyor! Bir milletin en büyük gücü ne topları tüfekleri ne de silahlarıdır; asıl gücü: kendini çağın en iyi şartlarıyla yetiştirmiş, okuyan, düşünen, üreten, dünyayı iyi bilen ahlâklı gençleridir. İşte bu gençliğin yetişmesinde hükümetlere de büyük işler düşmektedir. Yıllardır yapboz tahtası hâline getirilmiş, ortaya ne maddi ne de mânevi kaliteli bir ürün koyamayan devşirme eğitim sistemimizi, artık öze ve köke inerek inşa ve ıslah sistemi hâline getirmelidirler. Gençleri iş güç ve sanayi sahibi yapacak alın teriyle helâlinden kazandıracak meslekî çalışmalara hız verip istihdamlarını sağlamalıdır. Çocuk, gençlik, kadın ve aile gibi önemli konularla ilgili bakanlık ve kurumların sorumlularını odalarından çıkartıp yalan yanlış haber ve raporlardan arınarak bizzat halkın içine karışarak bizzat tüm sorunları yerinde müşâhade etmelidirler

Tüm bunlarla birlikte bizler de; geleceğimize sahip çıkmak adına işe en baştan; toplumu dönüştürecek **Şuurlu Âileleri** inşâ etmekten başlamalıyız. Sevgi, şefkat ve sabırla yarının gençleri olacak minimini yavrularımızın terbiyesine özen göstermeliyiz. Çocuklarımızı ve gençlerimizi ağına düşürüp ifsad eden tüm etkenlerle daha diri, duyarlı ve kararlı bir şekilde mücadele etmeliyiz. Çocuklarımıza ve gençlerimize daha fazla zaman ayırmalı, özellikle TV ve internetin sahte âleminden gerçek âleme geçerek, sahabe neslinin iç dinamiği olan sohbet halkalarımızı yeniden oluşturmamız bir okuma ve düşünme seferberliği başlatmalıyız hep birlikte. Emretmek, tahakküm etmek değil, rica etmek ikna etmek durumundayız. Vâkıayı yok saymak, dışlamakla değil, anlamak ve meşru alternatif oluşturmak durumundayız. Başta evimizi ve yuvamızı daha sonra gençlik kuruluşlarımızı ve mekânlarımızı daha güçlendirmeli neşe ve muhabbetle câzibe merkezleri haline getirmeliyiz. Fedakârlık beklemek değil fedakârlık etmek durumundayız. Çünkü bir derdimiz var bizim:

Yazık Olmasın Gençlerimize!

Biliyorum tüm bunlar anlatıldığı gibi kolay olmuyor. Zafere giden yollar bin bir çile ve cefadan geçiyor. Üstad Necip Fâzıl özlediği genç adamlar için şöyle demiyor mu gençliğe hitâbesinde: “ Bu gençliği karşımda görüyorum; maya tutması için otuz küsur yıldır, devrimbaz kodamanların viski çektiği kamıştan borularla ciğerimden kalemime kan çekerek yırttığım, kıvrandığım ve zindanlarda çürüdüğüm bu gençlik karşısında uykusuz, susuz, ekmeksiz başımı secdeye mıhlayıp bir ömür Allah’a hamdetme makamındayım..” Bu gün ortada hâla derdi olan ve bir şeyler yapmaya çalışan bir topluluk varsa; çile dolu bir ömürle Necip Fâzıl ve Sad-i Nursi gibi üstadlarımız, ve binbir cefayla kendini ümmete adanmış Erbakan gibi hocalarımızın emek ve mücadeleleriyle yetişmişlerdir. (Allah onlardan râzı olsun.)

Netice olarak; vazifelerimizi en güzel şekilde yaptıktan sonra, insanlık önderleri olan medeniyet mimarları peygamberlerin, kendileri, çocukları, gençleri ve bizler için ettikleri şu örnek duaları gönlümüzden ve dilimizden düşürmemeli ve tüm olaylara iman ve imtihan penceresinden bakmalıyız.

Sonuçta hep Allah’ın dediği olur.

“Ya Rabbi bizleri nefislerimizle baş başa bırakma” (*Hadis-i Şerif*)

“Ey kalpleri evirip çeviren Rabbim, kalbimi dinin üzere sâbit kıl” (*Hadis-i Şerif*)

“Ey Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla..” (*Furkan, 74*)

“Rabbim! Bana katından güzel (önder ve örnek) bir nesil bağışla..” (*Âl-i İmran, 38*)

“Rabbim ! Beni ve neslimden gelenleri namazı kılanlardan eyle..” (*İbrahim, 41*)

“Ey Rabbimiz! Bizi inkâr edenler için bir oyun ve eğlence aracı yapma ve bizi bağışla.” (*Mümtehhine, 5*)

Âmin!

SANKİ OKUDUK

Durmuş KOÇ / Eğitimci - Şair - Yazar

Gayretsiz, çilesiz, emeksiz bir şeyi elde etmek çok zor ve çok çetindir. İlim gayreti ise bambaşka bir şeydir. Çalışmadan, araştırmadan, emek sarf etmeden, göz nuru alın teri dökmeden, zaman harcamadan, çile çekmeden ilim elde edilmez.

Ancak her şeyin bir kuralı olduğu gibi ilmi öğrenmenin ve öğretmenin de bir kuralı vardır. Doğruyu ve yanlış, iyiyi ve kötüyü, faydalı ve zararlıyı çok iyi bilmek gerekir. Neden öğreniyoruz? Niçin öğreniyoruz? Neyi öğreniyoruz? Kimden öğreniyoruz? Ne amaçla nasıl öğreniyoruz? Sorularına gönül rahatlığıyla cevap verebiliyorsak öğrendiklerimiz bize fayda sağlar. Ufkumuzu açacak, bilgi dağarcığımızı genişletecek, şahsımıza ve insanlığa lazım olacak ilimin ve bilimin kapılarını aralamış oluruz.

Okuduklarımız, öğrendiklerimiz, öğrettiklerimiz bizleri boşu boşuna oyuyor, emeğimizi boşa harcıyor, bizi bizden alıyor, fikirlerimizi, düşündüklerimizi, duygularımızı bozuyor, zamanımızı boşuna çalıyorsa böyle bir bilginin yıkmaktan, bozmaktan ve imha etmekten başka bir görevi yok demektir. Böyle olunca bedenimizde büküntü, iç dünyamızda çöküntü, ruhumuzda bunalım ve sıkıntı, ailede çatırtı, toplumda kavga ve gürültü meydana gelir. Böyle bir eğitim anlayışı bir milleti kaosa sürükleyen, kültürünü zedeleyen, huzur ve mutluluğunu bozan, geçmişine leke süren ve geleceğine dinamit koyan korkunç bir tuzak haline gelir. Her yarışmanın bir başlangıcı, bir sonucu ve bir de ödülü vardır. Başı sonu bomboş olan ve emeğinin karşılığı olmayan bir eğitim anlayışı kime yarar sağlayabilir ki?

Sadi Şirazi ne güzel söylemiş:

“Ne kadar okursan oku, ne kadar öğrenirsen öğren, ne kadar bilgi edinirsen edin; onunla amel etmedikçe cahilsin!..”

“Sormaz ki bilsin, sorsa bilirdi; bilmez ki sorsun, bilse sorardı.”

Yunus Emre de bu gerçeği şöyle ifade eder:

“Okudum bildim deme,
Çok taat kıldım deme,
Eğer Hakkı bilmezsen,
Bu kuru laf demektir.”

İnsanı olgunlaştırmayan, erdemli kılmayan, adalet potasında pişirmeyen, merhamet ateşinde yakmayan, nezaket eleğinden geçirmeyen, sevgi selinde yüzdürmeyen, gönüllerde güller dermeyen, çiçek açıp meyve vermeyen, şefkat kanatlarını germeyen, sır perdelerini aralamayan, bir amaç peşine sürüklemeyen, hedefe kilitlemeyen, alın teri ve emeğe değer vermeyen, duygu ve düşünceleri pırlanta gibi parlatıp işletmeyen bir ilimden, bir tahsilden bize hiçbir fayda olmaz. O zaman fikir gücü, ilim gücü, düşünce ve kuvvet gücü birbiriyle çatışma durumuna girer. Ahlak, vicdan ve moral güçleri de tamamen bozulup alt üst olur.

Bir şeyi okuyup öğrenirken sadece kendimizi değil ailemizi, çocuklarımızı, toplumumuzu, milletimizi ve bütün insanlığı düşünmemiz gerekir. Bu nedenle okuduklarımızı anlamak, anladıklarımızı akıl süzgecinden, vicdan eleğinden geçirmek ve adalet terazisinde de tartmak gerekir. El emeğini, alın terini yok eden, heyecanı yitiren, okuma aşkını bitiren, hep gelecek endişesiyle meşgul eden ve bütün güveni sarsan eğitim ve öğretimden de kaçınmak gerekir. Hayat programımızı,

düşünce dünyamızı, huzur ve mutluluğumuzu sağlamayan bir eğitim ve öğretim iki cihanda da bizleri perişan eder.

Bu nedenle öğretirken cahil bırakmamak, eğitirken eritmemek, ihya ederken imha etmemek gerekir.

Bir eseri oluşturmakla bir eseri parçalamak bir olmadığı gibi elde edilen ilmi insanlığın yararına kullanmakla zararına kullanmak da bir değildir.

Yanlış yolla doğru hedefe varılmadığı gibi faydasız ilimle gerçek başarıya ulaşılmayacağı çok iyi bilinmelidir. Uzun bir uğraş gerektiren ve hiçbir netice vermeyen, insanı boşluktan boşluğa doğru sürükleyen ilim, gayret ve çalışmanın hepsi boşunadır. Bu su üzerine yazı yazmak gibi gülünçtür. Unutmamak gerekir ki; ilmi kandil gibi yakıp karartmadan, cehaleti benimsetip aratmadan, gönül terazisinde, düşünce aynasında fikirleri yanlış tartmadan, ilmin özüne yalan hile katmadan, merhameti bir kenara atmadan, adalet zincirini kopartmadan ancak bir ilim insanı irfan sahibi, erdem sahibi, adalet sahibi yapar.

Son olarak diyorum ki;

Dinin ilk emri oku,
Sen de hiç durma oku,
İlim irfana sarıl,
Cehalete vur oku.

Amelsiz ilim kördür,
İstersen bin yıl oku,
Adaletsiz bir ilim,
Beş para etmez topu.

ZAMANSIZ GELEN İYİLİK

Mahmut TOPBAŞ / Eğitimci - Yazar

Oğul parayı holdinge yatırmış.

Baba kanser olmuş, ameliyat için Avrupa'daki oğlundan para istiyor.

Oğlundan cevap geliyor "Baba, parayı holdinge yatırdım. Bir yıl sonra alacağımız kar payıyla senin ameliyatı yaptırırız"

Bir yıla kalmadan holding iflas ettiğini söyler, baba vefat eder, oğul sağlığında yardım edemediği babasına görkemli bir mezar yaptırır.

Yağmur durduktan sonra şemsiyesini size verip "Biraz da yağmurdan sen korun" diyene teşekkür edilmez.

Önce susuzluktan öldürüp cenazesini yıkamak için su gönderen zalime de temenna edilmez.

Zamanında yağan yağmur rahmet olurken zamansız yağan yağmur felaket olur.

Sanık idam edildikten sonra "O suçsuzdu" diye ortaya çıkan şahidin ağıtı, "Geciken adalet, adalet değildir" atasözünü doğurmuş.

Hasta iken kardeşine bir tek ilaç parasını vermemiş, öldükten sonra kardeşinin cenaze masraflarını karşılayan ve yemekler döken adam övgüye layık değildir.

Kafkas kartalı Şeyh Şamil, Kafkaslarda Ruslara karşı mücadele verirken Osmanlı ona yardım eli uzatmaz.

Şeyh Şamil, Ruslar tarafından esir edildikten sonra 1869 yılında hacca giderken İstanbul'a uğrar ve Sultan Abdülaziz'le de görüşür.

Padişah Sultan Abdülaziz, Şeyh Şamil'e değer verdiğini göstermek için o güne kadar hiçbir krala, Şaha yapmadığını yapar, sarayın dış kapısına kadar gelir ve orada karşılar.

Şeyh Şamil'e "Hoş geldin" demek için elini uzatır.

Şeyh Şamil, tokalaşırken "Bu el bana Kafkaslarda iken uzatılmalıydı" der.

Sevgili peygamberim, Mekke'den Medine'ye hicret ederken kendisini öldürmek üzere iz sürenler, gizlendiği mağaranın üstüne geldiklerinde mağaranın önüne yumurtlayan güvercinin o tek

yumurtası, kıyamete kadar çoğaltılan yumurtalardan daha değerlidir.

"Kara gün dostu" diye ta'rif edilen Süleyman Nazif, düşman süngüsünü vatanın bağrına dayadığında kalemini Batarya yapmış, kelimeleri top mermisi kalıbında dökmüş ve düşman üzerine ateş etmiş.

Öldüğünde, üzerindeki elbise ile yedi buçuk kuruş mirası kalmış.

Cenazesini Belediye kaldırmış. Onun yakın dostlarından Ferid Kam bey:

"Sağlığında nice ehli hünerin,

Bir tutam tuz bile yoktur aşına.

Öldürüp evvel onu açıklıktan,

Sonra bir türbe dikerler başına" deyivermiş.

Kardeşini hasta iken ziyaret etmeyen, öldükten sonra ağıt yakan doktor gibi,

Düşman tepeyi aştıktan sonra kurşun sıkmaya başlayan asker gibi,

Yanıp kül olan evin küllerini soğutmaya çalışan itfaiyeci gibi gelenler, övenler, sevdiklerini söyleyenler Şair Baki'nin,

"Kadrini seng-i musallâda bilüp ey Bâkî

Durup el bağlayalar karşına yârân sâf Sâf"

dediği gibi kişinin kadrini cenaze namazında, musalla taşında bilip saf saf el bağlamayalım.

Siz, sevdiklerinizi sağlığında ziyaret edin, kara gününün ışığı olun, derdine deva olamasanız bile yanında olduğunuzu bildirin.

Sevdikleriniz ölünce önünde saf bağlamadan önce arkasında ve yanında saf tutmasını bilin.

Sevgili peygamberimiz, arkadaşlarıyla sohbet ederken oradan geçen bir sahabi var.

Efendimizi dinleyenlerden biri, "ya rasûlellah, ben bu kişiyi çok seviyorum" der.

Sevgili peygamberimiz, " Sevdliğini ona bildirdin mi?" diye sorunca "Hayır" diye verir.

Bunun üzerine sevgili peygamberimiz, "Bir kişi birini sevdiğinde sevdiğini ona haber versin" der." (Ebu davud, K. Edeb, bab 122, Hadis no 5124)

İLMİ VE SİYASİ DÜŞÜNCEİ İLE ÖRNEK ŞAHSİYET EKREM DOĞANAY HOCAMIZ

İsmail DOĞANAY / *Eğitimci*

Hüseyin YAVUZ / *Eğitimci*

Bolu ili Gerede ilçesinin Mircekiraz Köyünde 1938 yılında doğan İhsan oğlu Ekrem Doğanay küçük yaşlarda kıvrak zekâsı ile dikkati çeken bir şahsiyet. Baba mesleği marangozlukla bir müddet uğraştı. Bu aradaeline geçirdiği kitapları okurdu. Tavsiyeler ve babasının isteği üzerine ilim yolu açılmıştı. 14 yaşında hafızlığını Gerede’de tamamladı. Daha sonra medrese usulü tahsiline burada merhum ve

mağfur Kemalettin Üstün Hocaefendi ve halen Gerede’de mukim Hacı Ömer Cevahircioğlu Hoca Efendilerden Arapça (Sarf-Nahiv) Tefsir, Hadis, Fıkıh, Mantık... vb. dersler aldı. Tedris hayatı boyunca zekâsı, ilmi kabiliyeti, edebi, ahlaki ve kişiliği ders arkadaşları arasında temayüz etmiş ve hocaları tarafından hep takdir edilmiştir.

Merhum Ekrem Doğanay Hocaefendi askerlik sonrası Yeniçağa Yukarı Camii (Sultan Reşad Camii) imam hatipliğine atandı. Yeniçağa’da inanç ve yaşantısından taviz vermeden doğruları hepdümdüz tebliğ etti. Bazen çok yadırgandı. Bazıları siyasi düşüncelerini de bahane ederek uzak durmaya çalıştı. Ama özellikle gençler ne zaman ki bir sohbet etseler tesirinde kaldılar. Böylece bir genç kuşak oluşturdu. Namazlara devam eden ve ahlaken güzelleşen gençlere aileleri de hayran kaldı ve Ekrem Doğanay sevgisi ile Yeniçağa başkalaştı. Onun arkasında Yukarı Camii’nde (Sultan Reşit Camii) gençlerle dolu bir cemaat oluştu. Gençlerin yoğun katılımıyla sabah namazı ve özellikle gençlerin rağbet ettiği hatimle kılınan teravih namazlarının tadı başka oluyordu. Bu gelenek hala devam etmektedir.

Burada görevine devam ederken fahri olarak Kur’an Kursu öğretmenliğini de üstlenmiş ve çevre köy, kasaba, şehirlere gelen yüzlerce binlerce talebe yetiştirmiştir. Fıkıh ve hadis ilminde otorite sahibiydi. Çevre il ve ilçelerden

grup grup öğrenciler gelir, kendileri ile müzakere ederlerdi.

Mustafa AKMANŞEN Hoca *ile beraber başlattığı Kur'an Kursu hizmeti bizzat kendi talebelerinden oluşan on civarında hoca ile devam etmiş ve bu faaliyetlerin devamını sağlamak amacıyla İlme ve Kur'an'a hizmet vakfını kurmuştur. Vakıf binasında oluşturduğu her meslek sahibinden oluşan ilim halkasına özellikle uzun gecelerde geç saatlere kadar süren dersler verirdi.

Çeşitli gazete ve yayın organlarında yazıları ve ilmi makaleleri yayınlandı. Yurt içi ve yurt dışında düzenlenen seminer, konferans, toplantı ve ilmi müzakerelere konuşmacı – müzakereci olarak katıldı. Hocalarına hürmette en güzel örneklerden biridir. Edeptimsali idi. Hocalarının ve diğer ilmiyle maruf hoca efendilerin yanında saygı ve hürmetten zerre kadar kusur etmezdi. Hatta o derece ki; hocalarına bayram ziyaretine gittiğinde iki dizinin üstüne oturur, ta ki kalkıncaya kadar öylece dururdu. Kendisi ile görüşmeye gelen veya bir soru sormak isteyen hiçbir kişiyi geri çevirmemiş, her türlü ikram hizmetinde bulunmuştur. Tarifi kabil olmayacak şekilde cömertti. Özellikle yanında bulunan öğrencilerine hiç para harcatmazdı. Mümkün olduğu kadar küçük ajandasına itina ile koyduğu veya ayırdığı paraları çıkartır öğrencilerine harçlık verirdi. İlim halkasından ayrılmamak için teklif edilen müftülüğü kabul etmemiştir.

Özellikle Fıkıh, Tefsir ve Hadis alanlarında bilgisine müracaat edilen ilim adamlarından idi. Zekası, ilmi vukufiyeti, Arapça, Osmanlıca ve Türkçeye hakimiyeti, edebi yönünün kuvvetli oluşu, muhakeme kabiliyeti ve ilimle ilgili tüm meziyetlerin tümü adeta şahsiyetinde toplanmıştı.

Her şeyden önemlisi Merhum Ekrem Doğanay Hocaefendi çok kuvvetli bir Kur'an hafızıydı. Namazlarını (hafi-cehri) hatimle kılardı. Aynı zamanda onbin civarında hadis-i

şerifi ezberden okuyabileceğini zaman zaman talebelerine teşvik olması ve tahdis-i nimet kabilinden söylerdi.

Notlarını Türkçenin yanı sıra Arapça ve Osmanlıca tutardı. İyi derecede daktilo kullanırdı. Eserlerini bizzat kendisi daktilo etmiştir. Hayatı boyunca ilimle meşgul olmuş, ders okuturken mutlaka okuduğu kitabın şerhlerinden hazırlanarak derse gelmiştir. Çok önemli bir mazereti olmadığı müddetçe kesinlikle dersi aksatmaz, talebelerinin de aynı hassasiyette olmasına özen gösterirdi. Derste konuyla ilgili gerek kendi tecrübelerinden gerekse çevresinde gördüğü hayati olaylardan misaller vererek talebelerini günlük ve cemiyet hayatına hazırlardı.

Üstün konuşma ve vaaz etme yeteneğine sahipti. Bir konu işleyeceği zaman, o konunun temelinden bahsetmeye başlar, konu ile ilgili tüm bilgileri dinleyiciye aktarmaya çalışır, muhtemel sorulabilecek sorulara mahâl bırakmazdı.

Edebi yönü çok kuvvetliydi. Şiir yazmış, eserlerinde Osmanlıca tabirleri çokça kullanmıştır.

Allah (C.C.) rahmeti ile muamele etsin.

* Ekrem Hocamızın en vefakâr öğrencisi ve yakın arkadaşısıdır. Hocamıza o kadar saygı içindedir ki; adı geçtiğinde rengi değişir, hatta fotoğraflarda bile önüne geçmemeye gayret ederdi. Hala hafız yetiştirmek için gayret içindedir.

Örnek Aldığımız Özellikleri:

- Azmi ve ilim aşkı
- Zihniyet bakımından yanlışlara dur diyerek manevi yönden hassas Yeniçağa oluşturması
- Hak bildiğini savunmada eğip bükmeden net bir şekilde izah etmesi
- Hocalarına saygıda kusursuz oluşu, onları anarken takındığı edebi
- Talebeleri ile kalma, sohbet etme ve birlikte olmaktan duyduğu İlâhi hazzı,
- Kilometrelerce uzaktaki öğrencilerini ziyaret etmesi
- Gidemezse mektupla ulaşmakta hatta şiirle hitap ederek yanında olduğunun mesajını vermesi
- Ders okuttuğu öğrencileri ile uğraşırken ev halkını bile unutturmasına kendinden geçmesi
- Bir yerleri ziyarette öğrenci veya bir arkadaş ile gitmesi
- Konuşurken akıcı konuşması
- Hastalığında bile dersleri aksatmamaya özen göstermesi
- Sevddiği insan ile yaptığı zarafetli latifeleri
- Öğrencisini takip etmesi, sorması, ihtiyacı olduğunu hissettiği zaman da mutlaka harçlık vermesi
- Kitap okumadaki azmi
- Yanındaki öğrencisine önemli bir konuyu okutup mütalaa etmesi
- Konuşmalarında ve yazdığı kitaplarda yalın dili kullanması ve Osmanlıca tabirler kullanması
- Özellikle sabah namazında ve hatimle kıldırıldığı teravîh namazında Kur'an'ın anlamına göre ses tonu değişir, gözyaşlarını tutamayışı (Kabir,

cehennem, cennet ve anne baba ile ilgili bir konu veya ayet geçtiğinde)

- Her gittiği yerde oluşturduğu ilim halkaları ve meclisleri
- İslam'dan asla taviz vermeyişi
- Milli Görüşü her fırsatta tebliğ edişi
- Sabah namazından sonra cemaatle kahvaltılı hoşsohbetleri
- Kiraathane veya vakıf binasında kendinin sık oturduğu yerde mütalaa ettiği kitabını incelemesi
- Kur'an ve Hadis ezberinde ve getirdiği yorumları
- Bir konuyu işlerken not tutması ve tutturması
- Güncel meselelere dair duyarsız kalmayıp mutlaka gündeme getirip kitap yazmaktan bile kaçınmaması
- Teklif edilen makam ve mevkilere tenezzül etmeyip öğrencileri ile olmayı tercih etmesi
- Yetiştirdiği öğrencilerine ve arkadaşlarına bağlılığı

Hocamız 22 Ekim 2002 tarihinde darül-bekaya irtihal etti. Onbinlerce seveninin katıldığı cenaze merasiminden sonra Yeniçağa mezarlığına defnedildi. Bu gün her meslekte öğrencileri O'nun öğretisi ile hizmet etmektedir.

*Asli vatan değil, esas gurbet bu fani dünyadır,
Bu dünya hayat, bir oyun, eğlencedir, hatta rü'yadır.
Gafilleri meftun eden, mal-ü emlak de bir hülyadır!
Kendine ölüm gelmeden uyananlara selam olsun!*

.....

*Sizin cümlelerinizi, hem Rabbime emanet eylerim,
Taklit ettim fani dünyayı, debdebesini neylerim.
Rabbime kavuştuğumda çalacaktır düğün neylerim!
Allah'ımdan sizler için dareyn saadeti dilerim!..
Allah'ın selamı ve rahmeti üzerinize olsun!
Gönlünüz huzur- u haşyet ve itmi'nan ile dolsun!*

BİR RÜYA

Vasfettin YAĞIZ

Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğrencisi

Şimdi gitmenin zamanı mıydı?

Yarım kalan türkülerini kim söyleyecek. *Adın kaybolmayacak bir sevdanın yamaçlarında, hasretin göz bebeklerimde, parmak uçlarımda, Nuh'tan kalma bir tufanın öfkesi söz başlarında. Ha ölüm ha seyrandır hüznün tutunamazken gözyaşlarında.*

Şimdi gitmenin zamanı mıydı?

Ne desin bu dilim

Ne söylesin bu şehir ölümün sessizliğinde ki gidişine.

Vakit öğle vakti güneş ışıyacaktı ellerinde. Yarınların tutup elinden getirecektin bizlere. Her hatırlayışında gözlerin değmekteydi gözlerime.

Hayatın her çilesini saçının bir teline takmıştın ve biz farkında değildik. Ne hayatın ne güneşin ne günün ne gülüşün ne üzüşün ne gerçeğin ne sevginin ne aşkın ne aşk olunca yaşanan ölümün ölümle beraber gelen yaşamın.

Şimdi sen gittin diye *su-i istimalata* uğramış aciz bedenimin öldüğünü hissedebiliyorum gün gün. Ama bitmeyecek sevdamız söylenecek türkülerimiz.

Sen o vakur duruşunla güneşin ikinci kıızıllığında selamlayacaksın bizleri.

Hangi duyguya yaklaşısam, hangi çiçeği koklasam, hangi toprağa yüz sürsem, hangi şehrin kaldırımlarında koşsam orada sen belirveriyorsun.

Bu bir rüya diye düşünüyorum. Birazdan uyanırım. Güzel elbiselerimi giyer sana gelirim diyorum. İçimden bir ses “OLMAZ! OLMAZ! Uyanamazsın. Uyanman için önce ölmen gerekir. Bu rüya böyle biter.” diyor.

Ya Rabbim, rüyaların en uzununu bana mı nasip ettin?

Ağlıyorum. Çaresizliğime, yalnızlığıma, beni terk edişine.

Şimdi gitmenin zamanı mıydı?

Seni unutmayacağım. Yolunda yürüyecek hep izinde olacağım. Sizlerde unutmayın o öldü demeyin... Necip fazıl'ın şu satırlarında dediği gibi;

HER ŞEY HER ŞEY ŞU TEK MÜJDEDE!

YOKTUR ÖLÜM ALLAH DİYENE!

CANIM KURBAN BAŞI SECDEDE,

İKİ BÜKLÜM ALLAH DİYENE!

Ve sen her anında Allah ile beraberdin ölmedin biliyorum.

BU BİR RÜYA, BİRAZDAN UYANACAĞIM

ANNE YÜREĞİ

Durmuş KOÇ / Eğitimci - Şair - Yazar

Bilmem ki size nasıl anlatsam,
Anlatılmaz ki anne yüreği.
Bütün zorlukları birbir göğüsler,
Şefkat kalesidir anne yüreği.

Yıllar yılı çilelerle uğraşır,
Güçlüklerle hiç durmadan savaşır.
Acıyı, kederi sinede taşır,
Alev alev yanar anne yüreği.

Bitmek nedir bilmez saygı, hürmeti,
Dillere destandır sabrı, gayreti,
Akılları durdurur cesareti,
Merhamet deryasıdır anne yüreği.

Herkese örnektir edep, görgüsü,
Gönül bahçemizin gülü ve süsü,
Onlaradır Peygamber'in övgüsü,
"Cennet Yolu"dur anne yüreği.

Üşenmez yavrusunu sırtında taşır,
Yorgunluk bilmez anne yüreği.
Zamanla hiç durmadan yarışır,
Mücadelecidir anne yüreği.

Kendi giymez, neyi varsa giydirir,
Lokmasını yavrusuna yedirir.
Acıları hep içine sindirir,
Derya gibi çağlar anne yüreği.

Evladını çilelerle büyütür,
Elinden tutar yerde yürütür.
Çektiklerini bir bir unuttur,
Sevgi doludur anne yüreği.

Yavrusunun başucunda süzülür,
Yorgunluktan büklüm büklüm büzülür,
Can evinden vurulunca üzülür,
Narindir, zariftir anne yüreği.

O bütün sevgiyi gönlünde toplar,
"Evladım" deyince yüreği hoplar,
Hatırını sorar, gönlünü yoklar,
Çiçek çiçektir anne yüreği.

Yıkılsa dünyası yine de sever,
Yavrusunu kötülemez hep över,
Ne üzer, ne zulmeder, ne döver,
Sabır taşıdır anne yüreği.

Yaşlı gözlerinden inci dökülür,
Kırılırsa kalbi boynu bükülür,
Sanki hemen ciğerleri sökülür,
Kıldan incedir anne yüreği.

Gülden hoştur ona evlat kokusu,
Canı feda eder, yoktur korkusu,
İçse evladından bir tek yudum su,
Coşar, taşar, çağlar anne yüreği.

Çalışır çabalar yerinde durmaz,
Yavrusunu birbirinden ayırmaz,
Adaletlidir asla kayırmaz,
İşte budur, işte budur anne yüreği.

Yanında yaşlansa asla terk etme,
Hoşgörülü ol, hiç sitem etme,
Öfkelenip, azarlayıp incitme,
Gönül gülüdür anne yüreği.

Bakışları inci, mercan yapısı,
O kucacı merhametin kapısı,
Ninnileri bülbüllerin şakısı,
Aydır, güneştir anne yüreği.

Seven sevdiğine aşkla tutunur,
Sanma ki yapılanlar unutulur,
Ona saygı duyan hep huzur bulur,
Aman kırılmasın anne yüreği,
Sakin incinmesin anne yüreği !

SÖZÜN GÜCÜ

Aydın FERŞADOĞLU

“ Mezheplerin birleştirilmesi fikri de, ırkçılık gibi, bir Siyonist şeytan şıngırasıdır ve insanlarımızı ibadet disiplininden ve takva dairesinden koparmayı amaçlamaktadır. ”

“ Asıl marifet, yük altında ve hizmet esnasında sadık ve sağlam kalabilmektir. Yoksa, çay sohbetlerinde ve edebiyat kürsülerinde kahramanlık satmak kolaydır. ”

“ İslam'ı, “ırkçılık” gibi batıl ve bozuk şeylerle karıştırmak esasına dayanan sentezcilik düşüncesi de, itikadi bir sapıklıktır. ”

“ Cihad izzet ve aydınlık, gevşeklik ise zillet ve karanlıktır. ”

Necmettin **ERBAKAN**

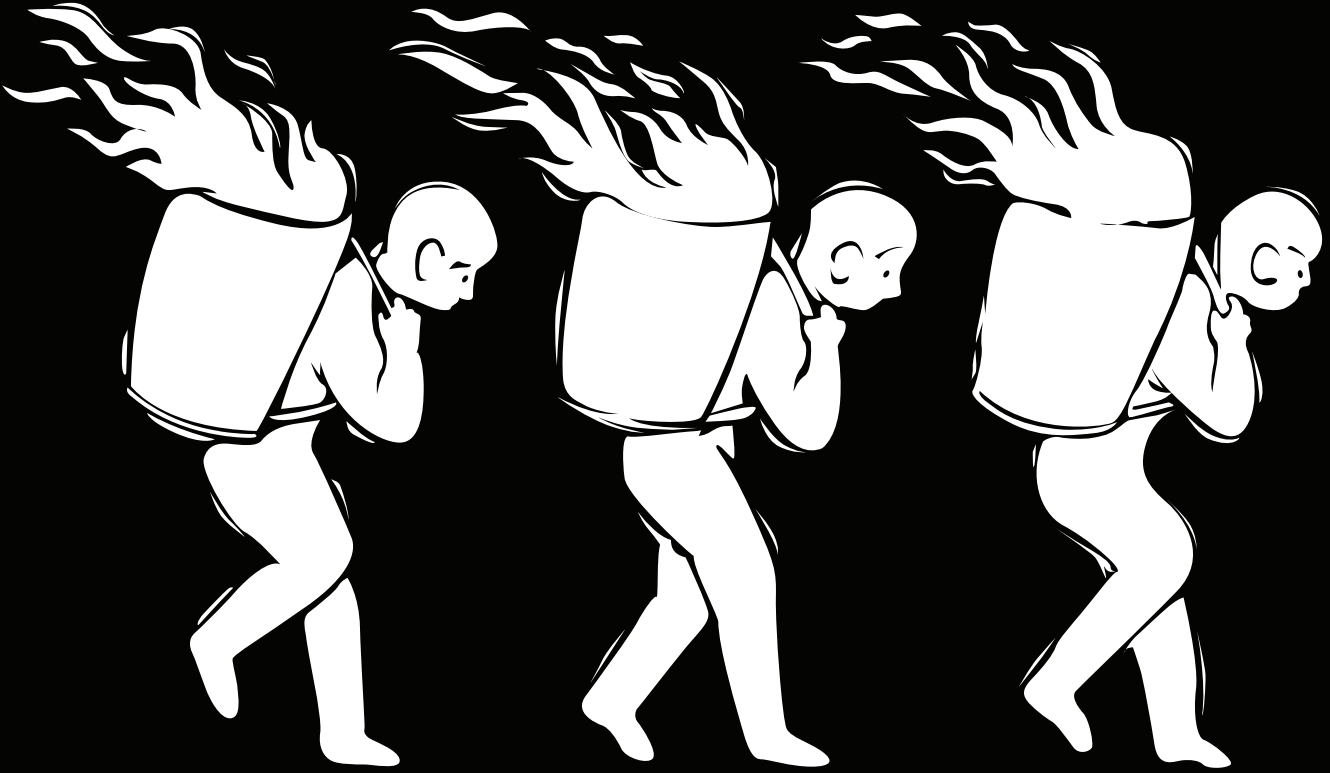

Eğitimci

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1							M	E	K	E	O	N	K	
2							M	E	K	E	I	C	E	L
3							D	U	L	K	A	D	I	R
4							Z	I	L	E	M	A	S	A
5							N	A	M	A	Z	E	M	I
6							E	K	E	N	E	N	E	M
7	F	A	K	H	I	L	K	A	T	A	T	O		
8	K	R	A	K	A	M	I	N	O	K	N			
9	M	A	L	S	Ü	K	R	A	N	A	S	A		
10	D	E	R	E	N			S	A	S	E	T		
11	D	E	M	R	E	V	A	Y	A	Y	L	A		
12	N	D	E	V	E	S	A	L	G	A	M			
13	P	I	D	E	V	E	B	O	A	A	Z			
14							S	E	Y	T	A	N		
15	I	A	V	E	R	E	N							
16	L	I	R	F	E	R	I	D	E					
17	L	A	H	A	T		N	O	T					
18	K	A	Z	A	B	E	S	I						
19	H	I	C	R	E	T	-	E	K					

“ateş taşımak”

ALLAH'IN VERDİĞİ NİMETLERİN KIYMETİNİ BİLMEK

Allah'ın insanlara verdiği nimetlere şükretmek en büyük zenginliktir. Peygamberimizin haber verdiği şu kıssadan ibret alalım.

Ebu Hureyre (r.a.), Hz. Peygamber (s.a.v)'i şöyle buyururken işitmiştir: "İsrail oğullarından üç kimse vardı: Alacalı, kel ve kör. Allah bunları denemek istedi ve kendilerine bir melek gönderdi. Bunun üzerine melek alacalıya geldi ve: "Sana hangi şey daha sevimlidir?" dedi: "Güzel bir renk, güzel bir cilt. İnsanların benden tiksindikleri şeyin gitmesi." dedi. Melek eliyle alacalarını sıvazladı, kendisinden hastalık gitti, güzel bir renk verildi: "Sana hangi mal daha sevimlidir?" dedi. O da: "Deve" dedi. Kendisine doğurgan bir dişi deve verildi ve: "Bu deve sana bereketli kılınsın" dedi.

Arkasından kele geldi ve: "Sana hangi şey daha sevimlidir?" dedi: "Güzel bir saç, bu görüntünün benden gitmesi. İnsanlar benden tiksinişlerdir." dedi. Melek eliyle başını sıvazladı ve ona da güzel bir saç verildi: "Sana hangi mal daha sevimlidir?" dedi. O da: "Sığır" dedi. Kendisine buzağılayacak bir inek verdi ve: "Bu inek sana bereketli kılınsın " dedi.

Arkasından köre geldi ve: "Sana hangi şey daha sevimlidir?" dedi: "Allah'ın gözümü geri vermesidir, böylece insanları görürüm." dedi. Melek eliyle gözünü sıvazladı, Allah hemen gözünü kendisine geri verdi: "Sana hangi mal daha sevimlidir?" dedi. O da: "Koyun" dedi. Kendisine doğurgan bir koyun verdi. Deve yavruladı, inek buzağıladı, koyun kuzuladı. Sonunda birisinin bir vadi devesi, diğerinin bir vadi sığırı, öbürünün de bir vadi davarı oldu.

Sonra melek alacalıya kendi şekli ve görüntüsüyle geldi ve: "Fakir bir adamım, yolculukta imkânlarım kesildi. Bugün, artık önce Allah'tan sonra senden başka memleketime

ulaşma imkânım yoktur. Sana güzel rengi, güzel cildi ve malı veren hakkı için, senden yolculuğumda üzerine binip memleketime ulaşabileceğim bir deve istiyorum" dedi. Alacalı: Haklar çoktur (benim üzerimde bakmam gereken hakkı olanlar çoktur)" dedi. O da: "Ben seni tanır gibiyim, sen halkın tiksindiği alaca hastalığı olan, fakir bir kimse idin, sonunda Allah sana mal vermedi mi?" dedi. Alacalı: "Ben bu malları uludan uluya gelen mirasla elde ettim." dedi. Melek: "Eğer yalancı isen, Allah seni önceki haline çevirsin." dedi.

Sonra kele kendi görüntü ve şekliyle geldi ve ona da öbürüsüne dediği şeyleri söyledi, o da öbürsü gibi cevap verdi. Bunun üzerine: "Eğer yalancı isen, Allah seni önceki haline çevirsin." dedi.

Köre de kendi şeklinde geldi ve: "Fakir bir adamım, yolcuym, yolculukta imkânlarım kesildi. Bugün, artık önce Allah'tan sonra senden başka memleketime ulaşma imkânım yoktur. Sana gözünü geri veren hakkı için, senden yolculuğumda kendisiyle memleketime ulaşabileceğim bir koyun istiyorum." dedi. Kör: "Ben gözleri görmez birisiydim, Allah gözümü geri verdi, fakirdim beni zengin yaptı. Dilediğini al. Allah'a yemin olsun ki Allah için aldığın hiçbir şeyde bugün sana güçlük çıkarmayacağım." dedi. Melek: "Malın sende kalsın. Aslında sen imtihan olundun. Allah senden razı oldu, iki arkadaşına gazap etti." dedi." (Buhari ve Müslim)

KÂFİRLER İFLAH OLMAZ

“Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinenler, onların yanında izzet (güç ve şeref) mi arıyorlar? Bilsinler ki bütün izzet yalnızca Allah’a aittir.” (Nisa: 139)

“Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin; (bunu yaparak) Allah’a, aleyhinizde apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?” (Nisa: 144)

“Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine Kitap verilenlerden dininizi alay ve oyun konusu edinenleri ve kâfirleri dost edinmeyin. Allah’tan korkun; eğer müminler iseniz.” (Maide: 57)

“Müminler, müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesin. Kim bunu yaparsa, artık onun Allah nezdinde hiçbir değeri yoktur. Ancak kâfirlerden gelebilecek bir tehlikeden sakınmanız başkadır. Allah, kendisine karşı (gelmekten) sizi sakındırıyor. Dönüş yalnız Allah’adır.” (Ali İmran: 28)

“Ey iman edenler! Eğer kâfirlere uyarsanız, gerisin geriye (eski dininize) döndürürler de, hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz.” (Ali İmran: 149)

“Allah’ın, hakkında hiçbir delil indirmedığı şeyleri O’na ortak koşmaları sebebiyle,

kâfirlerin kalplerine yakında korku salacağız. Gidecekleri yer de cehennemdir. Zalimlerin varacağı yer ne kötüdür!” (Ali İmran:151)

“Cehennem ehli, cennet ehline: Suyunuzdan veya Allah’ın size verdiği rızıktan biraz da bize verin! diye seslenirler. Onlar da: Allah bunları kâfirlere haram kılmıştır, derler. O kâfirler ki, dinlerini bir eğlence ve oyun edindiler de dünya hayatı onları aldattı. Onlar, bu günleri ile karşılaşacaklarını unuttukları ve ayetlerimizi bile bile inkâr ettikleri gibi biz de bugün onları unuturuz.” (Araf: 50-51)

“(Ey kâfirler!) Allah’ı bırakıp da taptıklarınız sizler gibi kullardır. (Onların tanrılığı hakkında iddianızda) doğru iseniz, onları çağırın da size cevap versinler!” (Araf: 194)

“Allah erkek münafıklara da kadın münafıklara da kâfirlere de içinde ebedi kalacakları cehennem ateşini vaat etti. O, onlara yeter. Allah onlara lanet etmiştir! Onlar için devamlı bir azap vardır.” (Tevbe: 68)

Kafirler cehennemde: Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster de aşağılanmışlardan olsunlar diye onları ayaklarımızın altına alalım! diyecekler. (Fussilet: 29)

Ey Peygamber! Allah’tan kork, kâfirlere ve münafıklara boyun eğme. Elbette Allah her şeyi bilmekte ve yerli yerince yapmaktadır. (Ahzab: 1)

Ey Peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihad et, onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü bir varış yeridir! (Tevbe: 73)

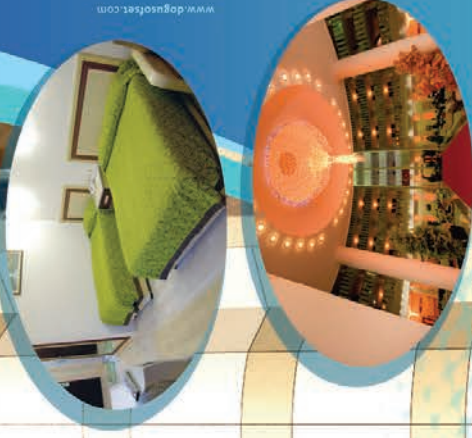
ETKİLİ OLMAK İÇİN NASIL KONUŞMALISINIZ?

Hümeyra NUR / Eğitimci

- ✓ 1. Konuşmalarda stakin olunuz, kızmayınız, sinirlenmeyiniz.
- ✓ 2. Özel bir durum yoksa konuştuğunuz kişiye sırt veya yan dönmeden yüzüne bakarak konuşunuz.
- ✓ 3. Düşünerek konuşunuz, ne söyleyeceğinizi biliniz, dilinize hakim olunuz.
- ✓ 4. Kendinizi üstte görüp davranışlarla da olsa övünmeyiniz.
- ✓ 5. Kime ne konuşacağınızı biliniz. Kişilerin anlayacağı şekilde konuşunuz.
- ✓ 6. Karşınızdaki ile konuşurken alaylı davranış ve aşırı el kol hareketinden sakınınız.
- ✓ 7. Boş ve malayani sözlerden sakınınız.
- ✓ 8. Karşınızdaki kişiyle konuşurken saygısızlık etmeyiniz.
- ✓ 9. Gösterişten, başkaları tarafından fark edilmek için konuşmaktan kaçınınız.
- ✓ 10. Kendi başınızdaki geçenleri abartmadan her zaman olmamak kaydıyla bıktırmadan anlatınız.
- ✓ 11. Karşılıklı konuşmalarda münakaşa etmekten ve yüksek ses tonuyla konuşmaktan sakınınız.
- ✓ 12. Bilmediğiniz, inanmadığınız kimselere her şeyi söylemeyiniz. Sırlarınızı paylaşmayınız.
- ✓ 13. Birdenbire fikir değiştirmeyiniz.
- ✓ 14. Konuşurken bir kimsenin sırrını öğrenmeye uğraşmayınız.
- ✓ 15. Telaştan kaçınınız, sakin ve yumuşak konuşunuz.
- ✓ 16. Hep siz konuşmayınız. Karşınızdakine de konuşma fırsatı veriniz.
- ✓ 17. Konuşmada açık olunuz. Anlaşılmayacak kadar kısa ve kapalı sözler söylemeyiniz.
- ✓ 18. Duyulacak ses tonuyla, bağırmadan, acele etmeden, tane tane , düzgün konuşmaya çalışınız.
- ✓ 19. Karşınızdaki sözünü bitirmeden, konuşmaya başlamayınız.
- ✓ 20. Konuşurken sık sık kendinizden bahsetmeyiniz.
- ✓ 21. Konuşan bir kimsenin sözünü kesmeyiniz.
- ✓ 22. Kin ve nefret sözlerden kaçınınız.
- ✓ 23. Konuştuklarınızın tutsağı olacağınız ve ezileceğiniz sözleri söylemeyiniz.
- ✓ 24. Küfür, argo gibi sözlerden uzak durunuz.
- ✓ 25. Kendinize söylenmesini istemediğiniz sözü başkasına söylemeyiniz.
- ✓ 26. Konuşmalarınızı uzatmayınız.
- ✓ 27. Söz alarak konuşunuz.
- ✓ 28. Lütfen, rica ederim gibi sihirli sözlerle konuşunuz.
- ✓ 29. Emir ederek konuşmalardan sakınınız.
- ✓ 30. Karşınızdakine değer verdiğimizi fark ettirerek konuşunuz.

Sağlık ve huzur sizi bekliyor... **DİVAİSİB THERMAL**

Resort, Hotel & Spa

www.dogusotels.com

Ekonomik, Huzurlu ve Sağlıklı
Tatilin Adresi...

tel: 0354 413 25 43 faks: 0354 413 13 77 e-posta: iletisim@dogusotels.com
www.dogusotels.com

ÖĞ-DER EĞİTİM KONULU KISA FİLM SENARYO YARIŞMASI

1. Konu ve Amaç:

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Genel Merkezi Tanıtma Komisyonu Başkanlığı tarafından aşağıdaki metnin ruhuna uygun şekilde hazırlanacak “Kısa Film Senaryo Yarışması” düzenlenmiştir. Yarışma, ülkemizde “Türk Sineması”nın, “kısa film”in ve “milli şuur”un gelişmesine katkıda bulunmayı, sinemamıza “eğitim” ile ilgili senaryolar kazandırmayı ve senaryo yazarlarını desteklemeyi amaçlamaktadır.

“İyi insan olmak, herkesin iyiliğini ve mutluluğunu istemekle mümkündür. İyi insan olmayı sağlayacak en önemli süreç ise eğitim sürecidir. Biz eğitim anlayışımızın ana ilkesinin “Millî ve manevî değerleri benimseyen, huzurlu bir dünyanın kurulması için yüreği iman, cesaret ve sevgi dolu; doğruyu üstün tutan, iç eğitimini esas alan, yıkmak için değil yapmak için çalışan, iyiliğin, doğruluğun ve adaletin yolunda ilerleyen güzel nesiller yetiştirmek” olmasını istiyoruz. Amacımız başta bize emanet edilen öğrencilerimiz olmak üzere bu ülkede yaşayan bütün insanlarımızın ve tüm insanlığın mutluluğudur.”

1. Katılma Şartları

- Senaryolar yukarıda yer alan metnin ruhuna uygun şekilde hazırlanmış olmalıdır.
- Gönderilecek senaryolar başka bir yerde yayınlanmamış ve tüm hakları yazarda olmalıdır.
- Senaryolar en fazla 10 sayfadan oluşmalıdır. Her bir sayfanın 1 dakika uzunluğunda kısa filme karşılık geleceği varsayılmaktadır.
- Senaryolar, Times New Roman yazı karakteri ile 1,5 satır aralığı ve 12 punto büyüklüğünde, üst-alt-sol sayfa boşluğu 2,5 cm, sağ sayfa boşluğu 1,5 cm olacak şekilde hazırlanmalıdır.
- Senaryoların uygulanabilir içeriğe sahip olması, mekan, kostüm, oyuncu sayısı, efekt ihtiyacı, tahmini çekim süresi gibi prodüksiyon maliyetleri de değerlendirilmede dikkate alınacaktır.

2. Başvuru Şekli

- Başvurular ÖĞ-DER Genel Merkezine kapalı zarf içinde teslim edilmelidir.

b. Zarfların üzerine yazarın adı soyadı, adres, iletişim bilgileri ile senaryo için seçtiği rumuz yazılmalıdır. Rumuz 5 karakterden oluşmalı, yazarın özel ismi ya da işareti olmamalıdır. Aynı rumuzla birden fazla kişinin katılması durumunda ÖĞ-DER farklı bir rumuz verebilir veya bunları istediği biçimde sınıflandırabilir.

c. Senaryo, 3 kopya olarak zarf içine yerleştirilmelidir.

d. Senaryoyla birlikte ayrı bir sayfa olarak film öyküsü de (sinopsis) dosyaya eklenmelidir.

e. Zarf içinde ayrıca bir A4 dosya kâğıdı üzerinde “yarışma şartlarını okudum ve kabul ettim” beyanı altına ad soyad, tarih ve imza bulunmalıdır. Kabul beyanı olmayan zarflar değerlendirmeye alınmayacaktır.

f. Senaryoların her sayfasında sağ üst köşede yazarın seçtiği rumuz bulunmalıdır. Senaryo üzerinde ad soyad gibi kişisel bilgiler yer almamalıdır.

g. Başvurular başvuru adresine elden veya kurye/posta yoluyla teslim edilmelidir.

h. Senaryo ayrıca derneğimizin e-posta adresine (info@ogder.org) gönderilmelidir.

i. Katılımcılar yarışmaya en fazla 3 senaryo ile başvurabilir. Birden fazla senaryo ile yarışmaya katılacaklar her bir senaryo için ayrı bir rumuz ve zarf kullanmalı, her bir senaryosunu e-posta ile göndermelidir.

j. Yarışmaya gönderilen senaryolar değerlendirmeye alınsın ya da alınmasın yazarlarına iade edilmeyecektir.

3. Başvuru Adresi

ÖĞ-DER ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ
Ziyabey Cd. 1420. Sk. No:2/1 Balgat / ANKARA

4. Son Başvuru Tarihi 03 Aralık 2011
Cumartesi saat 11:00 dir. Hangi nedenle

olursa olsun belirtilen tarihlerden sonra gelecek senaryolar, usulünce yapılmayan başvurular ile postadaki gecikmeler ve kaybolma gibi mazeretler dikkate alınmaz ve değerlendirme dışı bırakılırlar.

5. Ödüller

Jüri, yarışma konusuna uygun olarak en etkili ve özgün hikayeye sahip, prodüksiyon açısından uygulanabilir özellikte olan 4 senaryo seçecektir.

Ayrıca ;

1. ye Dijital Kamera, Milli Şuur Dergisi hediye paketi ve ÖĞ-DER hediye paketi, Milli Şuur Dergisi 1 Yıllık Aboneliği ve 1.lık Sertifikası

2. ye Dizüstü Bilgisayar, Milli Şuur Dergisi hediye paketi, Milli Şuur Dergisi 1 Yıllık Aboneliği ve 2.lık Sertifikası

3. ye Dijital Fotoğraf Makinesi, ÖĞ-DER hediye paketi, Milli Şuur Dergisi 1 Yıllık Aboneliği ve 3.lük Sertifikası

4.ye Cep telefonu, Milli Şuur Dergisi 1 Yıllık Aboneliği ve Mansiyon sertifikası verilecektir.

Dereceye giren senaryolardan bir veya bir kaç ÖĞ-DER tarafından filme çekilecek veya çektirilecektir.

Ayrıca yarışmaya gönderilen senaryolardan yayınlanmaya değer görülenleri bir araya getirilerek kitaplaştırılacaktır.

5. Jüri

Değerlendirme jürisi şu isimlerden oluşmaktadır:

1. İhsan KABİL, Senarist, Sinema Yazarı ve eleştirmen, Yapımcı/Yönetmen.

2. Ali Murat GÜVEN, gazeteci, sinema eleştirmeni, metin yazarı, yönetmen.

3. Bünyamin YILMAZ, Milli Gazete Kültür-

Sanat Editörü

4. Murat Tolga ŞEN, Senarist, Sinema Yazarı.
5. Mustafa YAVUZ, MEB Radyo-TV Şube Müdürü
6. İbrahim DEMİRKAN, MEB Yapımcı/Yönetmen
7. M. Sadık ARSLAN, RTV Öğretmeni (MEB) Tasarımcı/Yazar

6. Sonuçlar

Değerlendirme sonuçları **17 Aralık 2011 Cumartesi saat 19:00'dan** itibaren **www.ogder.org** web sitesinde ilan edilecektir. Derece alanlara ayrıca telefon ve e-posta yolu ile bilgi verilecektir.

7. Ödül töreni

Ödül töreni **24 Aralık 2011 Cumartesi günü saat 14:00'de** Gazi Hastanesi Karşısı, Beşevler- ANKARA adresinde bulunan **Başkent Öğretmenevi Konferans Salonunda** yapılacaktır.

6. Haklar ve yükümlülükler

- a. Yarışmacılar yarışmaya gönderdikleri senaryoların kendilerine ait olduğunu kabul ve beyan etmektedirler.
- b. ÖĞ-DER, jürinin seçeceği toplam 4 senaryonun filme çekme ve bağlantılı hakları ile komşu haklarını devralmaktadır.
- c. Yarışmada dereceye giren senaryolara, kitaplaştırılmaya değer görülen senaryolara ve diğer senaryolara ayrıca telif ücreti ödenmeyecektir.
- d. ÖĞ-DER, çekilen filmleri, sahip olduğu ve/veya anlaşmalı olduğu yayın mecralarında yayınlama hakkına sahiptir.
- e. Yarışmaya senaryo gönderenler bu şartları kabul etmiş sayılırlar. Yarışmaya gönderilen eserler, yarışmanın hangi aşamasında olursa

olsun şartnamenin herhangi bir maddesine aykırılıkları tespit edildiğinde yarışma dışı bırakılır.

f. İhtilaf durumunda Ankara Mahkemeleri yetkilidir.

g. Bu Senaryo Yarışması Şartnamesi aşağıdaki adresten ve ÖĞ-DER' in web sitesinden **(www.ogder.org)** temin edilebilir.

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Genel Merkezi

Adres : Ziyabey Cd. 1420. Sokak. No:2/1
Balgat / ANKARA

Tel : +90 312 286 18 83

Fax : +90 312 287 61 80

E-posta: info@ogder.org